

[28th February 1966

V.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1966-67.

MR. SPEAKER: We may now have general discussion on the Budget for 1966-67.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு அரசாங்கம் சமர்ப்பித்திருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கை, அரசாங்கம் ஏற்று இருக்கக்கூடிய கொள்கைகளைச் செயல்படுத்தக் கூடிய முறையில் அமையவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆட்சியிலே உள்ள கட்சி எந்தப் பொருளாதாரக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதோ அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையிலே இந்த மாநிலத்தினுடைய நிதி நிலை அறிக்கை அமையவேண்டுமென்ற தத்துவத்தை நாங்கள் வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறோம். சமதர்ம சமுதாயத்தை இந்த நாட்டிலே அமைக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கக்கூடிய, ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய, ஒரு ஆட்சி, அந்தத் தத்துவத்தை 18 ஆண்டுகளாக நிறைவேற்றுவதிலும், மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் முடிவிலேயாவது, அந்தத் திட்டங்கள் அடிப்படையிலே, என்னென்ன புதிய திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே எத்தகைய தெளிவும் இல்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

சோஷலிஸ்ட் அடிப்படை சமுதாயம் பற்றி பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே ஆவடியிலே தீர்மானம் போட்டு நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிவிக்கப் பட்டது. அதையே மீண்டும் புலனேசுவரத்திலே தெளிவுப் படுத்தப்பட்டது. அண்மையிலே ஜெப்பூரிலே, ஆளும் கட்சியினால் இந்தத் தீர்மானங்கள் செயல்படுத்தப்படவில்லை, ஆட்சியிலே உள்ளவர்கள் இதைச் செயல்படுத்த வில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியிலேயே, தாங்கள் போட்ட தீர்மானங்களை, கருத்துக்களை நிறைவேற்றுவதிலே, செயல்திட்டங்களை உருவாக்குவதிலே தவறியிருக்கிறோம் என்று ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய இமி நிலையைத்தான் இன்றைக்குக் கண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது சமர்ப்பித்திருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையிலேயாவது ஏதாவது புதிய திட்டங்களை, எதிர் காலத்தில் இந்த நாட்டிலே சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய புதிய திட்டங்களை, கொடுப்பார்கள் என்று தான் நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். அப்படிப்பட்ட எந்த செய்தியும் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையிலே காணப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். நகராட்சி, மாநகராட்சிபோன்ற அமைப்புகளிலே தான் வருகிற வருமானத்தை எப்படி செலவழிக்கப் போகிறோம் என்ற விவரங்கள் கொடுப்பதை நாங்கள் கண்டிருக்கிறோம். ஆனால், ஒரு மாநில ஆட்சியே இதே போன்று ஒரு முறையைப் பின்பற்றி வருமானத்தையும் செலவையும் காட்டிக்கொண்டு வருகிற நிலை ஒவ்வாத நிலை என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படிப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டமாக அமையாமல், புதிய முறையிலே நம் சமுதாயத்திற்கு என்னென்ன நன்மைகளைத் தர இருக்கிறார்கள், திட்டங்களைச் செயல்படுத்த இருக்கிறார்கள் என்பது இந்த அறிக்கையிலே தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை என்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். சம தர்ம சமுதாய அடிப்படையானது வரி அல்லாத முறையிலே வருமானத்தைப் பெருக்குவதிலே அமைந்திருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். வரியற்ற முறை நம் மாநிலத்திலே எந்த முறையில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரமே இந்த ஆண்டிலே காணப்படவில்லை என்று சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். வரியை மட்டும் போட்டு அரசாங்கம் சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை வலியுறுத்துகிற அதுதான் அரசாங்கத்தின் திட்டமா என்பதையும் தெளிவுபடுத்தவேண்டும். வரியைப் பொறுத்த அளவுக்கு இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலே புதிதாக வரி போடவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உபரி பட்ஜெட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பற்றாக்குறை பட்ஜெட் சமர்ப்பித்து, அதன் மூலமாக ஏற்கனவே இருக்கிற பண வீக்கத்தை மேலும் அதிகப்படுத்தாமல் உபரி நிதி நிலை அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டது வரவேற்கப்படக் கூடிய சூழ்நிலை தான். ஆனால் போடப் பட்ட வரிகள் எந்த அளவுக்கு அதிகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்று காணவேண்டும். நில வரியைப் பொறுத்த அளவுக்கு, 1955-56-ல் இந்த மாநிலம் போட்ட வரி கிட்டத் தட்ட ஐந்து கோடி ரூபாய், ஆனால்

28th February 1966]

[திரு. செ. மாதவன்]

1963-64-லே 8,92,00,000 ரூபாய். இப்படி வரியை அதிகப்படுத்துவதற்குள்ள காரணம் விளக்கப்படவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு “காமதேனு” போல் அதிக வருமானம் கொடுக்கும் வரி, விற்பனை வரி. இந்த வரி காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களால் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வரி. இந்த வரியின் அதிகரிப்பையும் நாம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 1948-49-ம் ஆண்டு இதன் மூலம் விதிக்கப்பட்ட வரி சுமார் 13 கோடி ரூபாய். அது ஒன்பது கோடி ரூபாயாக மாறியது. 1955-ம் ஆண்டிலே, 1959-ம் ஆண்டிலே அது 16 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்து, 1960-ம் ஆண்டிலே 19 கோடி ரூபாயாக, 1964-65-ம் ஆண்டிலே 35 கோடியே 30 லட்சம் ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. (கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அது நம் வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது.) ஆக, வரியைத் தொடர்ந்து அதிகப்படுத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதிலே நாம் கருத்து வேறுபாடே காண முடியாது. இதற்கு அடுத்த வரி வாசனங்களின்மீது போடக்கூடிய வரி—மோட்டார் வெஹிகிள் ஆக்டிவ் கிழ் போடக்கூடிய வரி. இது பற்றிப் பார்த்தால், 1938-39-ல், சுதந்திரம் கிடைப்பதற்கு முன்னாலே, இந்த வரி மூலம் கிடைத்தது ரூ. 81 லட்சம். 1946-47 பட்ஜெட்டி இந்த வருமானம் ரூபாய் ஒரு கோடியே 36 லட்சமாக இருந்தது. 1957-58-ல் தமிழகம் தனியாகப் பிரிந்து காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பின்னால் இதன் மூலம் கிடைத்த வருமானம் ரூபாய் நான்கு கோடியே 54 லட்சம். 1964-65-ல் இந்தத் தொகை ரூ. 13 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது.....

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது பொருளாதார வளர்ச்சியைக் காண்பிக்கிறது. இதை ஒரு “கிரிடிலிஸமாக்” சொல்லுவது அச்சரியமாக இருக்கிறது.

திரு. செ. மாதவன் : மக்களிடமிருந்து அதிகமாக வரியை வசூலிப்பது நம்முடைய பொருளாதார வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது என்று சொல்லுகிறார்களா? அதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த மாநில பட்ஜெட் முன்பு ரூ. 55 கோடியாக இருந்தது. இப்பொழுது ரூ. 188 கோடிக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இது பணத்தினுடைய வீக்கமா? அல்லது பொருளாதார வளர்ச்சி அதிகரிப்பா? பொருளாதார வளர்ச்சி அதிகரித்திருக்கிறது என்றால், தேசிய வருமானம் கூடியிருக்கவேண்டும். தேசிய வருமானம் எந்த அளவுக்குக் கூடியிருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குப் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ள முடியும். வரியை மட்டும் அதிகரித்துவிட்டு, அது தான் வளர்ச்சி என்பது பொருத்தமற்ற பொருளாதார வாதம் என்பது தான் என்னுடைய கருத்தாகும். அதே போல் தான் “ஸ்டாம்பிஸ் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்” துறையும். 1946-47-ல் சுதந்திரத்திற்கு முன்னால் இந்தத் துறையின் மூலம் ரூபாய் நான்கு லட்சம் வருமானம் கிடைத்தது. சுதந்திரத்திற்குப் பின்னால் 1964-65-ல் இந்தத் தொகை ரூபாய் ஏழு கோடி 75 லட்சமாகக் கூடியிருக்கிறது. ரூ. 4 லட்சத்திற்கும் ரூ. 6 கோடி 75 லட்சத்திற்கும் சம்பந்தம் உண்டா என்பதை கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். என்னுடைய குற்றச்சாட்டெல்லாம் வரி மூலம் வருமானத்தைப் பெருக்குகிற அரசாங்கம் வரியற்ற வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்குத் தயக்கம் காட்டுவது ஏன்? வரி மூலம் அல்லாத வருமானத்தை உயர்த்துவதன் மூலம் தான் சமதர்ம சமுதாயத்தை நிலை நிறுத்த முடியும். பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வை அகற்றுவது தான் சமதர்மத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை என்பதை ஆளும் கட்சியே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய மகாநாட்டில் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அண்மையிலே அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் அவர்களே இந்தக் கருத்தைத் தெள்ளத் தெளிவாக வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டாலும் கூட, பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வு அகற்றப்படவில்லை. பணக்காரர்களிடம் பணம் குவியக்கூடிய சூழ்நிலை தான் உருவாகியிருக்கிறது. ஏழைகள் மேலும் ஏழைகளாகப் போகக் கூடிய நிலை தான் உருவாகியிருக்கிறது என்று, நான் சொல்லவில்லை, ஆளும் கட்சித் தலைவர் அவர்களே தன்னுடைய தலைமை உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[28th February 1966]

இந்தச் சூழ்நிலை அகற்றப்படாததற்கு என்ன காரணம்? இந்தச் சூழ்நிலை அகற்றப்படுவதற்கு என்ன திட்டத்தை அரசாங்கம் தர இருக்கிறது? இது பற்றி ஏதாவது பொருளாதாரத் துறையிலே ஆலோசிக்கப்பட்டதா? இந்தச் சூழ்நிலையைத் தடுப்பதற்கு நிதிநிலை அறிக்கையிலே புதுக் கருத்துக்கள் எதுவுமே தரப்படவில்லை என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். மாநிலத்திட்டங்களெல்லாம் மத்திய அரசாங்கத் திட்டங்களின் அடிப்படையிலே தான் அமைகின்றன. இதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வண்மையாகக் கண்டிருக்கிறது. திட்டங்கள் போடுவதற்கு, திட்டங்கள் செயல்படுவதற்கு யாரிடம் அதிகாரம் இருக்கவேண்டும் என்பது கொள்கை பொருளாதாரம். இது சம்பந்தமாக மாநிலத்திற்கு முழுக்க முழுக்க அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை எங்கள் கட்சி வற்புறுத்துகிறது. அந்த நிலை ஏற்படுவதற்கான சூழ்நிலையே இல்லை. மாநிலத் திட்டங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய உதவியின் அடிப்படையிலே தான் அமைகின்றன. மாநில அரசாங்கம் வருமானம் திட்டிடுவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் எந்த முறையிலே திரட்டப்படவேண்டும் என்று சொல்லுகிறதோ அந்த அடிப்படையைப் பின்பற்றித் தான் திரட்டுகிறது. இது உண்மையான கூட்டு ஆட்சித் தத்துவத்திற்கு முரணான செயல் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். தனி ஆட்சி உரிமை இருக்க வேண்டும், உண்மையான கூட்டு ஆட்சி இருக்க வேண்டும் என்றால், நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தோடு போராடி மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் உள்ள அதிகாரத்தை எந்த அளவுக்குக் குறைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைத்து, பெரும்பாலான துறைகளில் மாநில அரசு அதிகாரத்தைத் தன்னிடத்திலேயே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த அளவுக்கு முயற்சி எடுக்கப்பட வேண்டும். கடந்த பல ஆண்டுகளாக இந்த அரசு அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டுச் செயல்படவில்லை என்பதை இங்கே எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். மாநில அரசு வசூலித்து அதை மத்திய அரசுக்குக் கொடுத்து, மத்திய அரசு அதை நிர்வகிப்பது தான் கூட்டு ஆட்சித் தத்துவத்தின் அடிப்படை. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறையில் மத்திய அரசாங்கம் வசூலித்து, அது தாக்கூடிய பங்குத் தொகையின் அடிப்படையிலே தான் மாநில அரசுத் திட்டங்கள் அமைகின்றன. இதை நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த முறை மாற்றப்பட வேண்டும் என்று பல முறை நாங்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். இந்த மாநிலத்திற்கு என்று தனியாக ஒரு திட்டக் குழு வேண்டும். மத்திய அரசு திட்டக்குழு போடக்கூடிய திட்டங்களை எந்த அளவுக்கு செயல்படுத்துவது என்ற உரிமை தான் மாநில அரசுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறை மாறவேண்டும். மாநிலத்தினுடைய தேவைகளை மாநில அளவிலே உள்ள திட்டக்குழு நிர்ணயிக்க வேண்டும். அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசு எந்தத் காரணத்தைக் கொண்டும் தடங்கல் செய்யக்கூடாது என்ற கருத்தை இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் வலியுறுத்த வேண்டும் என்று நான் இங்கே கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

பொருளாதாரச் சீர்குலைவுக்குக் காரணம், மத்திய அரசாங்கம் பொருளாதாரத் திட்டங்களைக் கொடுப்பதிலே சுணக்கம் ஏற்படுத்துவதற்குக் காரணம், மாநிலஅரசின் வரிகள் வரிவடையக்கூடிய வரிகளாக இல்லை. அதாவது “ஃப்ளெக்ஸிபிளாக்” இல்லை. இதை காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பின்னாலே பல முறைகளில், பல சந்தர்ப்பங்களில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. வரிவடையக்கூடிய வரித் துறைகள் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கின்றன. இந்தச் சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தினால் மாநில அரசாங்கத்திற்கு வருமானத்தைப் பெருக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இல்லாத நிலை இருக்கிறது. இதுபற்றி மாற்று யோசனைகள், மாற்றுக் கருத்துக்களை மத்திய அரசாங்கம் பரிசீலித்து, எதிர்க்கட்சிகளின் ஆலோசனைகளின் பேரில் புதிய முறைகளைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று நான் இங்கே வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

பொருளாதாரத் திட்டங்களை இந்த ஆட்சி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் சமதர்ம சமுதாயத் திட்டங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், செயல்படுத்தக்கூடிய திட்டங்களெல்லாம் “மிக்ஸெட் எகானமி” —

28th February 1966]

[திரு. செ. மாதவன்]

கலப்பப் பொருளாதாரம்—என்று சொல்லுகிறார்கள். கலப்பப் பொருளாதாரத்தைப் பின்பற்றுகிற ஒரே காரணத்தினால் நாட்டில் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. ஒன்று சமதர்மத் திட்டங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அல்லது முதலாளித்துவத்தை விரும்பினால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சமதர்மத் தத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டோம் என்று சொல்லிவிட்டு, கலப்பப் பொருளாதாரத் திட்டங்களை செயல்படுத்தினால், அதுதான் நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் சீர்குலைவதற்கு முக்கிய காரணமாக இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆட்சியிலே உள்ள கட்சி வெகுசில நாட்களில், குறிப்பிட்ட சில நாட்களில் ரூ. 20 லட்சம் தேர்தல் நிதி திரட்டக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறது. சமதர்ம லட்சிய சமுதாயத்தை நிர்மாணிக்க முடியுமா என்பது கேள்விக்குறி தான். எப்படி இந்தப் பணம் வந்து சேருகிறது? சில நாட்களிலே ஆளும் கட்சி சில லட்ச ரூபாய் சேர்க்கக்கூடிய வாய்ப்பு பெற்றிருக்கிற ஒரு நாட்டில் சமதர்ம சமுதாயம் அமைய முடியுமா என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

மூன்று திட்டங்களைப் பற்றி கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 613 கோடி. ரூ. 613 கோடி செலவழித்ததற்குப் பின்னால் இந்த நாட்டிலே பொருளாதாரச் சீர்குலைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்களுடைய உரையிலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குப் பல தடைகள் இருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களே இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன என்பதையும் விளக்கியிருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியில் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது, அரசாங்கத்தின் உணவு உற்பத்தித் திட்டங்களில் தோல்வி ஏற்பட்டிருக்கிறது, திட்டங்களில் முதலீடு செய்திருக்கிறோம், ஆனால் செய்த முதலீட்டிலிருந்து பெறக்கூடிய பலன்களில் சுணக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, தடங்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் காரணங்களினால் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது அவர்களுடைய வாதம்.

உணவு உற்பத்தி பற்றியும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் இருக்கிறது என்பதை ஆளும் கட்சியே ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை இன்றைக்கு உருவாகியிருக்கிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அருமையான புள்ளி விவரங்களை நாட்டிற்குத் தந்திருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்ப காலத்தில், 1951-ம் ஆண்டில் இந்த நாட்டில் உணவு உற்பத்தி 38 லட்சம் டன் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குப் பின்னாலே, 10 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலே உணவு உற்பத்தி 53 லட்சம் டன்கை உயர்ந்திருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரத்தையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1966-ம் ஆண்டில், இந்த ஆண்டு இறுதியில், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்ததற்குப் பின்னால் உற்பத்தி 70 லட்சம் டன்கை இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம், 66 லட்சம் டன் நிச்சயம் கிடைக்கும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதே காரணத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறி புள்ளிவிவரம் தந்திருக்கிறார்கள். 1970-71-ம் ஆண்டில் இந்த நாட்டிலே ஜனத்தொகை பெருகியதற்குப் பின்னாலே, இப்பொழுதுள்ள ஜனத் தொகை அல்ல, ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலே உள்ள ஜனத்தொகைக்கு 18 அவுன்ஸ் உணவு கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு திட்டம் போட்டு, இந்த மானிலத்திற்குத் தேவைப்படக்கூடிய உணவு 61 லட்சம் டன் என்று புள்ளிவிவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1970-ம் ஆண்டில் 61 லட்சம் டன் உற்பத்தியை வைத்துக்கொண்டு நாட்டிலுள்ளவர்களுக்கு 18 அவுன்ஸ் உணவு கொடுக்க முடியும் என்று நாட்டு மக்களுக்கு அறிவித்திருக்கிறார்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள். ஏற்கனவே அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், 60 லட்சம் டன்னுக்கு மேலாக, கிட்டத்தட்ட 65 லட்சம் டன் உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறது என்று எங்கே சென்றது இந்த உணவு? ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் கணக்குபடியே லட்சக்கணக்கான டன் உணவுப்பொருள் உற்பத்தியாயிருக்கிறது என்று சொன்னால்,

[திரு. செ. மாதவன்]

[28th February 1966]

10-00
a.m.

நாட்டில் ஏழு அவுன்ஸ் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை எப்படி உருவாகியிருக்கிறது? அதே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏழு அவுன்ஸ் கொடுப்போம் என்று கூறுகிறார்கள். 61 லட்சம் டன்னை வைத்துக்கொண்டு 18 அவுன்ஸ் கொடுக்க முடியும், 65 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது, 7 அவுன்ஸ் தான் கொடுக்க முடியும் என்று சொன்னால் உற்பத்தியான உணவு எங்கே போயிற்று? உண்மையிலேயே புள்ளிவிவரத்தில் ஏதாவது பித்தலாட்டம் இருக்கிறதா? அல்லது உற்பத்தியான உணவை எங்கேயாவது அனுப்பிவிட்டார்களா? அல்லது கள்ளச் சந்தைக்காரர்களுக்கு வாய்ப்புத் தரப்பட்டிருக்கிறதா? இதையெல்லாம் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மக்கள் தொகை அதிகமாகிவிட்டது, ஆகையால் குறைந்துவிட்டது என்று வாதாடலாம். ஆனால் அதற்கும் கணம் முதல் அமைச்சர் பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டுக்கு உணவு உற்பத்தி அதிகரிப்பு 3 சதவீதம், அதே நேரத்திலே ஜனத்தொகை அதிகரிப்பு 2.3 சதவீதம்தான்; ஆகவே, அந்தக் காரணத்தைச் சொல்ல முடியாது. வேறு ஏதோ காரணம் இருக்கவேண்டும். அது என்னவாக இருக்கும் என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். என்ன காரணம் என்பதனைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும்.

உணவு உற்பத்தி விநியோகத்தைப் பொறுத்த வரையில் உணவு மண்டலங்கள் இருக்கின்றன. தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், உணவு மண்டலம் இருந்து தனித்தனியாகத்தான் இயங்க வேண்டும் என்பதை நாங்கள் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறோம். வற்புறுத்துகிறோம். அப்படி உணவு மண்டலம் இருப்பதால், இன்றைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்கள் சரியானவைதான் என்றால், ஏராளமான உணவுப்பொருள் இருக்கவேண்டும். உண்மையிலேயே அதுதான் நிலைமை. அது எங்கே போயிற்று? விநியோகத்தில் குறை ஏற்பட்டிருக்கிறதா? அதன் காரணமாகப் பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டதா? அப்படிப்பட்ட கருத்து காங்கிரஸ் தலைவர்களால் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இன்றைக்கு முடி முச்சுடன் மத்திய சர்க்கார் உணவு மண்டலத்தை ஒழித்துக் கட்டவேண்டும் என்று முயற்சி செய்கிறார்கள். அதற்கு மற்ற மாநிலங்கள் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அப்படி ஒத்துக்கொண்டால், கள்ள மார்க்கெட்டு பெருகுவதற்குத்தான் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

உணவுக் கொள்முதல் செய்வதில் பின்பற்றும் முறையும் சரியானதாக இருக்கவில்லை. நெல் விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதால் மட்டும் அல்லது அரிசி விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதால் மட்டும் விலைவாசி ஏற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்தி விடமுடியாது. விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய அத்தனை சாமான்களின் விலைகளும் எறியிருக்கின்றன. அவற்றின் விலைகள் கட்டுப்படுத்தப்படாத நிலையில் இருக்கின்றன. அப்படி இருப்பது நியாயமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நகர வாசிகளுக்கு நன்மை செய்வதற்காக உணவுக் கட்டுப்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்கிறார்கள். பரொக்யூர்மென்ட், கொள்முதல் செய்கிறோம் என்கிறார்கள். அதை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. நகரவாசிகளைப்பற்றிச் சர்க்கார் கவலைப்படும். ஆனால் அதே நேரத்தில் விவசாயிகளைப் பற்றியும் இந்தச் சர்க்கார் கவலைப்பட்டதா என்றால் இல்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய அத்தனை அத்தியாவசியப் பொருள்களும் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறதா? அப்படி அவற்றின் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறதா? இல்லை. அப்படி கட்டுப்பாடு செய்த பிறகு உணவுப் பொருள் கொள்முதல் செய்வது என்றால் அது பொருத்தமாக இருக்கும்.

முன்பு அந்நிய ஆட்சிகாலத்திலே, 1948-ம் ஆண்டிலே கொள்முதல் செய்தார்கள். அப்பொழுது பின்பற்றிய கொள்கை என்ன? அப்பொழுது பயன் போனலாகக் கொடுத்தார்கள். விவசாயிகளுக்கு உரம் போனலாகக் கொடுத்தார்கள். அந்த முறை இன்றைக்குப் பயன் படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லை. விவசாயிகளிடமிருந்து, பயங்கரமான முறையில், பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக்காட்டி உணவுக் கொள்முதல் செய்யும் சூழ்நிலை யைத்தான் பார்க்கிறோம். பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழே உத்தரவு போட்டு, மட்டுள் பாய் அண்ட் ரைஸ் டிக்களரேஷன் அண்ட் ரிக்விஸிஷன் ஆப் ஸ்டாக்ஸ்

28th February 1966]

[திரு. செ. மாதவன்]

ஆர்டர் 1964 என்கிற உத்தரவின் கீழே கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அது செல்லுமா செல்லாதா என்பது வேறு பிரச்சினை. இப்படிப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழே உத்தரவு போட்டுக் கொள்முதல் செய்யப் படுவதற்கு முன்னால் அந்த விதிகளைப் பரிசீலித்தார்களா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. இந்த ஆர்டரின் மூன்றாவது பிரிவில் படி ஒரு நபர் உணவு தானியத்தைப் பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒரு முறை கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான். இன்றைக்குச் சந்தநிமிர் அடைந்ததன் பிறகு நாம் காணும் பலன் இது. விவசாயி வீட்டிலே வைத்திருக்கும் நெல்லை பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒரு முறை கணக்குக் காட்ட வேண்டும். கணக்குக் கேட்பதைக் கூட ஆட்சேபிக்கவில்லை. அப்படிக் கணக்குக் கொடுக்கா விட்டால் என்ன என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டும். கொடுக்காவிட்டால் என்ன என்று ஆறுவது பிரிவில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது; ஆறுவது பிரிவு, ஒருவர் கணக்குக் கொடுக்கவில்லை என்றால், தேவைக்குப் போக அதிகமான பொருளை அரசாங்கம் கேட்பதையும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் அது பற்றிய விளக்கம் அந்தப் பிரிவில் இல்லை. கணக்குக் கொடுக்க வில்லை என்கிற ஒரே காரணத்திற்காக வீட்டிலே உள்ள அவ்வளவு தானியத்தையும் கொள்ளையிருவது போல் எடுத்துக் கொண்டு போய் விடலாம். அந்த விதிக்கு அர்த்தமே புரியவில்லை. மதுரை மாவட்டத்தில் கருங்காளப்பட்டி என்கிற ஊரிலே, கனம் உள்துறை அமைச்சருடைய ஊருக்குப் பக்கத்து ஊரிலே, ஒரு அருமையான நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. ஒரு பஞ்சாயத்துத் தலைவர், மண்டல காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்தவர், 1942-ல் சிறந்த தியாகி 1-2-1966 தேதியன்று, அதிகாரிகள் அவருடைய வீட்டிற்குச் சென்றார்கள். அவருடைய வீட்டிலே உள்ள அறைகளை யெல்லாம் சீல் வைத்துவிட்டார்கள். முன் அறிவிப்பு இன்றி, கொடுக்க வேண்டும் என்று சட்டத்திலே இருக்கிறது. கொடுக்க வில்லை என்கிற காரணத்திற்காக அத்தனை அறைகளையும் சீல் வைத் தார்கள். இது நடந்தது 1-2-1966-ஆம் தேதி அன்று. பிறகு 5-2-1966 தேதி அன்று, சீல் வைத்ததற்குப் பிறகு நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்கள், “உன்னிடமிருந்து சர்க்காருக்கு 191 மூட்டை நெல் கிடைக்கவேண்டும்” என்று. சீல் வைத்ததற்குப் பின்னால் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே அவருடைய வீட்டிலே 191 மூட்டை நெல் இருக்கிறதா என்று தெரியாது. அது வேறு பிரச்சினை. அரசாங்கத்திற்கு 191 மூட்டை கொடுக்க வேண்டும். அவ்வளவுதான். இந்த நோட்டீஸ் எத்தனை மணிக்குக் கொடுக்கிறார்கள்? மாலை 4 மணிக்குக் கொடுக்கிறார்கள். சொந்தக்காரர் வீட்டிலே இல்லை. இவர்கள் மாலை 7 மணிக்கு அவர் வீட்டிலே புகுந்து கொள்ளைக்காரர்கள் கொள்ளை அடிப்பது போல, வீட்டிலே பெண்கள் மட்டுமே இருக்கும்போது, வீட்டிலே புகுந்து நெல் எடுக்கிறார்கள். இது உண்மையிலேயே பரிதாபமானது. கனம் உள்துறை அமைச்சருக்குத் தெரியும். அவரும் குடிசையில் வாழ்ந்தவர்தான். ஏழைகள் பற்றித் தெரிந்தவர்தான். அவர்களிடம் மனுக் கொடுத்திருக்கிறார் பாதிக்கப்பட்டவர், என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார் என்பது ஆண்டவனுக்குத்தான் தெரியும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : பல பேர் அப்படி மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. மனுக் கொடுத்தவுடனே உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று அங்கத்தினர் கருதுகிறார்களா?

திரு. செ. மாதவன் : ஒருவர் வீட்டிலே இல்லாதபோது புகுந்து அதிகாரிகள் நெல்லைக் கொள்ளையடிக்கிறார்கள் என்று மனுக்கொடுத்தால் அதை உடனடியாகக் கவனிக்க முடியாது என்று உள்துறை அமைச்சர் சொல்வது கண்டு ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை தான். அவரும் ஒரு காலத்தில் உள்துறை அமைச்சருக்கு வேண்டியவர் தான். ஆனால், இப்பொழுது அந்தக் கட்சியில் அவர் இல்லை. அவ்வளவுதான்.

அதே தாலுகாவிலே இன்னொருவருக்கு இன்னொரு நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. அவருக்கு உள்ள மொத்த வருமானமே 200 மூட்டைதான். அவர் 403 மூட்டை கொடுக்க வேண்டும் என்று நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாவட்டத் தலைமை அதிகாரியைக் கண்டு அவர்களிடம் விளக்கம்

[திரு. செ. மாதவன்]

[28th February 1966]

கேட்டபோது, கீழே இருக்கும் அதிகாரிகள் அவ்வளவு மூட்டைகள் வரும் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள் என்கிறார். அது தனிப்பட்டவர் சம்பந்தப் பட்டது அல்ல. தேவஸ்தானம். அந்த அதிகாரி சொல்கிறார், 'அது எனக்கே தெரியாது' என்று சட்ட மன்ற உறுப்பினரிடம். எந்த விதியின் படி இதைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டால் அதுவும் எனக்குத் தெரியாது என்கிறார் அந்த அதிகாரி. சர்க்கார் சொல்கிறார்கள் நாங்கள் செய்கிறோம் என்கிறார்.....

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் அங்கே சென்றாரா என்று தெரியவில்லை. வழக்கு அறிஞர் என்கிற முறையில் சென்றிருந்தால் கலெக்டர் சொல்லும் பதில் வேறு முறையாகத்தான் இருக்கும்.

திரு. செ. மாதவன் : முழுக்க முழுக்கச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்கிற முறையிலேதான் சென்றிருந்தேன். ஆனால் சாதாரண சட்டை போட்டுக்கொண்டு ; கருப்புக் கோட்டு இல்லை (சிரிப்பு).

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கருப்புக் கோட்டு இல்லாவிட்டால் பாதகமில்லை. அவர்களுடைய தொகுதிக்கு வெளியிலே உள்ள விவகாரமாக இருந்தால், சட்ட மன்ற உறுப்பினராகச் சென்றிருக்க முடியாது.

திரு. செ. மாதவன் : அது தொகுதி வேறு என்றாலும், சம்பந்தப் பட்டவர் என் தொகுதியில் இருப்பவர், ஆகவே எனக்கு உரிமை உண்டு என்ற வகையிலேதான் சென்றிருந்தேன். ஒரு பொறுப்புள்ள அதிகாரி "உங்களிடம் நெல் இல்லாவிட்டால் பரவாயில்லை, ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் அதிகமானாலும், வெளியில் வாங்கி சர்க்காருக்குக் கொடுங்கள்" என்று ஒரு எம்.எல்.ஏ.விடம் சொல்கிறார் என்றால், சாதாரண விவசாயி நிலைமை என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். அவர்களுடைய அறிக்கையை நான் பரிசீலிப்பேன் செய்து மக்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறேன். வேண்டுமானால் ஒரு நகல் முதல் அமைச்சருக்குக் கொடுக்கிறேன். இது ராமநாதபுரம், சிவகங்கை சம்பந்தப்பட்டது. இதிலே ஒரு ஏக்கருக்கு 25 மூட்டை கொடுக்க வேண்டும் என்று எதிர் பார்க்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிவகங்கை ஜமீன் பிரதேசம், வாளைக்கி நிற்கும் பிரதேசம். அங்கே 10 மூட்டையே கிடைக்காது. அங்கே 25 மூட்டை என்று, பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழே உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். கொடுக்காவிட்டால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றும் எச்சரிக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் பற்றி முன்பே இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். இருந்தும் தொடர்ந்து அதிகாரிகள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மன்ற உறுப்பினராகிய சீராமலு அவர்களுக்கு, "நங்கள் 6 ஏக்கர் 52 சென்ட் வைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது, ஆகவே, 48 மூட்டைகள் கிடைக்கும் என்று நாங்கள் கணக்குப் போட்டிருக்கிறோம், உங்கள் தேவைக்கு 20 மூட்டைகள் போக, பாக்கி 28 மூட்டைகளை சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டும்" என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்காவிட்டால் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்வோம் என்கிறார்கள்.

ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர். அவருடைய வீட்டில் இருப்பது 17 உருப் படிகள். அவருக்குக் கிடைக்கின்ற வருமானம் 28 மூட்டை. இப்படியிருக்க அரசாங்கத்திலிருந்து கணக்குப் போட்டிருப்பது 48 மூட்டை. இந்த நிலைமை நாட்டில் இருக்கலாமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அரசாங்கம் குறிப்பிடுகின்ற நெல்லைக் கொடுக்காவிட்டால் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். உணவுப் பொருட்களை எடுப்பது என்பது எண்ணியில் ஆர்டிக்கிள் சட்டத்தின்படி எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்ற நடவடிக்கை. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் போடப்பட்டு இப்போது மீண்டும் இங்கே வந்திருக்கிறது. ஆனால் பாதுகாப்புச் சட்டம் இதற்கு எப்படியும்

28th February 1966]

[திரு. செ. மாதவன்]

பொருந்தும் என்பதுதான் தெரியவில்லை. அங்கே இந்தியா பிரதம மந்திரியும், உள்துறை மந்திரியும், பாதுகாப்புச்சட்டம் நாட்டின்பாதுகாப்புக் காகவே பயன்படுத்தப்படும் என்று அறிக்கை விடுகின்றார்கள். அறிக்கை விடுகின்ற அதே நேரத்தில் இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர் அதே பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் படி கைது செய்யப்படுகின்றார். உண்மையாகவே பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப்பற்றி மத்திய சர்க்கார் கொண்டு இருக்கும் கொள்கையையேதான் மாநில சர்க்கார் கொண்டிருக்கும் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் மாநில சர்க்கார் இதற்கு நேர்மாறாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட உத்தரவை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்திய உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பாதுகாப்புச்சட்டம் அந்நியனை விரட்டுவதற்குத்தான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை அந்நியனை விரட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தவேண்டுமே தவிர, விவசாயிகளைக் கொடுமைப்படுத்துவதற்கு வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள். திட்ட வேலைகளைப்பற்றி கண்காணிப்பு, அதிலுள்ள குறைபாடுகள், வீண் விரயச் செலவு இவைகளில் போதுமான கவனம் செலுத்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின்மீது தொடர்ந்து இருந்து வருகின்ற குற்றச்சாட்டு. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்களையும் கூட்டுறவு சங்கங்களையும் தான் முழுக்க முழுக்க நம்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தான் முழுப்பொறுப்பையும் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி தடை படுவதற்கு மூல காரணம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடத்தில் திட்டங்களை ஒப்படைப்பதுதான். இதனால்தான் பலவிதமான ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஐாதி, கட்சி, கோஷ்டி இப்படிப்பட்ட பலவிதமான சிக்கல்கள் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடத்தில் திட்டவேலைகளை ஒப்படைப்பது முற்றிலும் சரியல்ல என்பதை நான் தெளிவாகக் கூற விரும்புகிறேன். பி. டி. ஓ., கிராம சேவக்குகள் இவர்கள்தான் பஞ்சாயத்து யூனியனில் செயல்படுகின்ற அதிகாரிகள். இந்த அதிகாரிகள் அரசாங்கக் கடன்களை வசூலிப்பது, நன்கொடை வசூலிப்பது, இப்படிப்பட்ட வேலைகளுக்குத்தான் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால், மோசடி, கூட்டுக்கொள்ளை இவைதான் பெரும்பாலான கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவ்விதம் யார் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் வெளியிட விரும்பவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் இவற்றையெல்லாம் உணர்ந்து அருமையான ஒரு தத்துவத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். “கூட்டுறவு அமைப்பில் எனக்கு நம்பிக்கை குறைந்து வருகிறது” என்று அவர் சொன்னதில் நன்கு கவனம் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதாவது கூட்டுறவு அமைப்பு விவசாய உற்பத்தியைக் குலைத்துவிடுகின்றது நாம் என்பதை நான் ஆதரிக்கின்றேன். இது முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறிய கருத்து. நான் கேட்டுக்கொள்வது, திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களையே முழுக்க முழுக்க நம்பியிராமல், உயர்தர மட்டத்தில் ஒரு குழு அமைத்து, ஊழல்கள் ஏற்படாதவாறு எந்த மாதிரியான திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம் என்பதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிர்வாகச் செலவைப்பற்றி விரிவாக முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நிர்வாகச் செலவுக்கும் தேசிய வருமானத்திற்கும் பொருத்தம் இருக்கவேண்டும். இனால் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அகவிலைப்படியைப்பற்றிக் கூறும் பொழுது, விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அகவிலைப்படியை

[திரு. செ. மாதவன்]

[28th February 1966]

உயர்த்தும்போது, விலைவாசியும் உயருகிறது என்கின்ற கருத்தை நீண்ட நாட்களுக்குப் பின்னால் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் இதுனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் அரசாங்க சிப்பந்திகளுடைய நிலைமை என்ன? இரண்டாம் திட்டத்தில் ஹோஸ்டெல் விலை 30 சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது. இரண்டாம் திட்டத்தின் முடிவில் 35 சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது, இதைக் காரணமாகச் சொல்லி அகவிலைப்படியைக் கொடுக்காமல் இருப்பது பொருத்தமா என்பதைச் சற்று ஆலோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். இதற்கு மாறாக மாற்று யோசனைகளை முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உபயோகிப்போர் கூட்டுறவு சங்கம் ஏற்படுத்தி நியாயமான விலைக்கு எல்லாப் பொருட்களையும் கொடுக்கலாம் என்று திட்டமிட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படியானால் இதற்கு ஏதாவது திட்டம் போடப் பட்டிருக்கிறதா? அரிசியை மட்டும்தான் கொடுக்கப்போகிறார்களா? அப்படியென்றால் மற்ற பொருட்களுக்கு என்ன செய்வது? அல்லது அதற்குப் பொருட்களும் நியாயமான விலையில் கிடைப்பதற்கு அரசாங்கத்தினிடம் என்ன வழி இருக்கிறது? விலைவாசி உயர்வைப் பற்றியும் அகவிலையைப்பற்றியும் நிபுணர் குழு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று சூசகமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இது அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். நிபுணர் குழு பரிசீலிக்கவேண்டும் என்றால், எப்போது பரிசீலிக்கப்போகிறார்கள்? அதற்கான குழு நியமித்தாய்விட்டதா? இதற்கு என்ன திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது? பொதுவாக விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு எப்படியாவது ஒரு திட்டத்தைப் போடுவதற்குப் பரிசீலனை செய்தேயாகவேண்டும். அந்த முறையில் அகவிலைப்படியையும் நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சிகளின் முழு ஒத்துழைப்பு அடிக்கடி வேண்டப் படுகிறது, அதற்குக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்களாலும், ஆனால் எதிர்க்கட்சியினர் பலவழிகளிலும் அவமானப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் அதிகாரிகள்தான் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நாட்டில் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்ற பஞ்சத்திற்கும் பட்டினிக்கும், இன்னொரு பக்கத்தில் பணவீக்கத்திற்கும், அதன் காரணமாக ஏற்படுகின்ற பொருளாதார சீர் குலைவிற்கும் காரணமாக இருக்கின்ற சூழ்நிலைகளைப் போக்காமல் தொடர்ந்து இதே நிலைமையை வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அதைப் பொறுத்துக்கொள்கின்றவர்கள் அரசாங்க சிப்பந்திகளாக இருந்தாலும் சரி, சாதாரண ஏழை மக்களாக இருந்தாலும் சரி, இவர்கள் நீண்ட காலத்திற்குப் பொறுத்துக்கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். அதே நேரத்தில் பெரும் மக்கள் புரட்சி இந்த நாட்டை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் என்பதைக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு நாட்டில் ஏற்படுகின்ற பஞ்சம்தான் புரட்சிக்கு வித்தாக இருக்கும். இத்தனையும் வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் சோஷலிஸ சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று, சோஷலிஸத்தை விட்டுவிடுங்கள், அல்லது அதை நிலை நிறுத்துவதற்கு வேண்டிய வேலைகளைச் செய்யுங்கள். இந்த இரண்டில் ஒன்றைச் செய்ய வழி வகை செய்யாத அரசாங்கம் இந்த நாட்டில் இருப்பதற்கு லாயக்கற்ற அரசாங்கம் என்பதைக் கூறி என்வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1966-67 வரவு செலவு திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். இதைப்பற்றி விமர்சிக்கும்போது, இதற்குக் கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரத்தைப்பற்றி சந்தேகம் தெரிவிக்கப்பட்டது எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்களால். “நாட்டில் உணவு உற்பத்தி 65 லட்சம் டன்னை இருக்கிறது, 18 அவுன்ஸ் அரிசி கொடுப்பதற்கு 61 லட்சம் டன் போதுமானது, அப்படியிருக்க இந்த அரசாங்கம் 7 அவுன்ஸ் எதற்காகக் கொடுக்கிறது” என்று மேலெழுந்தவாரியாக விமரிசனம் செய்தார். 7 அவுன்ஸ் அரிசி என்பது புன்செய் தானியம் சேர்க்கப்படாமல் கொடுக்கப்படுவது. 65 லட்சம் டன் என்று சொல்வதில் 35 லட்சம் டன் தான் அரிசி கிடைக்கிறது.

28th February 1966]

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு]

அதாவது உற்பத்தியாளருக்கு வேண்டிய அத்தனை செலவையும் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு 18 அவுன்ஸ் வீதம் கணக்கிட்டுக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் சொன்னதுபோல், 28 முட்டை நெல்லையும் கெடுபிடியாக வாங்கவில்லை. அவர்களுடைய செலவை யெல்லாம் நீக்கி, உபரியாக இருக்கின்ற தானியத்தைத்தான் அரசாங்கம் வாங்கிக்கொள்கின்றது. அந்த முறையில் கிடைக்கின்ற தானியத்தைக் கொடுக்கும்போது தான் 7 அவுன்ஸ் அரிசி கொடுக்கப் படுகின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதில் சந்தேகம் ஏற்படுவதற்கு என்ன காரணம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை; இதைப்பற்றிச் சரியாகப் படிக்காத குற்றம் தான்.

மற்றொன்று, இந்த அரசாங்கத்திற்கு சோஷலிஸ்ட் உபதேசம். இந்த அரசாங்கத்திற்கு சோஷலிஸ்ட் தத்துவத்தின்படி தெரியவில்லை என்ற முறையில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. வரியில்லாமல் அரசாங்கம் நடத்தினால் தான் சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கம், வரி போட்டு அரசாங்கம் நடத்தினால் சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கம் அல்ல என்று விமரிசனம் செய்வது புதிதாக இருக்கின்றது. வரி போடாமல் அரசாங்கம் நடத்துவது கம்யூனிஸ்ட் அரசாங்கமே தவிர சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கம் அல்ல. சோஷலிஸ்ட் முறையில் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, அதிகாரமே இல்லாத அளவில், ஆண்டான், ஆளப்படுபவன் என்கிற வித்தியாசம் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிக்கவேண்டும் என்பதுதான் லட்சியம். அதற்கான வழியில் இருப்பது சோஷலிஸ்ட் என்கிற லட்சியம். இதை சீக்கிரமாகக் கொண்டு வருவதற்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்களும் இருக்கின்றன. உண்மையிலேயே இந்த அரசாங்கம் நல்ல விதமாக சோஷலிஸ்ட் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது என்பதற்கு என்னால் எவ்வளவோ சொல்ல முடியும். எவ்வளவோ நடவடிக்கைகளை நாம் சோஷலிஸ்ட் முறையில் தான் ஆக்கபூர்வமாக நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அதற்கு நேர் மாறாக இருக்கின்ற வரியில்லாத ஒரு அரசாங்கத்தை, சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கம் என்று சொல்ல முடியாது; அது கம்யூனிஸ்ட் அரசாங்கமாகத்தான் இருக்கும், என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கு சோஷலிஸ்ட் இருக்கிறது இல்லையா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும் என்று காலினால், சோஷலிஸ்ட் ஏற்படுத்துவதற்கான பல காரியங்களைப் பரக்கக் காணலாம் இந்த பட்ஜெட்டில் பெரிய தொழில்கள், சிறிய தொழில்கள், கூட்டுறவு மூலமாக நடக்கின்ற தொழில்கள், உணவு உற்பத்தி, உணவு விநியோகம் இவை அத்தனையிலும் பங்கு கொள்ளுகின்ற அரசாங்கம் சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கமாக இல்லையென்று சொன்னால், வேறு எந்த அரசாங்கம் அவ்வாறு இருக்க முடியும்? போலீஸ் அரசாங்கமா நடக்கிறது? போலீஸ் அரசாங்கம் என்றால் திட்டமிட்டு, 188 கோடி ரூபாய்க்கு வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிப்பானேன்? 'வெல்ஃப்ரே ஸ்டேட்' ஆகவும், சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கமாகவும் மலர் வேண்டிய ஒரு பெரிய போர்க்கை எடுத்துக் கொண்டதன் காரணமாகத்தான் வர் வர் அதிகமாக வரியைப் போட வேண்டியிருக்கிறது; ஏராளமான பணத்தை மக்களுக்காகச் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது; உணவு உற்பத்தியிலிருந்து உணவு விநியோகம் வரையிலும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் சோஷலிஸ்ட் பாதையில் போகிறது என்பதற்கு இதைவிட அதிகமாக எடுத்துக் காட்டத் தேவை இல்லை என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

சோஷலிஸ்ட் தத்துவம் அடிப்படையானது தொழில் வளர்ச்சி. தொழில் வளர்ச்சி இல்லாமல் சோஷலிஸ்ட் வர முடியாது. தொழில் வளர்ச்சிக்காக தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் எத்தனை நடவடிக்கைகள் எடுத்து வந்திருக்கிறது என்பதை அண்மையில் நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் குந்தா திட்டத்தைக் குறித்துப் பேசும்போது கூறியிருக்கிறார்கள். "பெர் கார்ட்டா கன்ஸம்ஷன் ஆப் எலெக்ட்ரிகலிடி 12 யூனிட்டிலிருந்து 100 யூனிட் அளவுக்குப் போயிருக்கிறது, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்திற்குள்ளே 150 யூனிட் அளவுக்குப் போகும்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு மின்சார வளர்ச்சி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த மின்சார

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு]

[28th February 1966]

வளர்ச்சியைப் பராமீட்டராகக் கொண்டு நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே நடக்கின்ற பெரிய தொழில் வளர்ச்சியை நாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், நாம் உற்பத்திப் பெருக்கத்திலும், தொழில் வளர்ச்சியிலும் முன்னேற்றம் கண்டு, வேகமாக சோஷலிஸப் பாதையில் போகிறோம் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது இருக்கின்ற இந்த வேகமான தொழில் வளர்ச்சி சில இக்கட்டான கட்டங்களில் மாட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. முதலாவது, ரிஸர்வ் பாங்க் க்ரெடிட் ஸ்கீஸ். பணமும் கிடைக்கவில்லை. விலையும் குறைய வில்லை. இந்த நாட்டினுடைய பணப் புழக்கத்தைக் கண்ட்ரோல் செய்கின்ற அதிகாரம் ரிசர்வ் பாங்குக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பணம் கிடைக்காமல் இருப்பதற்கு அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அந்த நடவடிக்கையை எடுத்து வருகிறார்கள். இதற்கு அவர்கள் கூறுகிற முக்கிய காரணம் என்ன? விலைவாசியைக் குறைப்பதற்காக என்று காரணம் சொல்லப்படுகிறது. ஜப்பான் முடலைய தேசங்களில் பாங்குகளில் இருக்கக்கூடிய டொபாஸிட் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு டொபாஸிட்டைப் பூரணமாகவும், அதற்கு மேல் கடன் வாங்க முடியுமானால் அதையும் பாங்கிக் கடன் வழங்குவது என்ற முறை இருந்து வருகிறது. வளர்ச்சிப் பற்றை பிரதேசங்களில் கூட இன்னும் அந்த முறை கையாளப் பட்டு வருகிறது. ஆனால், நம்முடைய நாட்டில் உள்ள பாங்குகள் டொபாஸிட் தொகையில் 30 சத வீதத்தைப் பணமாக வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற விதியை ரிசர்வ் பாங்க் விதித்திருக்கிறது. முதலில் அது 20 சத வீதம் என்று ஆரம்பித்து, பிறகு, 25 சத வீதமாக உயர்ந்து, இப்பொழுது 28 சத வீத அளவு வந்து இனி 30 சத வீதமாகக் கூட வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற அளவிற்கு நிலைமை வந்திருக்கிறது. இதிலே என்ன கஷ்டம் என்றால், எப்போதுமே பாங்குகள் தங்களிடம் இருக்கும் பண வசதியைப் பூரணமாக உபயோகித்துக்கொள்ள முடியாது. வீஸன் காலமும் இருக்கிறது; வீஸன் அல்லாத காலங்களும் இருக்கின்றன. வீஸன் காலத்தில், இருக்கும் பணத்தைப் பூராவும் கொடுக்க வேண்டும். வீஸன் அல்லாத காலத்தில் பணம் பூராவும் பாங்குக்கு வந்து விடும். ஆனால், இன்றைக்கு ரிசர்வ் பாங்க் கண்ட்ரோல் பிரகாரம், வீஸன் இருக்கிற காலத்திலும் சரி, வீஸன் அல்லாத காலத்திலும் சரி, 30 சத வீதம் டொபாஸிட்டைப் பணமாகப் பாங்குகள் வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு 100 ரூபாய் ஒரு பாங்கில் டொபாஸிட் இருந்தால், அதில் 30 ரூபாயைப் பாங்க் தன் கையில் ரொக்கமாக வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். பாங்கி 70 ரூபாயைத்தான் லேவா தேவி பண்ண வேண்டும். ரிசர்வ் பாங்க் வைத்திருக்கும் இந்த விதியை அமுல் நடத்துவதன் காரணமாக உண்மையிலேயே கிட்டத்தட்ட 40 சத வீதம், 45 சத வீதம்தான் பணப் புழக்கத்தில் இருக்கிறது. இது வளர்ந்து வருகிற திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தில்—தொழில் வளர்ச்சிக்கு எவ்வளவு தூரம் உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதை இரண்டு வருஷ அனுபவத்தில் நாம் பார்க்கிறோம்.

இன்று பெரிய தொழிற்சாலை நடத்துகிறவர்கள் புதிய புதிய தொழில்களை நடத்த முன்வருவதில்லை. ஏற்கனவே நடக்கும் தொழில்களுக்கே பண வசதி வேண்டும் என்று சர்க்காரைக்கூட அணுக வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஸ்பின்னிங் மில்களை எடுத்துக்கொண்டால், இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு, அவர்களிடம் நாலேந்து மாத உற்பத்தி அவர்கள் கையில் தேங்கிப் போய்விட்டது. ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து பணம் கிடைக்கவில்லை. சர்க்காரைப் பார்த்து, “நீங்கள் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா” என்று கேட்கக் கூடிய அளவுக்கு நிலைமை வந்திருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் பெரிய தொழில்கள் என்றால் ஸ்பின்னிங் மில்லைத்தான் சொல்ல வேண்டும். ஸ்பின்னிங் மில் வைத்து நடத்துகிறவர்கள் கூட, பருத்தி வாங்கி, வைத்திருப்பதற்கோ, அல்லது நூல் தேக்கம் ஏற்பட்டால் அந்த நிலையைக் கடந்து செல்வதற்கோ கடன் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். “மின்சார வெட்டு” வந்ததை அவர்கள் வாப்பிரசாதமாகக் கருதியிருப்பார்கள். மின்சார வெட்டு வந்திருக்கவில்லையென்றால், அவர்கள் தொழிலை நடத்தத் திக்குமுக்காடியிருப்பார்கள். ஆகவே, பெரிய

28th February 1966]

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு]

அளவிற்குத் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும். என்று சொல்லும் போது, ரிசர்வ் பாங்க் க்ரெடிட் ஸ்கீம்ஸ் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கிறது என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அரசாங்கம் இதிலே ஒரு பரிசீலனை செய்து, அதற்குரிய 'ரெகமெண்டேஷனை' மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ரிசர்வ் பாங்கு அனுப்பவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது 'டிரெஸ்ட் கண்டிஷன்' காரணமாக, மழையின்மை காரணமாக உற்பத்தி பெருமளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 61 லட்சம் டன் உற்பத்தியில், மழையின்மை காரணமாக 10 லட்சம் டன் வரையில் ஸ்லாஷ் டௌன் ஆகும் என்று முதலில் அமைச்சர் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் சென்ற வருஷம் மழையின்மை காரணமாக அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்ட ஜில்லா எங்கள் ஜில்லாதான். இந்தியா பூராவையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது, பல பகுதிகள் மழையின்மையினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இறக்குமதி செய்ய வேண்டுமானால், அதற்கு அன்னியச் செலாவணி வசதி குறைவாக இருக்கிறது. இந்தக் காரணத்தினாலே எவ்வளவு தூரம் அரசாங்கத்தினுடைய தொழில் வளர்ச்சி தடைப்படும், இந்தச் சிக்கல்களை எப்படி நீக்குவது என்பதைப் பரிசீலனை செய்வது அரசாங்கத்தினுடைய கடமையாக இருக்க வேண்டும். இம்போர்ட் ரெஸ்ட்ரிக்டிஷன் இருக்கிறது; அன்னியச் செலாவணி கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது; ஆகவே, கடன் வாங்காமல் முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. திட்டக் கமிஷன் அங்கத்தினராக இருந்து, சமீபத்தில் மத்திய அரசாங்க மந்திரியாக இருக்கும் திரு. அசோக் மேதா அவர்கள் "கடன் வாங்காமல் முடியாது" என்று சமீபத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள்.—பத்து வருடங்களாகக் கடன் தானாக வந்தது! இப்பொழுது நாம் கேட்கிறோம்—கடன் வாங்காமல் முடியாது என்று சொல்லும்போது, நாம் கடன் கேட்டால் கடன் கிடைக்க முடியும் என்ற நிர்ணயம் இல்லை. எங்கே கடன் கிடைக்கிறது என்பதைக் கண்டறிந்து, கிடைக்கக்கூடிய கடன்களை 'பூல்' செய்து, அதைச் சீக்கிரமாகக் கிடைக்கும் படியாக வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால்தான் இப்பொழுது இருக்கும் தொழில் வளர்ச்சி தொடர்ந்து செயல்பட முடியும். இல்லையென்றால் தொழில் வளர்ச்சி தடைப்படும். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்கனவேயே வெகு வேகமாகத் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதால், நாம் இதில் அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது என்பதை மாத்திரம் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில் என்னெய் வித்துக்கள் போன்றவற்றின் பற்றாக்குறையைத் தீர்ப்பதற்கு அண்டை நாடான சிலோனோடு நாம் ட்ரேட் அகரிமென்ட் மூலமாகப் பண்டமாற்று ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டோம். அவர்கள் வெங்காயம், வத்தல் போன்ற சரக்குகளுக்கு நம் நாட்டை நம்பித்தான் இருக்கிறார்கள். இன்று சர்வதேச அரங்கில் மற்ற நாட்டினரைவிடக் குறைவான விலைக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி இந்த நாட்டுக்குத்தான் இருக்கிறது. கொழும்புக்குச் சாமான்களை ஏற்றுச் செல்வதற்கான டரான்ஸ்போர்ட் கால்டும் குறைவாக இருக்கிறது. அவர்களிடம் இருக்கும் கொப்பரையை நாம் ஏராளமாக இறக்குமதி செய்யலாம். கொழும்பு சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அட்வர்ஸ் ட்ரேட் பாலன்ஸ் அவர்களுக்குத்தான் ஜாஸ்தி இருக்கிறது. எப்பொழுதும் அவர்கள்தான் அதிக இறக்குமதி செய்கிறார்கள். ஆகவே, அட்வர்ஸ் பாலன்ஸை என்னெய் வித்துக்களை நாம் இறக்குமதி செய்வதற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். அவர்களிடம் இருக்கும் பாலன்ஸை ஸ்டர்லிங்காக நமக்குக் கொடுக்கும்படி கேட்கலாம். ஆனால், அது முடியாது. ஏனெனில் அந்த அளவிற்கு அந்தத் தேசத்திலே அட்வர்ஸ் ட்ரேட் பாலன்ஸ் இருக்கிறது. ஷார்ட் டர்ம், லாங் டர்ம் எதுவாக இருந்தாலும், நமக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை பதினைந்து வருஷம் கழித்துக் கொடு என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை வந்திருக்கிறது. பதினைந்து வருஷம் கழித்துக் கொடு என்று சொல்வதைவிட அந்த நாட்டிலே உற்பத்தி செய்யும் பண்டங்களை நாம் ஏற்றுக்கொண்டோமானால்,—பண்டமாற்று விதிப் பிரகாரம்—நாம் என்னெய் வித்துக்களைத் தருவீர்ப்பதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும். சமீபத்தில் ஏற்பட்ட ட்ரேட் அகரிமென்டிடில் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. எ. பி. சி. வீரபாகு]

[28th February 1966]

அது போதாது. 15 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு டீரேட் அக்ரிமென்ட் செய்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. தென்னாட்டில் உள்ளவர்கள் தான் இதிலே அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டியிருப்பதால் இந்தச் சட்டசபை முன்னால் கனம் அங்கத்தினர்களுடைய கவனத்திற்கு இதை நான் கொண்டு வருகின்றேன்.

10-30
a.m.

நம்முடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மிகப் பெரிய பங்கை இப்போது உணவு உற்பத்தித் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கி வைத்திருப்பதில் இருந்து இந்தச் சர்க்கார் அதன் அவசியத்தை நன்கு உணர்ந்திருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. 9 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உணவு உற்பத்திக்காக ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறது, அதை வரவேற்கிறோம்.

உணவு உற்பத்திப் பெருக்குக்குத் தடையாக இருப்பது லாண்டு டென்யூர்-நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஒழுங்கு செய்யப்படாதது தான். நாம் அநேக சட்டங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனாலும் டெம்பிள் லாண்டு, மட் லாண்டு என்று எடுத்துக் கொண்டால் இடைக் குத்தகைக்காரன் இன்று டெனண்டாக இருக்கிறான். 200 ஏக்கரா, 300 ஏக்கரா என்று அவன் எடுத்துக்கொள்வது—உழுகின்றவன் வேறு. இதை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து பரம்னென்ட் லாண்டு டென்யூர் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். இதில் காலதாமதம் செய்வது உற்பத்தியைப் பாதிக்கும். ரெவின்யூ அமைச்சர் கூட இது பற்றி ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப் போவதாக சமீபத்தில் குறிப்பிட்டார். நல்ல முறையில் அதைச் சீக்கிரம் கொண்டு வந்தால் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு உதவியாக இருக்கும்.

அடுத்து, 2½ லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்போகிறோம் என்று பட்ஜெட்டில் கூறியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்க அம்சம். அதோடு உணவு உற்பத்தி என்றால் நாம் அரிசி உற்பத்தியில் தான் அதிகம் கவனம் செலுத்துகிறோம். புதுப்புது கிணறு எடுப்பது, எ.டி.டி. 27 போன்ற கலப்பு விதைகளைக் கண்டுபிடிப்பது இவை எல்லாம் அவசியம் தான். இது போல புஞ்சை தானியத்தைப் பற்றி அக்கறை எடுத்துக்கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. புஞ்சைப் பயிர் வைக்கக் கூடிய நிலப்பரப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. புஞ்சை தானியங்களுக்கும் இந்த நாட்டில் கிராக்கி இருக்கிறது. அவை ஒன்றும் கேட்பாற்றுக் கிடக்க வில்லை. இன்றைக்கு அத்துறையில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தினால் புஞ்சை தானிய விளைவை இரட்டிப்பாக்க முடியும். ஆகவே நெல்லுக்கு மட்டும் அல்ல, புஞ்சை தானியத்திற்கும் போதுமான கவனம் எடுத்துக் கொண்டு உற்பத்தியைப் பெருக்க கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பாரஸ்ட் லாண்டு என்று ஒதுக்கி வைத்திருப்பதைப் பற்றிக் கூட மரக்காணம் அருகில் உள்ளது பற்றி இங்கே ஒரு கேள்வி கேட்கப் பட்டது. காட்டு வளர்ச்சிக்குப் பயன் அளிக்கக்கூடிய நிலத்தை அவ்வாறு ஒதுக்கி வைப்பதைப் பற்றி கவலையில்லை. சாலிக்குளம் என்று ஒட்ட தாரம் பக்கத்தில் இருக்கிறது. அங்கே கிட்டத்தட்ட நானூறு ஏக்கராவளவு மேல் நல்ல வெட் லாண்டு உரிய நிலம் இருக்கிறது. பாஞ்சாலங் குறிச்சி கட்டபொம்மன் வம்சாவழியினர் பயிர்நீடு வந்தார்கள். அந்த 200 குடும்பங்களுக்கும் தலைக்கு 5 ஏக்கரா என்று கொடுத்தால் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதாக சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நாங்கள் ரெப்ரசெண்டேஷன் கொடுத்தோம். அப்படிக் கொடுத்த காரணமோ என்னமோ அவற்றை பாரஸ்ட் லாண்டு என்று ரிசர்வ் செய்து விட்டார்கள். ஆனால் அங்கே இது வரை காடு ஒன்றும் வளரவில்லை. இதைப்பற்றி சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கிடக் கவனம் செலுத்தவேண்டும். காடு குறைவாக நமக்கு இருக்கிறது என்பது உண்மைதான். அதற்காக காட்டை வளர்க்க முடியாத இடங்களில் எல்லாம் நிலத்தை ரிசர்வ் செய்து வைத்துவிடுவது சரியல்ல. எந்த எந்தத் தொகுதியில், எந்த எந்தப் பகுதியில் இப்படி ரிசர்வ் பாரஸ்ட் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் சர்வே எடுத்து அந்த வெட் லாண்டுகளில் புஞ்சைப் பயிர்களையாவது அதிகமாக வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வீர பாண்டிய கட்டபொம்மன் என்று பேசும்போது நாம் உணர்ச்சி பெறுகிறோம். அந்தப்

28th February 1966]

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு]

பரம்பரையில் வந்தவர்கள் பலர் நாடு மாறி விட்டார்கள். இருக்கக்கூடிய 200 குடும்பங்களுக்கு பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் வாழ்வளிக்க வேண்டியது நம் கடமை. காட்டு இலாகாவுக்குப் பிரயோசனம் இல்லாமல் இருக்கும் சாலிக்குளம் பகுதியில் உள்ள பூமியை தலைக்கு 5 ஏக்கராக அங்கே கொடுப்பதன் மூலம் நம்மால் அவர்களுக்கு வாழ்வளிக்க முடியும். ஆகவே இதுபற்றியும் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அடுத்து, ஏராளமான கடன் வசதிகளை நாம் இப்போது ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லிக்கொள்கிறோம். இந்த வருஷத்தில் கடனை கொடுக்கவில்லை. விவசாயிகளுக்குப் பயன்படுகிற அளவுக்கு நீண்ட கால, குறுகிய காலக் கடன் அளிக்க வசதி செய்யவில்லை. “50 கோடி கொடுத்தாகிவிட்டது. நீங்கள் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை. அதனால் உங்களுக்குக் கடன் இல்லை” என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்துவது சரியல்ல. நாமும் கடன் கொடுக்காமல், அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க என்று ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்தாபனத்தினிடத்திலும் பணம் இல்லாத நிலைமையை உண்டாக்கி விடுவது, விவசாய உற்பத்திக்கு அனுசூலமாயிராது.

இன்னொன்று, நிலவரியைக்கூட நாம் அதிகமாக வசூல் செய்கிறோம். அதுவும் ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுத்து சட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். நிலவரியில் இருந்து கிடைக்கக்கூடிய பணத்தைப் பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி அந்தப் பணம் பஞ்சாயத்துக்கள் எத்தனை வசூல் செய்கிறதோ அந்த அளவுக்கு இது தரப்பம் என்று எங்கள். அதன் காரணமாக இன்று பஞ்சாயத்துக்கள் தங்கள் இஷ்டம் போல் வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். வெட் லாண்டுக்கு ஏக்கருக்கு 60 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு வரி வருகிறது. ஒரு ஏக்கர், 1 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு என்ன வருமானம் வரும் என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு போக நஞ்சையாக இருக்கலாம். மழையையே எதிர்நோக்கியுள்ள பூமியாக இருக்கலாம். அவர்களுக்கு எல்லாம் இது ஒரு பெரிய சுமையாக இருக்கிறது. சேல்ஸ் டாக்ஸை எடுத்துக்கொண்டால் சென்ற ஆண்டு 35 கோடி என்றால் இவ்வாண்டு 45 கோடி வந்திருக்கிறது. மோட்டார் டாக்ஸை எடுத்துக்கொண்டால் 7 கோடியாக இருந்தது இன்று 14 கோடியாக வந்திருக்கிறது. சென்டிர்ல் எக்ஸைஸ் டாக்ஸ் மூலம் 27 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வருகிறது. இப்படிப் பட்ட நேரத்தில் ஒரு ஏக்கரா, 1 ஏக்கரா வைத்திருக்கிறவர்களுக்காவது வரி விலக்குக் கொடுக்கக் கூடாதா என்பதை நாம் பரிசீலிக்கவேண்டும். (எதிர்க்கட்சியினர் சிலர், “நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்” என்றார்கள்) நீங்களும் ஏற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால் சந்தோஷம். அதற்காக நான் அதை வற்புறுத்திச் சொல்லக்கூடாது என்று இல்லை. ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கரா உள்ளவர்களுக்கு கண்டிப்பாக வரி விலக்கு கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வது நில உடைமையை ஆதரிப்பதாக இருக்கும் என்று நினைக்கக்கூடாது. பூராவும் சர்க்கார் உடைமையாகவே இருக்க வேண்டும் என்பது அல்ல. இன்றைக்கு ஏக்கருக்கு 50 ரூபாய் என்பது குருவி தலையில் பணங்காயை வைத்தாற்போல விவசாய மக்களைத் துன்பத்திற்கு உள்ளாக்கியிருக்கிறது. வினையாமல் போகிற காலமும் உண்டு. அதுவும் ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுத்து கடந்த 5 வருஷத்திற்கும் கட்டு என்று 300, 400 என்றால் அவர்கள் மிகவும் துன்பத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். ஆகவே உண்மையில் இதைப் பரிசீலனை செய்து எந்த அளவுக்கு சிறிய நிலச்சவான்தார்களுக்கு உதவி அளிக்கலாம் என்று பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து, உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்துக்காக மீன் வளத்தை அதிகப் படுத்த பாப்லோ உப்டேருக்கு 90 லட்சம்—ஒரு கோடி அளவில்—ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதுகூட 30 மைல் தூரத்தான் போகும். கட்டுராம் கூட 30 மைல் போகிறது. இதில் இவ்வளவு அக்கறை காட்டுகிறபோது டிப் சி. பிஷ்ஷிங் பற்றியும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். தூத்துக்குடி துறைமுகத்தைப் பொறுத்தவரையில் முதல் கட்டமாக டிப் சி. பிஷ்ஷிங் ஏற்பட்டு செய்தால் உதவிகளாக இருக்கும். வரியற்ற சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பதற்காக இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற முயற்சிகளில், இன்றைக்கு ஒவ்வொன்றாக கார்ப்பொரேஷனாக ஆக்கிக்

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு]

[28th February 1966]

கொண்டு வருகிறார்கள். ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்பொரேஷன், பெரிய வருவாயைத் தரும் என்று இந்த பட்ஜெட்டில் எதிர்பார்த்தேன். ஒன்றையும் காணோம். தனியாக கார்ப்பரேஷனாக ஏற்படுத்தினால் அதன் வருவாய் குறிக்க முடியாததான். எலக்டிரிசிட்டி போர்டை எடுத்துக்கொண்டால் 8 கோடி ரூபாய், 9 கோடி ரூபாய் என்று வருவாய் எதிர்பார்க்கிறோம். அதேபோல் இந்த ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷனிலும் வருவாய் எதிர்பார்க்கமுடியும் என்று நினைக்கிறேன். இண்டஸ்ட்ரீயல் டெவலப்மெண்ட் பாங்க் என்று மத்திய சர்க்கார் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மாநில சர்க்காரும் அதை அனுசரித்து அதே மாதிரி ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்பொழுது பாங்குகளிலே டெபாசிட்டுகள் குறைந்து வருகிறது. பாங்குகளின் பாலன்ஸ் ஷீட்டை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், வருமானம் முன்பு எத்து அளவு இருந்ததோ அதே அளவுதான் சென்ற ஆண்டு இருந்திருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு இருந்த அளவுதான் இந்த ஆண்டும் இருக்கிறது. ஆனால் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் வருமானம் கூடிக்கொண்டே போயிருக்கிறது. டெபாசிட்டுகளும் கூடிக்கொண்டே போயிருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது டெபாசிட்டுகளும் கூடாமல், வருமானமும் கூடாமல் இருக்கிறது. இந்த நிலையிலே புதிய புதிய பாங்குகள் ஏற்படுத்திக்கொண்டே போனால் அது எவ்வளவு தூரம் சக்ஸஸ்ஃபுல் ஆக இருக்குமென்பது தெரியவில்லை. இப்பொழுது அரசாங்கம் எல்லாக் கடன்களுக்கும் கியாரண்டி கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன், எலக்டிரிசிட்டி போர்டு கடன், கோவாப்பேட்டில் பாங்குகளுக்கு உண்டான கியாரண்டி இவை எல்லாவற்றிற்கும் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் கியாரண்டி கொடுத்திருக்கிறது. இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக அரசாங்கம் உதவி செய்து வருகிறது. இதன் காரணமாக ஏராளமான டெபாசிட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு ஃபர்தர் டெபாசிட்டுஸ் வராமல் இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால், இண்டஸ்ட்ரீயலிஸ்ட்களிடம்—பணம் இல்லையா என்று கேட்டால் அவர்கள் சரப்பளஸ் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகளிடத்தில் கேட்டால் சேமிப்பு இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். முன்பெல்லாம் கிராமங்களில் பாங்குகளைத் துவக்கினால் பணம் வந்து கொண்டிருந்தது. இன்றைக்கு அந்தச் சூழ்நிலை இல்லை. கிராமங்களில் பணம் இல்லை. ஈரல் சேவிங்ஸ் டெபாசிட்டுஸ் எல்லாம் குறைந்துக் கொண்டதான் வருகிறது. இந்த நிலைமையைப் பரிசீலித்து, டெபாசிட்டுக்கு ரேட்டை அதிகமாக்கி ஊக்குவித்தால்தான் வருமானம் வரும். இப்பொழுது ஜாயின்ட் ஸ்டாக் பாங்குகளில் எல்லாம் 7 அல்லது 7½ சதவீதம் கொடுக்கிறார்கள். அதை 9 சதவீதமாகக் கூட்டினால் பணம் வரலாம் என்று நினைக்கின்றேன். இல்லையென்றால் பாங்குகளில் டெபாசிட்டு பண்ணுவதற்குப் பதிலாக கிராம மக்கள் அந்தத் தொகையை ஏதாவது ஒரு சாமானில் போட்டு விடுகிறார்கள். அதன் மூலம் கிடைக்கின்ற வருமானம் போதும் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆகவே தற்போதுள்ள, இண்டஸ்ட்ரீ ரேட் ஊக்குவிப்பதாக இல்லை. அதனால் பணத்தைப் போடுவதற்குப் பதிலாக பருத்திக்கொட்டை போன்றவைகளை வாங்கி வைத்தால் மிச்சம் கிடைக்கிறது என்று நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, வட்டி விகிதாச்சாரத்தைத் திருத்தியமைக்கவேண்டும். இந்த டெவலப்மெண்ட் பாங்க் கார்ப்பரேஷன் அமைக்கின்ற இந்த நேரத்தில் வட்டி விகிதாச்சாரத்தைக் கூட்டி அமைத்துக்கொடுத்தால்தான் ஃபர்தர் டெபாசிட்டுஸ் நமக்குக் கிடைக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உணவு உற்பத்திக்காக இப்பொழுது ஒரு பெரிய வேலையில் இறங்கி ஒரு வருஷமாக அதை நல்ல முறையிலே இயக்கி வருவதற்காக இந்த அரசாங்கம் பாராட்டுதற்குரியது. உணவுக் கண்ட்ரோல், உணவு விநியோகம் இந்த இரண்டை எடுத்துக்கொண்டாலே பிளாக் மார்க்கெட் இருக்கத்தான் செய்யும். இப்பொழுது உணவு விநியோகம் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால் மக்களுக்கு 8 லட்சம் டன் உணவு விநியோகிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. ஒரு லட்சம் டன் இல்லை, 50 ஆயிரம் டன் இல்லை, 8 லட்சம் டன் அளவில் விநியோகத்தை கண்ட்ரோல் வீலைக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருந்து வருகிறது. கூடிய விரைவில் இந்த 8 லட்சத்தைப் பத்து லட்சமாக்கலாம். இன்றைக்கு

28th February 1966]

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு]

இருக்கிற நிலைமை அட்வர்ஸ் ஆக இருக்கலாம். ரொக்க வசதி பாதிக்கக்கூடிய நிலையிலே இருக்கலாம். வேல் அன்ட் மீன்ஸ் இப்பொழுது, 40 லட்சம் தான் இருக்கிறது. இந்த உணவு விநியோகத்திலே இன்றைக்கு 25 கோடி ரூபாய் வரை முடக்க வேண்டியிருக்கிறது. விநியோகத்திலேயே நம்முடைய பணம் பூராவும், நம்முடைய காலம் பூராவும் செலவழிக்க வேண்டிய நிலையிலே நாம் இருக்கிறோம். நம்முடைய அரசாங்கம் 1½ வருஷத்திற்குள் 25 கோடி ரூபாய் அளவில் விநியோகப் பொறுப்பை ஏற்றிருப்பது ஒரு பெரிய பொறுப்பு. இவ்வளவு பெரிய அளவில் 8 லட்சம் டன் உணவு விநியோகம் செய்தாலும்கூட உற்பத்தியாளர்களுக்கு குறைபாடு இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய விலை கிடைக்கிறது. ஆனால் இன்று இந்த விவாதத்தை ஆரம்பித்துவைத்துப் பேசியவர் ஏதோ வழிப்பறி போவதுபோல் கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதுமாதிரி 2, 3 இன்சிடன்ட்ஸ் இருக்கலாம்; அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில் வரம்பு மீறுதல் இருக்கத்தான் செய்யும். அதற்காக அவ்வளவும் தப்பு என்று சொல்லிவிட முடியாது. இதை ஏன் நடத்துகிறார்கள் என்று கேட்பதும் நியாயமல்ல. அரசாங்கம் வாங்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறது, அதற்காக அதிகாரிகள் வழிப்பறிபோல் அடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய சுற்றுப்பயண திட்டத்திலே இதையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கங்கே செல்லும்பொழுது, கிராமங்களிலே அவர்களுக்கு லெவி எந்த அளவுக்குக் போடப்பட்டது, வாங்கியது எவ்வளவு என்பதையெல்லாம் விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு) இதற்கு அமைச்சர் தலைமறைவாகப் போகவேண்டுமென்பதில்லை. (குறுக்கீடு) இப்பொழுது மாறுவேடம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் தமிழில் மாற்றிச் சொல்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) நாங்கள் 150 பேர்கள் இருக்கிறோம். தேர்தல் வந்தால்கூட நாங்கள்தான் வரப்போகிறோம். மந்திரி சபை அமைக்கப்போகிறோம். எக்ஸஸ் இல்லை என்று சொல்லமுடியாது. ஒன்றிரண்டு இருக்கத்தான் செய்யும். வசதியிருக்கிறவர்களுடத்தில் சென்று மிரட்டமாட்டார்கள். வசதியில்லாதவர்களுடத்தில் சென்று மிரட்டுவது சாதாரணமானதுதான். ஆகவே இந்த அப்யூஸஸ்கூட, ஒன்றிரண்டு அப்யூஸ்கள் கூட இல்லாத அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வகையிலே அப்யூஸஸே இல்லாத அளவுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் இப்பொழுது சொல்லப்படுகின்ற புகார்கள் கூட மறைந்துவிடும். இதிலே சொல்லப்படுகின்ற குற்றம், உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து தேவைக்கு அதிகமாக இருப்பதை மட்டும் வாங்குவதை விட்டுவிட்டு அவர்கள் உபயோகத்திற்கு வைத்திருப்பதைக் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதான். இந்த முறை எதிர்காலத்தில் சிறப்பாகவும், திறமையாகவும் நடைபெறவேண்டுமென்பதால், இந்தக் கொள்கையை நல்ல முறையில் அமல் நடத்த, இப்பொழுதே இதில் கண்காணிப்பு அவசியமானது, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். அங்கே 1½ வருஷ காலமாக நெல் வீட்டிற்கு வருவதில்லை. தீர்வையைக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் இன்னும் செண்டா நடவெயில்லை. (குறுக்கீடு) நடப்பாகிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். ஒருவேளை அவர்கள் பகுதியில் நட்டுவிட்டார்களோ என்னமோ? அதனால் மே மாதத்திற்குள் இந்தத் தீர்வையை வாங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கு முன்னால் எவ்வளவு தூரம் வசதியுள்ளவர்களிடமிருந்து வாங்க முடியுமோ அதை வாங்கட்டும். வசதியில்லாத, இரண்டு, மூன்று ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய சிறிய விவசாயிகளுக்கு நிலவரி வஜாகூடச் செய்து விடலாம். அவ்வாறு வரி வஜா செய்யும் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளும் வரையில் வரி வசூல் கெடுபிடி இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். சில இடத்தில் ஜப்திக்கு கூட ஆர்டர் போட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு ஜப்தி செய்வதற்கு அவன் வீட்டில் என்ன இருக்கும்? ஆள்தான் இருப்பான். ஆனாலும் அவன்

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு]

[28th February 1966]

மானத்திற்கு அஞ்சுகிறான். அவன் வீட்டிற்கு ஒன்றியமில்லாவிட்டாலும் தன் வீட்டுக்கு ஜப்பதி என்று சொன்னால் அதை அவமானமாகக் கருதுகிறான். அந்த மாதிரி நிலைமைகள் ஏற்படாமல் இருக்க அதற்குரிய உத்தரவுகளை ஜில்லா ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கு அனுப்ப வேண்டும்.

தாம்பிரபரணி சிஸ்டத்தில் குறைவாகத் தண்ணீரை உபயோகப் படுத்தி நிறைய ஏக்கரேஜை எப்படி விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்பதற்காக ஸ்லூயிஸ் போட்டு, சானல்ஸ் மாற்றப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு பட்ஜெட்டில் ஏதாவது புரொவிஷன்ஸ் இருக்கிறதா என்று பார்த்தேன். என் கண்ணில் ஒன்றும் தட்டுப்படவில்லை. தாம்பிரபரணி சிஸ்டத்தில் ஒரு லட்சம் ஏக்கரேஜ் இருக்கிறது. அதோடு 20 ஆயிரம் ஏக்கர் வரை “அன்லாபுல் கல்டிவேஷன்” இருக்கிறது. ஆகவே, தண்ணீர் இருக்கும் காலங்களில் 1,20,000 ஏக்கர் விளைந்திருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது அங்கு ஏற்காக ஏக்கஸ் வாட்டர் ரேட் போட வேண்டும்? இது எப்படி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதாக ஆகும்? இதைப் பற்றி இதுவரை இரண்டு முறை கான்பரன்ஸ் போட்டார்கள். உந்துதலை அமைச்சர் அவர்கள் மராமத்துத்துறை அமைச்சராக இருந்தபோது ஒரு கான்பரன்ஸ் நடந்தது. ஆனால் இதுவரை வாட்டர் ரேட் பிரச்சினை தீர்ந்தபாடில்ல. இதிலே சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தாம்பிரபரணி சிஸ்டத்தை, ரீ-மாடலிங் செய்வதற்கான வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : மதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்பதற்கில்லை. இது வரி இல்லாத பட்ஜெட் என்று சொல்லப்படுகிறது. 1965-ம் ஆண்டு நவம்பரில் போடப்பட்ட வரிகள் எல்லாம் வரிகள் இல்லையா? குறிப்பாக, விவசாய மக்கள்மீது போடக்கூடிய வரிகளை எல்லாம் போட்டு விட்டு 1966-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் வரியே போடவில்லை என்று பிரமாதமாகத் தாங்கள் தயாரித்த பட்ஜெட்டைப் பற்றிச் சொல்வது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்க விஷயமாகும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு நீங்கள் தேர்தலில் மக்களைச் சந்திக்கிற ஆண்டு. அவ்வாறு மக்களைச் சந்திக்கிறபோது வரியைப் போட்டு விட்டுச் சந்திக்கப் போகிறீர்களோ என்று நீனைத்தேன். இப்போது வரி போடாதது போல் இனிமேல் வரியே போடமாட்டார்கள் என்று திரு. வீரபாகு அவர்கள் மனதார நம்புகிறாரா? அந்தத் தைரியம் இருக்கிறதா? மத்திய சர்க்கார் என்ன வரி போடப்போகிறது என்பது இன்றைக்குத் தெரியும். அதிலே இங்குள்ளவர்களுக்குப் பங்கு வரப்போகிறது.

பாகிஸ்தானுக்கும் இந்தியாவுக்கும் ஏற்பட்ட தகராறு முடிந்து ஒரு மாதமாகப் படைகள் வாபஸ் பெறப்பட்டு வருகின்றன. விவசாயிகளுக்கு 1965 நவம்பரில் வரிகள் போடப்பட்டபோது “இது யுத்த கால வரி, என்ன செய்வது, தேவை இருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். படைகளை வாபஸ் வாங்கினாலும் ஏன் விவசாய வரியை வாபஸ் வாங்கவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மதிப்புக்குரிய வீரபாகு அவர்கள் பேசும்போது ஆரம்பத்தில் சுத்தமான காங்கிரஸ்காரர் மாதிரிப் பேசினார். வர வர எதிர்க்கட்சியினரின் குரலிலே, சுதந்திராக் கட்சி மாதிரியே பேசினார்கள். நான் என்ன பேச வேண்டுமென்று நீனைத்தேனே அதையெல்லாம் கிட்டத்தட்டச் சொல்லி விட்டார்கள். விவசாயப் பிரச்சினையைப் பற்றியல்லாம் நன்றாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்தப் பதினெட்டு ஆண்டு காலமாக என்ன வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்? இந்த ஆண்டு பஞ்சம் வரப் போகிறது, உணவுப் பஞ்சம் வரப் போகிறது, என்ன நடக்கும் என்று சொல்ல முடியாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு மேலும் மேலும் பல தொந்தரவுகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

28th February 1966]

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்காக இந்த அரசாங்கத்திடம் ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா? இந்த உணவுப் பிரச்சினைக்குக் காரணமே இந்த அரசாங்கம்தான். அரசாங்கத்தின் சட்ட திட்டங்களாலும் கொள்கையாலுந்தான் இவ்வளவு பெரிய பஞ்சம் வந்திருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும். திரு வீரபாகு அவர்கள் பேசும்போது இந்த ஆண்டு மழை பெய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய விவசாயிகள் இயற்கையை நம்பித்தான் இருக்க வேண்டுமா? அரசாங்கத்தை நம்பி இருக்க வேண்டாமா? கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்று நவம்பரில் சொல்லப்பட்டது. இராமநாதபுரத்தில் 8,000 கிணறுகளும், மதுரையில் 8,000 கிணறுகளும் வெட்டுவதற்குப் பணம் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதற்கு அலாட்மென்ட் இன்னும் வரவில்லை என்று ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்போது உறுதிமொழி கொடுத்தார்களே, அதைச் செய்ய இந்த அரசாங்கம் தவறி இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மந்திரிசபை ராஜினாமாச் செய்ய வேண்டும். இராமநாதபுரம் டெவலப்மென்ட் கூட்டத்தில் கிணறு வெட்டுவதற்குக் கொடுப்பதற்கான பணம் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். வரட்சியான காலத்தில் சாங்ஷன் செய்தால் கிணறு தோண்டலாம். விவசாய உற்பத்தி பெருகவும் வழி ஏற்படும். அதன் பலன் மக்களுக்கும் கிடைக்கும். ஆனால் இப்போது பணம் இல்லை. மூன்று பெரிய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டாயிற்று. அவற்றிலே விவசாயத்திற்காக முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அகில இந்திய ரீதியில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 620 கோடி ரூபாய், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 630 கோடி ரூபாய், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1,218 கோடி ரூபாய் விவசாயத்திற்காகச் செலவழிக்கப்பட்டது. முதலாவதிலே 65 லட்சம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெறுவதற்காக 300 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. இரண்டாவதிலே, 420 கோடி ரூபாய் 52 லட்சம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெறுவதற்காகச் செலவழிக்கப்பட்டது. மூன்றாவதில் 62 லட்சம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெற 640 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. எங்கே அதன் பலன்? பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுகளைக் கட்டினோம் என்று சொல்கிறார்கள். வைகை அணைக்கட்டில் தண்ணீர் இல்லையென்று நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அது இன்னும் பத்து வருஷத்தில் மணல் மேலி அணைக்கட்டே இல்லாத நிலை ஏற்பட்டுவிடும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிலைமை ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். அடிக்கடி அதிகாரிகள் அணைக்கட்டைப் பார்க்கிறார்கள். தூர்ந்து விட்டால் தண்ணீர் குறைந்து விடுகிறது. அது அவர்கள் காலத்தில் கட்டப்பட்ட அணைக்கட்டுத்தானே! அதைப் பார்த்து, பரிசீலித்துச் செய்திருக்கக் கூடாதா?

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபோது இந்தப் பதினெட்டு வருஷ ஆட்சியில் அபிவிருத்தி எங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது? சோற்றுக்காக ரோட்டில் திரிகிறார்கள். இதுதான் அபிவிருத்தி. இதுதான் ஜனநாயக சோஷலிசம், சமத்துவம். விவசாயிகள் மண்ணெண்ணெய்க் கார்ட்டை வைத்துக்கொண்டு அலைகிறார்கள். மின்சாரம் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான போது கொடுக்கப்படுவதில்லை. மழை இல்லாத காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் தேவை. அப்போது மழை பெய்யாததால் மின்சாரம் “கட்” ஆகிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். (கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் :—விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரை மின்சார வெட்டு கிடை யாது). அமைச்சர்கள் சட்ட மன்றத்திலே சொல்லுகின்ற பதிலுக்கும் வெளியே உள்ள அனுபவத்திற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. கொள்முதல் செய்வதைப் பொறுத்து விவசாயிகள் எப்போது மனமுவந்து மீதியுள்ள நெல்லைக் கொடுக்கிறார்களோ அப்போதுதான் வாங்கிக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னார்களே தவிர அந்த நிலைமை இல்லை. இதைப் பற்றி மதிப்புக் குரிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த திரு. மாதவன் அவர்கள் கூறியதில் தவறு இல்லை.

விவசாயிகள் என்ன எடுப்பார்க்கைப்பிள்ளைகளா? போலீஸை வைத்து அவர்களை மிரட்டுகிறார்கள். அதனால் பத்து மூட்டை வருமா? கட்டாயக் கொள்முதல் திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் வாபஸ் வாங்க வேண்டும். நான்கு மூட்டைகள் கூட வரவில்லை. தேவைதான், மறுக்கவில்லை. விவசாயிகள் தங்கள் கொள்கைகளை நீண்ட நாட்கள் சேமித்து வைக்க முடி

11-00
a.m.

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

[28th February 1966]

யாது. விவசாயிகளுக்கு மட்டும் ஏன் இந்தக் கட்டுப்பாடு என்று நான் கேட்கிறேன். விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கடன் தருகிறோம் என்று நீங்கள் சொல்லலாம். அவர்கள் இன்று அஸ்திவாரம் இல்லாமல் ஆடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கட்டத்திற்கு நல்ல அஸ்திவாரம் இல்லாவிட்டால் அந்தக் கட்டத்தில் விரிசல் ஏற்பட்டு விடும். அதேபோன்று விவசாயிகள் இன்று நொந்து கிடக்குகிறார்கள். புயலால், பூச்சித் தொந்தரவினால், வெள்ளத்தால், மழையின்மையினால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கடன் உதவி எல்லாம் தருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள் அமைச்சர்கள். அது போதுமா? இதே சட்ட மன்றத்தில் நான் பல முறை கூறியிருக்கிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பது மட்டும் போதாது. அவர்களுக்குப் பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை அமல் செய்யவேண்டுமென்று நான் பல முறை இங்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இந்த ஆண்டு விவசாயிகளுக்கு விளைச்சல் இல்லை. அடுத்த ஆண்டு அவர்கள் உழுவதற்கு முடியாது. பூச்சித் தொல்லை இருக்கிறது. மருந்துகூட அடிக்க முடியாத நிலை 67-ல் நிச்சயமாக வரும். ஏர் முனை, ஏர் முனை என்று சொல்கிறார்கள், ஏர் முனை விழா என்று சொல்கிறார்கள். ஆக, நான் வற்புறுத்த விரும்புவது விவசாயிகளுக்குப் பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை நிச்சயமாக அமல் நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு விளைச்சல் இல்லை. ஆனால் கட்டாயமாக வசூல் செய்கிறார்கள். அவர்களால் நில வரி கொடுக்க முடியவில்லை. 1938-ம் ஆண்டு திரு. ராஜாஜி அவர்கள் முதல் மந்திரியாக இருந்தபோது கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு யாரும் கடனைத் திரும்பக் கேட்கக் கூடாது என்று. அதிகப்படியாக வட்டி வாங்கியிருந்தால் வசூல் செய்ய முடியாது. இப்போர்ப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து விவசாயிகளையும் அவர்கள் நிலங்களையும் திரு. ராஜாஜி அவர்கள் காப்பாற்றினார்கள். அதேபோல் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். திரு. பிரகாசம் அவர்கள் முதன் மந்திரியாக இருந்த போது கிணறுகள் வெட்ட மான்யம் கொடுக்கப்பட்டு கிணறுகள் வெட்டப் பட்டன. திரு. பிரகாசம் அவர்களால்தான் இன்று ஓரளவிற்கு விவசாயம் தலைதாக்கி நிற்கிறது என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும்.

அரசாங்கக் கொள்முதலுக்கு விவசாயிகள் தங்களிடம் உள்ள நெல்லைக் கொடுத்தால் ஒரு க்விண்டலுக்கு இரண்டு ரூபாய் போனால் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எவ்வளவு ரூபாய் போனால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. நிச்சயமாக போனால் கொடுக்கப்படவில்லை. லெவி விகிதம் ஏக்கருக்குப் பத்து மூட்டை என்று சொன்னால் அதையே கொடுக்காமல் இருக்கும்போது அதற்குக் கூடுதலாக ஐந்து மூட்டைகள் கொடுத்தால் பத்து ரூபாய் போனால் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். லெவி விகிதத்தை அதிகமாக நிர்ணயித்து விட்டு பிறகு எப்படி வாங்க முடியும்? இதை ரெவன்யூ அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும் என்று தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் போனால் ஒன்றாம் புதிதாகக் கொடுத்து விடவில்லை. திரு. ஓ. பி. ராமஸ்வாமி ரெட்டியார் அவர்கள் முதல் மந்திரியாக இருந்தபோது ஒரு மாண்டுக்கு இரண்டு ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. கதருக்குப் போனால் கொடுக்கிறார்கள். கைத்தறிக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதேபோன்று ஒவ்வொரு மூட்டைக்கும் ரீபேட் கொடுக்க வேண்டும். இப்போதுள்ள கொள்முதல் விகிதத்தை மாற்றி ஒவ்வொரு மூட்டைக்கும் நிச்சயமாகப் போனால் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசி நிர்ணயம் செய்வதில் பலவிதக் குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆண்டுதோறும் விலைவாசிகள் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். உணவுக் கார்ப்பரேஷன் மாஜித் தலைவர் திரு. டி. ஏ. பாய் அவர்கள் சொல்லும்போது உணவு விலையை ஆண்டுதோறும் நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஜப்பானில் கொள்முதல் செய்வது போல் இந்தியாவிலும் செய்ய வேண்டும். ஜப்பானில் பல விவசாயச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அந்தச் சங்கங்களை அரசாங்கம் சந்தித்துப் பேசி இந்த ஆண்டு என்ன விலை என்று அவர்களோடு கலந்து பேசி முடிவு

28th February 1966]

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

செய்து பிற்பாடு விவசாயச் சங்கங்கள் மூலமாக அரசாங்கம் நெல்லைக் கொள்முதல் செய்கிறது. அங்கு பொருளாதார நிபுணர்களால் இதற்கு விலை நிர்ணயம் செய்வது கிடையாது. ஆகவே ஜப்பானில் உள்ளது போன்று இங்கும் விவசாய மக்களைச் சந்தித்து இன்றுள்ள நிலைமை என்ன, கால்ட் ஆஃப் ப்ரொடக்ஷன் என்ன என்று பார்த்து விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். வீரமாக அவர்கள் பேசுகிறபோது தொழில் பற்றிப் பேசினார்கள். தொழில் துறையில் எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்தாலும் விவசாய முன்னேற்றம் அடையாவிட்டால், விவசாய மக்களின் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்காவிட்டால், தொழில் துறையில் எவ்வளவு முன்னேற்றம் இருந்தாலும், நாட்டில் சுபீட்சம் ஏற்படாது என்று தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரசாயன உரம், பஞ்சாயத்து யூனியன்களினாலும் சரி, எங்கு பார்த்தாலும் சரி, ஆண்டுதோறும் உள்ள ஒரு பிரச்சனை ரசாயன உரம் தேவை என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு நமக்கு வேண்டிய ரசாயன உரம் 5-80 லட்சம் டன்; கிடைத்தது 3-26 லட்சம் டன். இந்தப் பதினெட்டு வருட ஆட்சியில் உரத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தி விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரங்களைக் கொடுக்க அரசாங்கம் தவறி விட்டது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, வைகைக் கால்வாய்த் திட்டம். கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள், நாம் இன்று சிறப்பாகச் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். திட்டக் கமிஷனின் டெக்னிக்கல் அப்ரூவலுக்காகச் சென்றிருக்கிறது, அது வந்த உடன் அதைச் செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே இதைத் துரிதமாக நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வைகைப் பாசனத்தில் இந்த ஆண்டு கிட்டத் தட்ட 40,000 ஏக்கர் பஞ்சமாதி விட்டது. அது ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு அடிக்கடி சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார்கள். அங்கு எவ்வளவு தண்ணீர் இருந்தது, எவ்வளவு விவசாயம் செய்யப்பட்டது என்ற புள்ளிவிவரம் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்பது எனக்குத் தெரியும். அங்கு விளையவில்லை. ஆகவே அங்கு அவர்களுக்கு வரி வஜா செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப் பஞ்சப் பிரதேசம் எனப் பிரகடனம் செய்து அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலச்சட்டம். நிலச் சட்டம், நிலச்சட்டம் என்று பிரமாதமாகப் பேசப்பட்டது. இந்த நிலச் சட்டம் மலையைத் தோண்டி எலியைப் பிடித்தது மாதிரி இருக்கிறது. சென்னை நகரம், நீலகிரி நீங்கலாக 11 மாவட்டங்களில் இருந்து நிலச் சட்டத்தின் மூலம் 4,030 ஏக்கர் வந்தது. நான்செய் நிலம் 1,344 ஏக்கர், புன்செய் நிலம் 2,686 ஏக்கர். இந்த நிலச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் பெரிய நிலத் திமிங்கிலங்கள் எல்லாம் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பிடுங்கி எடுத்து எழை விவசாயிகளுக்கும், ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கும் கொடுத்தால் உற்பத்தி பெருகும் என்று அரசாங்கம் கருதியது. சட்டமும் வந்தது. சில உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லாம் போடப்பட்டார்கள். கடைசியில் பார்க்கும் போது இப்படிக்குறைச்சலான அளவிற்கு நிலம் வந்திருப்பது உண்மையிலே வருந்தத்தக்கது. ஐந்து லட்சம், பத்து லட்சம் ஏக்கர்கள் உபரியாக வரும், அதைக்கொண்டு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும் என்று சொன்னார்கள். இந்த நான்கு ஆண்டுகளில் இந்த நிலச் சட்டத்தினால் எவ்வளவு உபரி நிலம் இருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடிக்க எவ்வளவு செலவாயிற்று என்று பார்க்கும்போது இது வெறும் ஏமாற்று திட்டமாகத்தான் இருக்கிறது. இதுதான் ஜனநாயக சோஷலிஸ்டா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் பெரும் மனது வைத்து கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்ட மக்களின் மீது கண்திறந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கு வரி வஜா செய்வது மட்டும் போதாது. பழைய பாக்கிகளை வசூல் செய்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு விளைச்சல் இல்லாமல் இருக்கும்போது பழைய பாக்கிகள், தக்காலிக் கடன் போன்றவற்றை அவர்

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

[28th February 1966]

களால் நிச்சயமாகக் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே இந்த ஆண்டு வரி பாக்கி வசூல் செய்வதை வசூல் செய்யாமல் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்துள்ள வரவு செலவுக் கணக்குகளை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேசலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன். ஸ்ரீமான் சீமைச்சாமி அவர்கள் பேசும்போது இந்த நாட்டில் ஆந்திர கேசரி பிரகாசம் அவர்கள் ஆண்டபோதும், திரு. ஓ. பி. ராமலாமி ரெட்டியார் அவர்கள் ஆண்டபோதும் எல்லாவிதமான கிணறுகளும் வெட்டப்பட்டு நாட்டிலே உள்ள மக்கள் அத்தனை பேர்களும் சுபீட்சமாக வாழ்ந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மையில் அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே போல் இன்றைக்கு இங்கும் காங்கிரஸ் கட்சியின் அரசாங்கம்தான் நடைபெறுகிறது. அந்த முறையில் தான் இன்றைக்கு இங்கு கனம் பக்தவத்சலம் தலைமையில் மந்திரி சபை இருந்து வெற்றிகரமாக ஆட்சி நடத்தி வருகிறது. இதை மக்களும் கண்கூடாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. இன்றைக்கு இருக்கின்ற காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் மூலமாகத்தான் வேளாண்மைக்காக எவ்வளவோ லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவுசெய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இந்தச் சர்க்காரில் வேலை பார்த்து வருகின்ற அதிகாரிகள் காங்கிரஸ் ஆட்சி நல்ல முறையில் வெற்றிகரமாக நடைபெறக் கூடாது என்கிற எண்ணத்தில் சில முட்டுக் கட்டைகளைப் போட்டுவருகிறார்கள் என்பதைக் காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் இருக்கின்ற நான் இந்தச் சபையில் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. காங்கிரஸ் சர்க்கார் நல்ல முறையில் பல திட்டங்களைப் போட்டு வேலை செய்து வருகின்ற இந்த வேளையில் நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி வருகின்ற இந்த நேரத்தில், தாங்கள் பயிர் செய்த விளைவை எடுக்க வரும்போது, அதற்குச் சர்க்கார் அனுமதி வேண்டும் என்று அதிகாரிகள் கேட்கிறார்கள். ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்கு அறுவடை செய்து கொண்டு போக வேண்டுமென்றாலும் அதற்கும் சர்க்கார் அனுமதி வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இதை நான் சும்மாச் சொல்லவில்லை. எங்கள் மாவட்டத்தில் விவசாயிகள் எவ்வாறு விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள் என்றால், விவசாயம் செய்கின்ற செலவுக்குத் தன் மனைவியுடைய அல்லது மகனாடைய கழுத்திலுள்ள செயினையோ அல்லது பிற நகைகளையோ விற்று அல்லது அடகு வைத்துத்தான் செலவுக்குப் பணம் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த அளவுக்கு கஷ்டப்பட்டுச் செலவுசெய்து விவசாயம் செய்து, மகசூலை எடுக்கவேண்டும் என்று வரும்போது இந்த அதிகாரிகள் சர்க்காரின் பெயரைச் சொல்லிக் குறுக்கே நிற்கிறார்கள். இதைப்பற்றி திரு. மாதவன் அவர்கள் சொன்னவை அத்தனையும் பொய் என்று நான் சொல்ல முடியாது. எங்கள் பக்கத்தில் நடப்பதைப் பார்த்தால் மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியைச் சார்ந்த மணக்காவிலை என்ற இடம், கல்குளம் தாலுகாவில் இருக்கிறது. திரு. குஞ்சன் நாடார் அவர்களுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு வயலில் அறுக்கப் போன இடத்தில் அறுக்கக்கூடாது என்று தடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை நீடிக்குமானால் எப்படி இந்த அரசாங்கத்தை அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் ஆதரிப்பார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த நிலைமையை உடனடியாக மாற்றியாக வேண்டும் என்று நமது காங்கிரஸ் சர்க்காரிடம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, செக் போஸ்ட் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த இடங்களின் பக்கத்திலுள்ள ஊர்களிலிருந்து சாதாரண ஏழை மக்கள் ஐந்தாறு பக்கா அரிசி கொண்டு போனால் கூட அதைப் பிடுங்கிப் பறிக்கிறார்கள். இவ்விதம் செக் போஸ்டில் வாங்கப்படுகின்ற நெல்லுக்கோ, அரிசிக்கு உடனடியாக விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. ஆனால் அங்கேயிருக்கின்ற அதிகாரிகள் இதை அமல் நடத்தாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் ஆணித்தரமாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இதையெல்லாம் செய்வது சர்க்கார் அதிகாரிகள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் இவ்வாறு செய்கிறார்கள். ஏன் செய்கிறார்கள் என்று கேட்டால் இந்தக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம்தான் செய்யச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லு

28th February 1966] [திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்]

கிரார்கள். கடைசியில் இந்தக் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்படுகிறது. இதற்கு இந்தச் சர்க்கார் இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இந்த நிலைமை நிச்சயமாக மாறியாக வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நாட்டில் உணவுப்பொருட்களில் மாற்றம் காண வேண்டும். இப்போது நாம் அதிகமாக நஞ்சையைதான் விவசாயம் செய்கின்றோம். இதை மாற்றி அதிகமாகப் புஞ்சையை விவசாயம் செய்வதற்கும் முன் வரவேண்டும். இதை ஆங்கிலத்தில் 'ரொட்டேஷன் ஆஃப் கிராபஸ்' என்று சொல்லுவார்கள். இவ்விதம் மாற்றி மாற்றி—நஞ்சையும் புஞ்சையும் விவசாயம் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இதற்கு சர்க்கார் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், எங்கள் மாவட்டத்தில் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எதுவும் சரியான முறையில் நிறைவேறியதாகத் தெரியவில்லை. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, இருக்கக்கூடிய குளங்கள், கிணறுகள் இவைகளை ஆழப்படுத்தினால் மட்டுமே, ஆண்டில் 360 நாட்களுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும். இந்த சென்னை ராஜ்யத்தோடு நாங்கள் அதாவது திருவிதாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலிருந்து 1956-ல் சேர்ந்தோம். ஆனால் இன்று வரையிலும் எங்கள் பகுதியில் யில் எந்தவிதமான ஒரு குளமும் தோண்டப்படவில்லை என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இருக்கின்ற குளங்களைச் சரியாக ஆழப்படுத்தினால் நிச்சயமாக எங்கள் பகுதியில் பஞ்சமே வராது என்பதை நான் ஆணித்தரமாகச் சொல்லிக்கொள்ள முடியும். எங்கள் மாவட்டத்தில் பழையாறு என்ற ஒரு நதி இருக்கிறது. மழை காலத்தில் வெள்ளப் பிரவாகமாகத் தண்ணீர் ஓடும். இதை ஒரு சிறிய அணைகட்டித் தடுத்து நிறுத்தினால் பக்கத்திலுள்ள நான்குணைரி பகுதிக்கு தண்ணீர் கொடுக்க முடியும். இதைப் பற்றி இந்தச் சபையில் பல தடவை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் இதுவரையிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதையும் இந்தச் சர்க்கார் நல்லெண்ணத்தோடு எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், சாதாரணமாகச் சொல்லுவார்கள். “இக்கரை மாட்டுக்கு அக்கரை பச்சை” என்று; நாங்கள் திருவிதாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலிருந்து இந்த நாட்டுக்கு வந்தோம். இங்கு வந்தால் நாம் சுபீட்சமாக வாழலாம். இங்கே இருக்கின்றவர்கள் நம்மை ஆதரிப்பார்கள். சகோதர சகோதரிகள் என்ற எண்ணத்தில் நாங்கள் இங்கு வந்தோம். ஆனால் இங்கு வந்த பின்னால், “அக்கரை மாட்டுக்கு இக்கரை பச்சை” என்ற நிலைமைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் உருப்படியாக எதாவது ஒரு திட்டத்தை எங்கள் பகுதியில் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்களா என்று இந்தச் சர்க்கரை கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். (எதிர்கட்சி பக்கத்திலுள்ள அங்கத்தினர்கள் கைதட்டல். . . .) நீங்கள் கை தட்டுவதால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லை. இதை நான் சொல்வதால் உங்களுக்கு எந்த விதமான சாதகமும் ஏற்படப் போவதில்லை. எங்கள் பகுதியில் இருக்கின்ற நிலைமையை அரசாங்கத்தினிடத்தில் எடுத்துச் சொல்வது என் கடமை. இதைச் சொல்லவேண்டிய மாபெரும் பொறுப்பு எனக்கிருக்கிறது. அந்த முறையில்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். அதல்லாமல் நான் சொல்லும் போது, நீங்கள் கைதட்டுவதால் உங்களுக்கு எந்தவிதமான பிரயோசனமும் ஏற்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அது தவிர, எங்கள் பகுதியில் வள்ளியாறு என்ற ஆறு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தடுத்து மூன்று இடத்தில் லிப்ட் செய்தால் போதும். இதன் அருகாமையில் இருக்கின்ற இடங்களிலுள்ள தண்ணீர் பஞ்சம் எல்லாம் போகும். மாம்பழத்தாறு திட்டம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று ஷழ்ந்த பத்து வருடங்களாகச் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன். இதுவரையிலும் அதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

[திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்] [28th February 1966]

அடுத்தபடியாக, கோதையாறு என்ற ஒரு அணை இருக்கிறது. நான் திருவிதாங்கூர்-கொச்சியில் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் 1953-வது ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். அப்போது தண்ணீர் மிகக் குறைந்த அளவில் இருந்தது. ஸீலெவலுக்குக் கீழே போயிருந்தது. அப்போதும் அந்தத் தண்ணீரை இறைத்துச் சாகுபடிக்குக் கொடுத்தோம். அந்த முறையில் இப்போதும் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும் என்று கழிந்த ஆண்டில் நானும் இதர மக்கள் பிரதிநிதிகளும் விவசாயிகளும் சேர்ந்து கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் சொன்னோம். இதை என் இங்கு கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார் கலெக்டர். அவரிடம் கேட்காமல் யாரிடம் கேட்பது என்று தெரியவில்லை. இவர் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருந்ததின் காரணமாக இன்றைக்கு எத்தனையோ கோட்டை நெல் நஷ்டம். இதை நான் இந்தச் சபையில் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இதைக் கலெக்டர் அவர்கள் சொன்னதும் அவரது மாறான மனப்போக்கை நினைத்து நானும் ஒன்றும் சொல்லாமல் வந்துவிட்டேன். அவர் மாதிரி நானும் நடந்து கொள்ள முடியவில்லை. நானும் டி.ஐ.ஆர். சட்டத்தின் கீழ் உள்ளே போக வேண்டிய நிலைமை கூட வரும்போல் இருக்கிறது. மாவட்ட கலெக்டர் என்பவர் எல்லா விஷயங்களையும் நன்கு தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டும். எனக்கும் வயது 51 ஆகிறது. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அனுபவ பூர்வமாக ஒரு காரியத்தைப் பற்றிச் சொன்னால், நியாய அநியாயத்தைப் பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டியது கலெக்டருடைய கடமை. இவர் நாங்கள் எடுத்துச் சொல்வது எதையுமே எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார். நான் சொல்வதில் ஏதாவது உண்மை இருக்கிறது என்பதை வேண்டுமென்றால் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து பரீட்சிக்கும். சிதம்பரநாதன் சொல்வதில் உண்மையிருக்கிறது என்று தெரிந்தால் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்களுக்கு ராஜாக்க மங்கலம் என்று ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் இருக்கிறது. 1956-ல் நாங்கள் இந்த ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்தபோது எங்கள் மாவட்ட கலெக்டராக இருந்தவர் திரு. ஆர். திருமலை அவர்கள் இப்போது பி. டப்ளியூ. டி. செக்ரட்டரியாக இருக்கிறார். அப்போது இந்த ராஜாக்கமங்கலம் பஞ்சாயத்து யூனியனை என் தொகுதியில் கொண்டுவருவதற்கு நான் பட்டபாடு ஆண்டவனுக்கும், திருமலை அவர்களுக்கும் தான் தெரியும். இப்போது அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஒரு கமிஷனர் இருக்கிறார். அவர் இருப்பது நகர எல்லைக்குள்; அங்கு நடைபெறும் ஆட்சி மிக மோசமாக இருக்கிறது. உத்தரப் பிரதேசத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எல்லாம் ஸ்கராப்-ஆகிவிட்டது என்று சொல்லப் படுகிறது. அந்த நிலைமை இங்கும் வந்து விடுமோ என்று பயமாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக யூனியன் கமிஷனர், யூனியன் எல்லைக்குள் இருக்கவேண்டும் என்றிருக்கிறது, ஆனால் அவர் தங்குவது நகர எல்லைக்குள் ஆனால் டீர் நோட் எழுதும் போது, 'புறப்பாடு பழவனை' என்று எழுதுகிறார். இதைப்பற்றிக் 'கேட்டால்' அங்கேதானே நான் தங்குகிறேன் என்று சொல்லுகிறார். இதைப்பற்றி நான் டி.டி.வி. மெம்பர்கள் கூடுகின்ற கூட்டத்தில் கேட்டேன். இதையெல்லாம் இங்கே சொல்லக்கூடாது என்று கலெக்டர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எனக்கு வயது 51 ஆகிறது. எனக்கு சிறுவயதிலேயே பெண் கட்டியிருந்தால் அவரை மாதிரி எனக்கு ஒரு மகன் இருந்திருப்பான். அவ்வளவு வயதில் இருக்கக்கூடிய ஒருவர் என்னைப்பார்த்துச் சொல்கிறார், இதையெல்லாம் இங்கே கேட்கக் கூடாது என்று. அங்கே கேட்காமல் எங்கே கேட்பது என்று தெரியவில்லை. இப்படிச் கலெக்டர்களைப் போடும்போது, ஒரு தடவைக்கு நான்கு தடவை ஆலோசித்துப் பார்த்து நல்ல பக்குவமுள்ளவராகப் பார்த்து நல்ல அனுபவ முள்ளவராகப் பார்த்துக் கலெக்டர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாட்டில் இப்படிப்பட்ட துஷ்பிரசாரம்தான் இருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சி அநியாயம் செய்கிறது என்ற பிரசாரம்தான் இருக்கிறதே தவிர வேறு எல்லை. ஆனால் எதைச் சொன்னாலும் கேட்கக்கூடாதுதான். செய்தாலும் சரி, செய்யாவிட்டாலும் சரி செவ்சாயுங்கள் என்றால் செவி சாய்க்கக்கூடாது? எங்கள் மாவட்ட டி.டி.வி. மெம்பர்களைக் கேளுங்கள். சிதம்பரநாதன் இந்த மாதிரி சொன்னது உண்டா என்று கேளுங்கள்.

28th February 1966] [திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்]

அதற்கு சொன்ன பதில் என்ன என்று கேளுங்கள். சிதம்பரநாதன் நல்ல காலமாக ஒன்றும் சொல்லாமல் போனார் என்று சொல்லுவார்கள். நான் சாதாரணமாக விட்டிருக்க மாட்டேன். என்னைப்பற்றி இந்த மந்திரி சபையில் வீற்றிருக்கிறவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் தெரியும். அடியேனுக்கு உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசும் பழக்கம் கிடையாது. முதல் அமைச்சரைப் பற்றி ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்றால் முகத்திற்கு நேரே சொல்லுவேனே தவிர, அவரைப் பற்றி அவருக்குப் பின்புறமாகச் சொல்ல மாட்டேன். ஆகவே இதிலே நல்ல நியதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மீனளம் அதற்கு வேண்டி, கடலோர மக்களுக்கு நமது சர்க்கார் எத்தனையோ கோடி ரூபாய் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் எதிர் பார்த்த முறையில் கடலோரப் பகுதி மக்களுக்குச் சர்க்கார் நல்ல திட்டம் வகுக்கவில்லை. இன்னும் அவர்கள் பட்டினி பசியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும்.

அடுத்து தொழில் வளர்ச்சி பற்றி நம் சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டி எத்தனையோ கோடி ரூபாய் செலவழித்து வருகிறார்கள். ஆனால் இது பாமா மக்களுக்கு எங்காவது பயன்படுகிறதா என்றால் இல்லை. இந்தப் பணக்காரன், அந்தப் பணக்காரன் என்று பணக்காரர்களுக்குத் தான் பயன்படுகிறது. தொழில் இயக்கம், தொழில் வளர்ச்சி யாரிடம் இருக்கிறது என்று பார்த்தால், பட்டவர்த்தனமாகத் தெரியும். பணக் காரர்கள் கையில் இருக்குமே தவிர ஏழை மக்கள் கையில் இருக்கவே இருக்காது. சர்க்கார் எவ்வளவோ செய்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன், பெருமைப்படுகிறேன். இந்த நிலைமை மாற வேண்டும். அதற்கு நல்ல முறையில் சீர்திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும்.

இனி, சிமெண்ட் தொழிற்சாலை என்னென்னவோ தொழிற்சாலைகள் எங்கெங்கோ வருகின்றன. எங்கள் பகுதிக்கு சிமெண்ட் தொழிற் சாலை வேண்டுமென்று கேட்டோம். அது வரவேயில்லை. நாங்கள் காலம் தொட்டு என்றும் இந்தச் சர்க்காரை ஆதரிக்கக் கூடியவர்கள். எங்கள் உயிருக்கு ஆபத்து வந்தாலும் இந்த சர்க்காரை ஆதரிக்கக்கூடியவர்கள். இந்தச் சபையில் பட்டவர்த்தனமாகச் சொன்னாலும், எங்கள் மாவட்டத் தில் உள்ள அத்தனை ஓட்டுக்களும் காங்கிரஸ் கட்சிக்குத்தான் நிற்குமே தவிர எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்குப் போகாது. எங்கள் பகுதியிலே ரயில் வேண்டும், பள்ளிக்கூடம் வேண்டும், தொழிற்சாலை வேண்டும் என்று கேட்டால் கிடைப்பதில்லை. எங்களிடம் மாற்றத்தாய் மனப்பான்மை காட்டக்கூடாது, இங்கு இருக்கிறவர்களுக்குச் சேய்களாக நாங்கள் வந்தோம். குழந்தைகளாக வந்தோம். தாயாக நம்மை ஆதரிப்பார்கள், எதிர்பார்த்து கிடக்கும் என்று வந்தோம். இப்போது உள்ள மனப்பான்மை மாறி எங்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய அத்தனையையும் செய்து தர வேண்டுமென்று மக்கள் சார்பில் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கல்வித் திட்டம். மதுரையிலே திடீரென்று ஒரு வித்தியாசாலை இடிந்து விழுந்தது. அதே மாதிரி ஒரு சர்க்கார் பள்ளிக்கூடம் எங்கள் பகுதியில் குளச்சல் நகர எல்லைக்குள் அதாவது ரெஜிஸ்டிரார் ஆபிஸ் காம்பவுண்டுக்குள் இடிந்து விழக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. நான் டி.டி.வலி மீட்டிங்கில் இதைப்பற்றிச் சொன்னேன். கவர்ன்மெண்ட் மிடிஸ் ஸ்கூல் கட்டும் இடிந்து போகப் போகிறது, அதைக் கொஞ்சம் பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னேன். நான் இதைச் சொன்னவுடனே கலெக்டருக்கு கோபம். நான் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன். என் தொகுதியி லுள்ள மக்கள் அதிகமாக ஓட்டுப் போட்டிருக்கிறார்கள். 20,000-க்கு அதிக மாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த 10 ஆண்டுகளாக, அதாவது இரண்டு தடவைகள் இந்த மன்றத்திலும் திருவாங்கூர்-கொச்சியில் இரண்டு தடவைகள், திருவாங்கூரில் ஒரு தடவை ஆக ஐந்து தடவைகள் நான் அங்கத்தினராக இருந்து வருகிறேன். எப்படிப்பட்ட மனப்பான்மை எனக்கு இருக்கும் என்று யோசித்துக் கொள்ளுங்கள். “பள்ளிக்கூடம் இடிந்து விழும் நிலையில் இருக்கிறது” என்று சொன்னேன். அவ்வளவு தான். அதற்குக் கலெக்டருக்குக் கோபம், இதைப் பற்றி எங்கள் நாகர்கோயில்

[திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்] [28th February 1966]

முனிசிபல் மைதானத்தில் மீட்டிங் வைத்து அதிலே கலெக்டரையும், பிளானிங் பி. எ.யையும் வைத்துப் பிடித்தால் அப்போது தெரியும். எனக்கு அதற்குத் தைரியம் உண்டு—எனக்குப் பயம் கிடையாது. எனக்கு நெஞ்சு பொறுப்பதில்லை. பள்ளிக்கூடம் இடிந்து விழும் நிலையில் இருக்கிறது என்று சொன்னால் கோபம் வரக் காரணம் என்ன? நல்ல பக்குவம் உள்ள, பருவம் உள்ள கலெக்டரை நியமிக்காததுதான். மதுரை வித்தியாலயத்தின் தலைவிதி எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ள பள்ளிக்கட்டத்திற்குவரக் கூடாது.

இனி, குழந்தைகளுக்கு யூனிஃபார்ம் கொடுக்கிறார்கள். யார் கொடுக்கிறார்கள் என்று கேட்டால் தெரியாது. நானா வாங்கிக் கொடுக்கிறேன்? அல்லது மற்றவர்களா வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள்? சர்க்கார் கொடுக்கிறது. இங்கு காங்கிரஸ் சர்க்கார் என்றைக்கும் பாமர மக்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும், மாணவர்களுக்கும் ஒத்தாசை செய்யக் காத்திருக்கிறது. சர்க்காரிலே கீழே உள்ள ஒரு நபராவது காங்கிரஸ் சர்க்காரை ஆதரித்து ஒரு வார்த்தையாவது கூறுகிறாரா? காங்கிரஸ் சர்க்கார் நாட்டிலே இருப்பதால்தான் மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கிறது என்று பேசுகிறாரா? அத்தனை பேர்களும் அந்தப் பகுதியிலுள்ள எதிக் கட்சிகளிடத்தில் போய் பேசுகிறார்கள். இதையெல்லாம் நான் பேசுவதால் நான் கட்சியை விட்டு விலகி விடுவேன் என்று எண்ண வேண்டாம். சிதம்பரநாதன் அடுத்த தடவையும் இந்தப் பக்கத்திலேயேதான் இருப்பான். அதைப் பற்றி யாருக்கும் சந்தேகமே வேண்டாம்.

அடுத்தபடியாக, டிரான்ஸ்போர்ட் கண்டக்டர்களைப் பற்றி நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அன்றைக்கு கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், அப்படி ஒன்றும் வித்தியாசமாகப் பார்க்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். இன்றும் சொல்லுகிறேன், கன்னியாகுமரி கண்டக்டர் என்றால் போதும், டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மெண்டில் இடம் கிடையாது. நல்ல காலமாக, பொறி இயல் கல்லூரியிலும், மருத்துவக் கல்லூரியிலும் மாவட்டவாரியாக இடம் ஒதுக்கிக் கொடுப்பதால் எங்கள் பகுதியினருக்குக் கிடைக்கிறது. டிரான்ஸ்போர்ட் டைரக்டரிடம் சொன்னேன். அவர் உடனே கோபப் படுகிறார். என் அப்படிக்கோப் படுகிறார் என்று கேட்க வேண்டும். காங்கிரஸ் மெம்பர், காங்கிரஸ் ஆட்சி நல்ல முறையில் நடைபெறுகிற சந்தர்ப்பத்தில், அலெம்பெலிக்குள் இவ்வளவு தூரம் பேச வேண்டுமென்றால் எனக்கு எவ்வளவு வருத்தம் இருக்கும் என்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். இப்போது நான் ரூமுக்குள் போனால் குறைந்தது 20 கண்டக்டர்கள் இருப்பார்கள், 20 டிரைவர்கள் இருப்பார்கள். எங்கள் பகுதி பைலிங்குவல் பகுதி. அங்கே இருக்கிறவர்கள் மலையாளம் படித்திருப்பார்கள், தமிழும் படித்திருப்பார்கள். தாய் பாஷை தமிழாக இருந்தாலும், மலையாளம்தான் நன்றாகப் பேசுவார்கள். இதை நிலையில்தான் தமிழில் பேசுவதற்குக் கஷ்டம் இருக்கும். நான் இந்த நாட்டிலே பிறந்து வளர்ந்தவன். நான் கூட அப்படித்தான். மாவட்ட ஆட்சியானது மாநில சர்க்காருக்குக் கீழே, அதற்குக் கட்டுப்பட்டு, அடங்கி ஒடுங்கி இருக்க வேண்டும். மலையாளம் படித்த காரணத்தினால் உத்தியோகம் இல்லை என்று சொல்லுவதை ஆண்டவன்தான் கேட்க வேண்டும், மந்திரியும் கேட்கவேண்டும். இந்தச் சர்க்காரும் கேட்கவேண்டும். எனவே அதை நன்கு, நல்ல முறையில் சிந்தித்து, சிர்த்தாக்கிப் பார்த்து, நல்லதொரு முடிவுக்கு வர வேண்டும்.

நான் பேப்பரிலே அடிக்கடி பார்க்கிறேன். “தி.மு.க. கட்சியினர் மந்திரி சபை அமைக்க வேண்டும், அதை என் வாய்நாளில் நான் கண்ணாலே காண வேண்டும்” என்று சில அரசியல் மேதைகள் பத்திரிக்கையிலே எழுதுவதைப் பார்க்கிறேன். நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். இது முடவன் கொம்புத் தைனுக்கு ஆசைப்பட்ட கதைதான். இந்த நாட்டைப் பிரிக்கும் கொள்கையை தி.மு.க. கட்சி கைவிட்டு விட்டது. நாட்டுப் பிரிவினைத் தத்துவத்தைக் கைவிட்டுவிட்டது. கட்சியின் கொள்கையே போய்விட்டது. அவர்கள் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு தங்களுக்கு வோட்டு வேண்டும் என்று கேட்கப் போகிறார்கள்? ஏதாவது கொள்கை வைத்திருந்தால் அந்த அடிப்படையில் வோட்டுப் போடு என்று கேட்கலாம், இங்கிருக்கிற என் அருமைத்

28th Februray 1966] [திரு ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்]

தொழர்கள் 51 பேர்கள் எந்த அடிப்படையிலே வோட்டு கேட்கப் போகிறார்களோ எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் சொல்லுகிறேன் என்று கோபப் படக் கூடாது. உண்மையை மனம் திறந்து சொல்லுகிறேன். அவர்கள் எதிர் பார்க்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இன்னும் 2,000 வருஷங்களானாலும் வரப்போவதில்லை.

நான் மேலே சொன்ன தாழ்மையான வேண்டுகோள்கள் அத்தனை வயதும் நல்ல முறையில் சர்க்கார் பரிசீலித்து நல்லதொரு முடிவுக்கு வந்தால், நமது நாடு என்னற்கும் சீரும் சிறப்புமுமாக வாழும், நமது காங்கிரஸ் சர்க்காரை அனைவரும் போற்றுவார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு, எனது உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

***புலவர் கா. கோவிந்தன் :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய முதுமைப் பருவத்தில், அதிலும் உடல் நலம் கெட்டிருந்த நேரத்தில், நின்றவாறு 90 நிமிட நேரம் படித்திருக்கிறார்கள். நாற்பத்தேழு பக்கங்கள் கொண்ட ஆங்கில உரையைப் படித்திருந்தால் சிறிது நேரம் குறைந்திருக்கும். ஆனால் 59 பக்கங்கள் கொண்ட தமிழ் உரையைப் படித்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவருக்குத் தமிழ் பற்று இருக்கிறது என்பதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். இதைப் படிப்பதற்கு இவ்வளவு அரும்பாடு பட்டிருக்க வேண்டுமா? இந்த அறிக்கையில் அதற்கு ஏற்றதாக ஏதாவது நல்ல செய்தி இருக்கின்றதா என்றால், நிச்சயம் இல்லை. ஆனால், இதுதான் தாம் அளிக்கும் கனசி நிதிநிலை அறிக்கை என்பதாலோ, அல்லது 1967-ம் ஆண்டு தேர்தலுக்கு முன்னாலே சமர்ப்பிக்கப்படுகிற நிதி நிலை அறிக்கை என்ற காரணத்தினாலோ, அரும் பாடுபட்டு பற்றுக் குறை இருக்கக் கூடாது. உபரி இருக்கவேண்டும். வரிக் கழிவு இல்லை என்றாலும், புதிய வரி இல்லாமலாவது இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தோடு மிகவும் ஜாக்கிரதையாகத் தம்முடைய நீண்டகால அனுபவத்தையொட்டி இதைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். எட்டில் தான் பற்றுக்குறை இல்லை. ஆனால் நாட்டில் எல்லா நிலையிலும் பற்றுக்குறைதான். உணவுப் பற்றுக்குறை, மழைப் பற்றுக்குறை, மின்சாரப் பற்றுக்குறை, நிதிப் பற்றுக்குறை, மூலப் பொருள்கள் பற்றுக்குறை, அன்னியச் செலாவணிப் பற்றுக்குறை என எல்லாம் பற்றுக்குறை என்ற நிலைதான்.

வரி இல்லை என்று சொன்னார்கள். வரி இல்லையா? நான்கு திங்கள்கூட ஆகவில்லை. மின்சார வரி உயர்வு, விற்பனை வரி உயர்வு, எரி பொருள் விற்பனை வரி உயர்வு, நிலவரி, நீர்வரி உயர்வு இவற்றின் காரணமாக இன்றைக்கு அவர்கள் கணக்குப்படி ரூ. 8-10 கோடி வரக்கூடிய அளவுக்கு வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வரிகளைத் தண்டுநின்ற நேரம் இப்பொழுது. ஆகவே, இப்பொழுது எங்கே வரி போட முடியும்? நிதி நிலை அறிக்கையிலே வரி இல்லை. ஆனால், இந்தச் சர்க்காரை நம்ப முடியாது. வரி போடுவது நிதிநிலை அறிக்கை கொடுக்கிற நேரத்தில் தான் என்ற ஒரு முறையைச் சர்க்கார் கைக்கொண்டிருக்கிறதா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். சென்ற ஆண்டில் 1965-66-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கிற நேரத்தில் பற்றுக்குறை பட்ஜெத்தான். ஆனாலும் அப்பொழுது வரிபோடவில்லை. அடுத்து, 1965-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 3-ம் தேதியில் நிதி நிலைமை பற்றிய அறிக்கையில் புதிய வரிகளைப் போட்டுவிட்டார்கள். ஆகவே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே வரி இல்லை என்று சொன்னாலும், எதிர்காலத்தில் வரி போடாமல் இருப்பார்கள் என்று சொல்லுவதற்கு எந்தவிதமான உறுதிப் பாடும் இந்தச் சர்க்காரைக் கொண்டு மதிப்பிட முடியாது என்ற நிலை இருக்கிறது.

நாட்டிலே இன்று இருக்கும் நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். “திங்கள் கிழமை இரவு ஒரு வேளை உணவைத் தியாகம் செய்யுங்கள்; திங்கள் கிழமை மாலை உணவு விடுதிகள் திறக்கப்படக் கூடாது; திங்கட் கிழமை மாலை காபி, தேனீர் மட்டும் தரலாம்; திங்கள் கிழமை மாலை நடைபெறும் உணவு விடுதிகள் தண்டனைக்குள்ளாகும்; திங்கட்கிழமை யோடு, பிற்தொரு நாளும் ஒரு வேளை உணவைத் தியாகம் செய்யுங்கள்;

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [28th February 1966]

கோதுமை உணவாளர் தங்கள் அரிசி ரேஷனைத் தியாகம் செய்யுங்கள் ; இந்தியப் பிரதமர் தம் அரிசி ரேஷனைத் தியாகம் செய்து வழிகாட்டினார். உலகமக்களே, இந்தியாவுக்கு உணவு தாருங்கள் ; இந்தியாவுக்கு உணவு அனுப்ப அயல் நாடுகளில் ஒரு நாள் சம்பளம் நன்கொடை வசூலிக்கப்பட்டு : இந்தியாவுக்கு உணவு அளிக்குமாறு உலக கத்தோலிக்கர்களுக்குப் போப்பாண்டவர் வேண்டுகோள் ; இந்தியாவுக்கு உணவு அளிக்க நிதி திரட்ட அயல் நாடுகளில், டெலிவிஷன் நிகழ்ச்சிகளைக் கைவிட வேண்டுகோள் ; இந்தியாவுக்கு உணவுக் கப்பலில் சென்றால் காலம் அதிகமாகும். அதுவரை தாங்காது. ஆகவே, விமானத்தில் அனுப்ப அமெரிக்கா ஏற்பாடு; கப்பலில் இருந்து இறக்கப்படும் உணவை உள் நாட்டுக்குக் கொண்டு செல்ல போப்பாண்டவர் டிரக்குகள் நன்கொடை ; அமெரிக்கா அளிக்கும் உணவு மூட்டைகளை ஏற்றுக் கொள்ள ஒரு விழா ; அவர்கள் அளிக்க அதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வாங்கிக் கொள்கிற காட்சிக்கு ஒரு படம். அந்தப் பட்டத்தை பத்திரிகைகளில் பொது மக்கள் பார்த்துவிட்டுச் சிரிக்க மாட்டார்களா ? “தனி ஒருவருக்கு உணவு இல்லையெனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்” —இது அக்காலப்பாடல். ஜகத்தினை மண்டியிட்டுப் மடிப்பிச்சை கேட்போம்—இது இக்காலப்பாடல். இந்த நிலைதான் இப்பொழுது இருக்கிறது.

“இரத்தம் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்”.

ஒருவர் பிச்சை எடுத்து வாழக்கூடிய நிலைமை இருந்தால், நாட்டை ஆளுகின்றவனை அழித்துவிடலாம் என்று சொன்னார் வள்ளுவர். எதற்குப் பிறகு இந்தநிலை ? 17 ஆண்டு கால இடைவிடா ஆட்சிக்குப் பிறகு, எங்களை அசைக்க முடியாது என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் 17 ஆண்டுகள் கழித்த பிறகு இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1954-55-ல் 43 கோடி ரூபாயாக இருந்த வரித் தொகை இப்பொழுது ரூ. 188 கோடிக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இவ்வளவு வரி போடப் பிறகு, மூன்று திட்டங்களின் பெயரால் ரூ. 607 கோடி பாழாக்கிய பிறகு இந்த நிலை இருக்கலாமா ? வரி உயர்வைப் பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில், நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் வரி உயர்வு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது என்று சொன்னார்கள். பொருளாதாரம் எந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. பொருளைச் செய்ய வேண்டும் என்று தான் வள்ளுவர் கூறினார். ஆனால், பொருளை வரியாக வாங்குவதா ? வரி உயர்ந்திருக்கிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய திரு வீரபாகு அவர்கள் வரியில்லாத வருவாய் கம்யூனிஸ்டு நாட்டில் தான் இருக்கும் என்று சொன்னார். ஆனால் அவரே பஞ்சாயத்து வரி, நிலவரி போன்றவற்றையும் கண்டித்துப் பேசக்கூடிய அளவுக்குப் பேசியிருக்கிறார்கள். வரிக் கொடுமை. இந்த நாட்டில் தாங்கக்கூடிய நிலையில் இல்லையே ? நமது பொருளாதாரம் வளர்ந்திருக்கிறதா ? நல்ல பணக்காரர் வீட்டில் கலியாணம் செய்து கொண்ட ஒரு ஏழை வீட்டு இளைஞன் பணக்கார மாமனார் வீட்டிற்குப் போவதற்கு அச்சத்தோடு போவான். ஏனென்றால், மாமனார் ஏழை வீட்டுப் பையன் என்று அவனை இடித்துக் காட்டுகிற நிலை இருந்தால் அவன் அச்சத்தோடுதான் போவான். அந்த அளவுக்கு அவன் தன்னைக் கூனிக் குறுக்கிக் கொண்டு தான் மாமனார் வீட்டிற்குப் போவான். அதேபோல் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஜப்பான் நாட்டிற்குப் போய் வந்திருக்கிறார்கள். சேலம் இரும்பு ஆலைக்கு ஜப்பான் பணம் உதவி செய்யலாமா, செய்யக் கூடாதா என்பது பற்றிய பரிசீலனையின் போது கடன் கொடுத்தால் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்தியாவுக்கு வாய்ப்பு, வசதி இருக்கிறதா என்று அவர்கள் கேட்கக் கூடிய நிலை இருந்தது. அது கேட்டுத் தொழில் அமைச்சர் தம்முடைய தலையை இறக்கிக் கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு நம்முடைய நாட்டுப் பொருளாதாரம் சீர்கெட்டிருப்பதை நாட்டு மக்கள் அறியாமலா இருக்கிறார்கள் ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அம்மாதிரி அவர்கள் கேட்கவில்லை. அம்மாதிரி ஏதாவது சொன்னார்களா என்று ஜப்பானியக் குழுத் தலைவரைக் கேட்டதற்கு ‘ஜப்பானிய பாஷையிலே பேசினேன், ஆங்கிலத்தில் அதை ‘டிரான்ஸ்லேஷன்’ செய்தது சரியான டிரான்ஸ்லேஷன் இல்லை’ என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

28th February 1966]

புலவர் கா. கோவிந்தன் : விளக்கத்திற்கு நன்றி. பத்திரிகையிலே அவர்கள் கேட்ட செய்தி தான் வந்ததே தவிர, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கம் பத்திரிகையில் வந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. என்றாலும், அமெரிக்கா நமக்கு உணவு கொடுக்கிற நேரத்தில் 'நாம் இந்தியாவுக்கு எப்பொழுதும் சோறு போட்டுக் கொண்டே இருக்க முடியுமா, எப்பொழுதும் பற்றுக்குறையைச் சரிக்கட்ட அமெரிக்கா உணவு வைத்திருக்கிறதா, அவர்களுக்கு வேண்டிய சோற்றை அவர்களே உற்பத்தி செய்து கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையில் முயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறதா, அதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று தெரிந்ததால் தான் உணவு அளிக்க முடியும்' என்று கூறினார்கள், கூறுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாட்டில் வாங்குகிற உணவை வாங்கக் கூடாது என்று தேசியத் தலைவர்கள்கூட வாதிட்டார்கள். அது நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியையா காட்டுகிறது என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

உணவு உற்பத்தித் திட்டம் எந்த அளவுக்குப் பின் தங்கியிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி எங்களுடைய கட்சி உறுப்பினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். முன்னரவது திட்டக் குறிக்கோள் 17 லட்சம் டன். ஆனால் சாதனை 13.30 லட்சம் டன் தான். இந்த நேரத்தில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள் ரூ. 71.75 லட்சம் டன்னுக்குப் போகப் பார்க்கிறார்கள். எப்படிப் போக முடியும்? நிலத்தின் உற்பத்தித் திறன் உயர் - கட்டத்தை அடைந்து விட்டது. இனிமேலும் அதை உயர்த்த முடியாது. உற்பத்தியாகும் நிலப்பரப்பையும் இனி உயர்த்த முடியாது. நாட்டில் ஒரு தனித் தண்ணீர்கூட விணுக்காமல் பயன்படுத்திவிட்டோம். ஆக பயன்படுத்தக்கூடிய தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். உற்பத்தித் திறன் உயராது; நிலம் கிடைக்காது; உற்பத்தி செய்யத் தண்ணீர் வசதி கிடையாது. இவ்வளவும் இருந்த நேரத்தில் குறிக்கோளை அடையாதவர்கள் இப்போது எப்படி அடைவார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவிலே தன்னிறைவு பெற வேண்டும் என்று சர்க்கார் குறிக்கோள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை ஓரளவு கைவிட வேண்டும். நாட்டிலே கிடைக்கும் உணவுப் பொருள்களுக்குமேல் வேண்டியிருந்தால் அதை அந்நிய நாட்டில் இருந்து அடைவதில் பிசகு இல்லை. ஆனால், அதைப் பிச்சையாகக் கேட்டு வாங்காமல், பண்டமாற்று முறையில் வாங்கத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யத் தொழில்களைப் பெருக்க வேண்டும். அதற்கான வழிவகைகளைச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டும். எல்லாவற்றையுமே நம் நாட்டில் விளைவிக்க வேண்டும் என்பது பிற்போக்கான கொள்கை. சாதாரணமாக விவசாயியைப் போல அவ்வளவு வறுமை உள்ள குடும்பங்கள் அல்ல வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

பதினெட்டு அவுன்சு பற்றிக்கனம் அங்கத்தினர் வீரபாகு கேலியும் கிடைவதுமாகப் பேசினார்கள். பதினெட்டு அவுன்சு கொடுக்க 61.41 லட்சம் டன் தானியம் வேண்டும் என்று நான்காவது திட்டம் என்கிற அறிக்கையில் சர்க்காரே கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு நாட்டின் நிலைமை என்ன? அத்தனைபேரும் 18 அவுன்சு சாப்பிடுகிறார்களா? பொருள் இல்லை என்பதால் மக்கள் தொகையில் பாதிப்பேர் பாதிக்கச் சாப்பிடவில்லை. அம் முறையில் நம்முடைய தேவைக்குப் போக மிச்சப் படும் உணவு எங்கே போய் விட்டது? பற்றுக்குறை இருப்பதற்கே நியாயம் இல்லையே.

கொள்முதல் பற்றிப் பல கனம் நண்பர்கள் பேசினார்கள். அதைப் பற்றிச் சர்க்கார் தீவிரமாகச் சிந்தித்தாக வேண்டும். உண்மையிலேயே நெல் விளைந்திருக்கிறது என்றே வைத்துக் கொள்வோம். விவசாயியின் தயக்கத்திற்குக் காரணம் என்ன? ஒரே அறுவடை காலத்தில் நெல்லுக்கு இரண்டு விலைகள். கிச்சிலி சம்பாவிற்று இன்று ஒரு விலை. பின்னால் ஒரு விலை. ஆகவே விவசாயி என்ன நினைக்கிறான்? இன்றைக்கு விற்காமல், இன்னும் கொஞ்ச காலம் தாழ்த்தி விற்குல, சர்க்கார் அதிகவிலை கொடுக்கும் என்று நினைக்கிறார்கள்.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [28th February 1966]

மேலும் சர்க்கார் சில வியாபாரிகளைக் கொள்முதல் வியாபாரிகளாக நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒருவிலை கொடுக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே ஜே. லேசன்சுதாரர்கள் வேறு விலை கொடுக்கிறார்கள். இவர்கள் கொள்முதல் செய்துகொண்டு போகும் நெல்லை எங்கே விற்கிறார்கள் என்பதைக் கண்காணிக்க அமைப்பு இல்லை. வாங்கிய நெல்லை அப்புறப்படுத்த ஏ.டி.எஸ்.ஓ. பர்மிட் கொடுக்கிறார். ஆனால், கார்டுக்காரர் விற்பது பற்றி அறிய முடிவதில்லை. ஆகவே அவர் வாங்கியதில் 10 மூட்டைகளைச் சர்க்கார் விலைக்கு விற்குவிட்டு, பாக்கியைத் தன் இஷ்டத்திற்கு அதிக விலைக்கு விற்கத் தலைப்படுகிறார்கள். 5, 6 ரூபாய் கூட்டி விற்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. இம்முறையில் ஜே. லேசன்சுதாரர் சற்று அதிக விலையும் கொடுக்கிறார்கள் என்கிற காரணத்தினால், விவசாயிகள் கொள்முதல் வியாபாரிகளிடம் கொடுக்கத் தயங்குகிறார்கள்.

அதோடு கூட, பாலாற்றுக்கு அக்கரையிலே செய்யாறு தாலுக்காவில் 34.50 ரூ. என்றால், செங்கல்பட்டிலே 42 ரூ. என்று இருக்கிற காரணத்தினால், வெளியிடங்களில் விற்கப் போகும் நிலைமையும் இருக்கிறது. ஆகவே ஆள் மாறினால் அதிக விலை, இடம் மாறினால் அதிகவிலை, காலம் கடந்தால் அதிக விலை என்றிருப்பதால்தான் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், அவர்கள் வீட்டிலே சில் வைப்பது என்பது சீர்கேடான முறை. என்னுடைய தொகுதியில் இருமரம் என்கிற கிராமத்தில் ஒரு அம்மையார் அவதிக்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அவருடைய வீட்டிலிருந்து நிலம் ஒரு பர்லாங்கு தூரத்தில் இருக்கிறது. அவர்கள் வீட்டில் 50 மூட்டை நெல் இருந்திருக்கிறது. கொள்முதல் செய்த வியாபாரி ஒருநாள் அவன் லாரிக்கு 8 மூட்டைதான் வேண்டியிருந்தது. ஆகவே அன்று அவன் எட்டு மூட்டையை எடுத்துக் கொண்டு, பாக்கி மூட்டைகளுக்குப் பின்னால் வருவதாகச் சொல்லிப் போயிருக்கிறான். ஆனால் அந்த நாளில் அவன் வரவில்லை. இதற்குள் அதிகாரிகள் சென்று வீட்டை சில் வைத்து இருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு அவன் கணவன் வீட்டில் இல்லை. பக்கத்து ஊருக்குப் போயிருக்கிறார். கணவன் மனைவி தவிர வீட்டில் ஒரு சிறு குழந்தைதான். கதவைப் பூட்டிக் கொண்டு அந்த அம்மையார் நிலத்திற்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சப் போயிருக்கிறார்கள். அது பக்கத்தில்தான், ஒரு பர்லாங்கு தூரத்தில்தான் இருக்கிறது. இருந்தும், அதிகாரிகள் எதுவும் கேட்காமல் வீட்டைப் பூட்டிவிட்டுச் சில் வைத்து விட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். ஆக்கிய சோறு அப்படியே இருக்க, கன்று போட்ட மாடு கடடுத்தரையில் நிற்க, தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள் எல்லாம் அப்படி அப்படியே போட்டது போட்டபடி இருக்க, சில் வைத்துச் சென்று விட்டார்கள். இரவு எட்டு மணிக்கு அந்த அம்மையார் யாரிடமோ செலவிந்து வாங்கிக்கொண்டு வானியம்பாடி சென்று கணவனை அழைத்துக் கொண்டு செய்யாறுக்கு என்விடம் வந்தார்கள். கலெக்டரிடம் சென்று கேட்டால், ஒரு பர்லாங்கு தூரத்திலேதான் இருந்தார்கள். வந்து நெல் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கலாமே என்கிறார். நெல் இருப்பது, அவர்கள் கொடுத்தது, கொடுக்காதது என்பதெல்லாம் மணியக்காரருக்குத் தெரியாதா, கணக்கப் பிள்ளைக்குத் தெரியாதா? இப்படி அதிகாரிகள் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அம்மையார் என் மானமே போய்விட்டது என்று கண்ணீர் விட்டு அழுதாலும் அதிகாரி அதைக் கவனிக்கவில்லை. நாங்கள் வழிவழியாக நல்ல குடும்பத்தில் வந்தவர்கள், இப்படிப் பூட்டி விட்டது, சில் வைத்துவிட்டது, எங்கள் குடும்பத்திற்கே மானக்கேடாகப் போய்விட்டது என்று ஆர்.டி.ஓ.விடம் அழுதார்கள். ஆனால் அவர் மனம் இரங்கவில்லை.

எங்கள் பகுதியிலே பாலாற்றிலே தண்ணீர் இல்லை. அதனால் விளைச்சல் இல்லை என்பது உணவு அமைச்சருக்குத் தெரிந்ததே. பாலாற்றுப் பாய்ச்சலுக்கு உட்பட்ட ஒழுக்கவாக்கம் என்ற ஊரில் ஒரு நல்ல குடும்ப விவசாயி. அவருக்குப் பத்து ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. 18 மூட்டைதான் இவ்வாண்டு விளைந்தது. வீட்டிலே வயதான தந்தையார் இருக்கிறார். அவர் பல நிறுவனங்களிலே பணியாற்றியவர். அவர் மிக்க யோக்கியமானவர். அவரிடம் அதிகாரிகள், நீங்கள் யோக்கியமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று ஏசி, வீட்டிலே குதிரையும் கதவுகளையும் உதைத்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் 90 மூட்டை கொடுக்க வேண்டும் என்று நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்.

28th February 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

கள். ஆர்.டி.ஓ.விடம் சொன்னால், “சார், நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் சரி. எப்படியாவது கேட்ட அளவு நெல்லைக் கொடுங்கள்” என்றுதான் கூறுகிறார்கள். விவசாயியின் நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்பதை அமைச்சர் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

கடைசியாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே சில பணிகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு ஒய்வுகால ஊதிய உயர்வு கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களே பலமுறை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் பயன்படுபவர்கள் 500 பேர்கள் தான் இருப்பார்கள் என்று. 500 பேர்கள் பல ஆண்டுகாலமாகக் கேட்டு வந்ததை, இப்பொழுது கொடுக்க முன்வந்திருப்பதை நிதி நிலை அறிக்கையில் பெரிய பணியாகக் காட்டியிருப்பது அவ்வளவு பாராட்டுக்குரியதாகாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 1, 2, 3 வகுப்புகளில் படிக்கும் பிள்ளைகளுக்குப் புத்தகங்கள் இலவசமாகக் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் மதிய உணவு உண்ணும் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கப் போவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மதிய உணவுத் திட்டம் எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதை நாம் சொல்லத் தேவையில்லை. நாட்டிலே பல கமிட்டிகள் போடப்பட்டு, அவர்கள் தங்களுடைய கருத்தை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாணவர்களுக்கு ஸ்லேட்டு கொடுக்கப் போகிறார்கள். அரசாங்கம் வெளியிடும் புத்தகங்கள் நல்ல முறையில் அச்சடிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்று நான் முன்பே கூறியிருக்கிறேன். பெருமாள் கோயில் சுவற்றில் செம்மண் தீட்டியிருப்பது போன்று பார்க்க சிக்கமுடியாத நிலையில் விற்கப்படாமல் கட்டுக் கூடாகக் கட்டி வைத்திருக்கும் அப்புத்தகங்களைத் கழித்து விட வழி கண்டதாக இருக்கிறதே தவிர, அதிலும் பாராட்டுக் குரியது ஒன்றும் இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து மாநில அரசு பணியாளர் நிலையைப் பார்ப்போம். நிதிநிலை அறிக்கை வரும்போதெல்லாம் அவர்களும் ஏதாவது வரும் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கு ஏதாவது வரும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்குக் காரணம், மத்திய அரசாங்கம் தன்னுடைய பணியாளர்களுக்கு ஒரளவு கூட்டிக் கொடுத்து இருப்பதுதான். அப்படி அவர்கள் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக, நிதி நிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு அதில் ஒன்றும் இல்லை. ஒரு கேள்வியின் போது, ‘அலுவன்னைக் கூட்டிக் கொடுக்கக் கூடத் தேவையில்லை, அதற்கு மாறாக, பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்ன விலைக்கு பொருள்கள் வற்றினவோ, அந்த விலைகளுக்குப் பொருள்கள் தந்துவிட்டால் போதும் என்று நான் கூறினேன். முதல் அமைச்சர் அவர்களும், “கொள்கை அளவில் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன்” என்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஒரு வழிமுறை இன்னும் ஏற்படவில்லை. ஆனால், எதைக் காட்டியிருக்கிறார்கள்? கன்ஸ்யூமர்ஸ் கூட்டுறவு சொஸைட்டி வைத்து அதன் மூலமாக விலையைக் கட்டுப்படுத்துகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். யார் சொல்கிறார்கள்? “கூட்டுறவு இயக்கத்திலே இருக்கும் நம்பிக்கையை நான் அறவே இழந்துவிட்டேன்; கூட்டுறவு இயக்கம் இனி வாழ்வுக்கு வழி காட்டாது” என்று சொல்லும் முதல் அமைச்சர் அந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக, பொருள்களின் விலைவாசியைக் குறைத்து அவர்களுக்குத் தருவதாகச் சொல்வது, போகாத ஊருக்கு வழி காட்டிய கதையாக இருக்கிறதேயொழிய, உண்மையிலேயே நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சியாக இல்லை. இப்படி, எமாற்றங்கள் நிறைந்த, பலன் ஏதும் அளிக்கக்கூடிய திட்டம் இல்லாத இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பாராட்டுவதற்கில்லை என்று கூறி என்னுடைய கருத்துரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. ரா. சுப்பிரமணியம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள இந்த 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்] [28th February 1966]

நாம் இப்பொழுது மூன்றாவது திட்டம் முடிவுறும் தறுவாயில் இருக்கிறோம். ஒவ்வொரு திட்ட காலத்திலும், கூடுதலாக எவ்வளவு தானியம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று நாம் திட்டம் போட்டு, ஒவ்வொரு திட்ட முடிவிலும் அதிகமான அளவில் நாம் தானிய உற்பத்தியைச் செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறோம். முதல் திட்ட முடிவில் கூடுதலாக 6 லட்சம் டன் உணவு தானிய உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். இரண்டாவது திட்ட முடிவில் அதைவிட 9 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். அதே போன்று இந்த மூன்றாவது திட்ட இறுதியிலும் நாம் மேற்கொண்டு 13½ லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். நாம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருந்தாலும் கூட, அது நாம் கூடுதலாக என்ன அடையவேண்டும் என்று திட்டம் போட்டிருந்தோமோ, அதைவிடக் குறைவாகவே இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் போதிய உரம் இல்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு திட்டக் கடைசியிலும், நமக்குக் குறைவாக தானிய உற்பத்தி ஏற்படும்போது நாம் சொல்லக்கூடிய காரணம், உரம் போதிய அளவு நமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதுதான். அதையே நாம் ஒவ்வொரு தடையும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால், உரம் கிடைக்கவில்லையென்றால், இப்பொழுது நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய தானிய விளைச்சல், அதே அளவில் இருக்குமா அல்லது மேலும் குறையுமா என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். நாம் ஒரு சமயத்தில், இந்த ரசாயன உரங்களையெல்லாம் அதிகமாகப் போட வேண்டும் என்று விவசாயிகளிடத்தில் சொன்ன நேரத்தில், விவசாயிகள் அதைப் போடுவதற்கு மறுத்த காலமும் ஒன்று உண்டு. ஆனால், இப்பொழுது விவசாயிகள் அதிகமான ரசாயன உரம் போடுவதனால் அதிகமான பலனை அடையலாம் என்ற முறையில் இப்பொழுது ரசாயன உரம் போடுவதில் அவர்களுக்குப் பழக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆகையால், இப்பொழுது ரசாயன உரம் போடுவதை நாம் தடுத்த நிறுத்த முடியாது. அம்மாதிரி தடுத்து நிறுத்தினாலும்கூட, அதனால் பலன் குறைய ஆரம்பிக்குமே தவிர, அதே நிலையில்கூட இருப்பதற்கு ஏது இல்லை. ஆகையால், விவசாயிகளுக்கு நாம் உரத்தை அதிகமாகக் கொடுக்க வழி செய்தாக வேண்டும்.

இப்பொழுது புதிய ரக நெல்லைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறோம். புதிய ரக நெல்லின் மூலமாக அதிகமான விளைச்சலை ஏற்படுத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது. அம்மாதிரி அதிகமாக விளைச்சல் ஏற்படும் என்றால், அதிகமான உரத்தை அதற்குப் போடவேண்டும். நல்ல விளைச்சலைக் கொடுக்கக் கூடிய புதிய ரக நெல்லுக்கு அதற்கேற்ப அதிக உரம் போட வேண்டும். சாதாரண நெல்லுக்கும் எந்த அளவுக்கு உரம் போடுகிறோமோ, அதே அளவு எ.டி.டி. 27 போன்ற புதிய ரகத்திற்கும் உரம் போட்டால் சாதாரண ரக நெல் கண்டுமுதல் ஆகிற அளவுக்குக் கூட புதிய ரகத்தில் கண்டுமுதல் ஆகாமல், குறைய ஆரம்பிக்கிறது. ஆகையால், நாம் உயர்ந்த ரக நெல்லை போடும்போது, அதற்கு அதிகப் படியான அளவில் உரத்தை நாம் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த உரம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். ஏற்பாடுகளைச் செய்தோடுகூட, காலா காலத்தில் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவும் நாம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்த வருஷம் ஆரம்ப காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஸுப்பர்பாஸ்பேட் கிடைப்பது மிகவும் அரிதாகிவிட்டது. அநேக விவசாயிகளுக்கு ஸுப்பர்பாஸ்பேட் கிடைக்கவில்லை. அம்மாதிரி ஸுப்பர்பாஸ்பேட் கிடைக்காததால், விவசாயிகள் கஷ்டமான நிலையை அடைந்தார்கள். ரசாயன உரத்தைப் போடும் பழக்கத்தை அவர்களுக்கு நாம் ஏற்படுத்திவிட்ட பிறகு, திடீர் திடீர் என்று இம்மாதிரி ரசாயன உரத்தைக் கொடுக்காமலிருந்தால், உற்பத்தி ஏதோ இப்பொழுது உள்ள அளவில்தான் இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது; இதைவிட விளைச்சல் குறைய ஆரம்பித்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஆகையால், இதைக் கவனித்து, விவசாயிகளுக்குப் போதிய உரம் கிடைப்பதற்கான வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நல்ல ரக விதைகள் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். சர்க்கார் விதைப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்தி வருகிறோம். அவற்றின் மூலமாக விதைகள் கொடுத்து வருகிறோம். சர்க்கார் விதைப்

28th February 1966] [திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

பண்ணைகள் என்று சொல்லும்போது, எதிர்க்கட்சி நண்பர்களில் சிலர், “லாபத்தில் ஓடியதா? நஷ்டம் வந்ததா?” என்று கேட்கிறார்கள். விதையைப் பொறுத்த வரையில், லாப நஷ்டக் கணக்கை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. விதையைப் பொறுத்த வரையில், நல்ல ரக விதை ஏராளமாக விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கின்றதா என்பதுதான் நம் முடைய குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும். அம்மாதிரி குறிக்கோளுடன் நாம் நம்முடைய விதைப் பண்ணைகளில் நல்ல விதைகளை உற்பத்தி செய்யவேண்டும். இப்பொழுது கிராமங்களில் கிராம சகாயத் திட்டம் ஒன்று ஏற்படுத்தி, அவர்கள் மூலமாக இப்பொழுது நாம் விதை விறியோகம் செய்து வருகிறோம். கிராம சகாயத் திட்டம் நன்றாக வெற்றி பெற வேண்டுமானால், அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய விதைக்கு ஸ்ப்லிடி இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது ஏதோ மூட்டை ஒன்றுக்கு 3 ரூபாய், 2½ ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இது போதாது. குறுவை நெல்லை அவர்கள் எடுத்துக் காய வைத்து விதையாகக் கொடுப்பதென்றால், கிட்டத்தட்ட நாலில் ஒரு பங்கு காய்ச்சல்பட்டிருப்போய்விடுகிறது. இப்படியெல்லாம் கஷ்டமான நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகையால், ஸ்ப்லிடியை நாம் சற்று அதிகரித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரி விதைகள் சேமித்து வைத்துக் கொடுப்பதற்கு ஒவ்வொரு யூனியனிலும் ஒரு விதைச் சேமிப்புக் கிடங்கை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். விதைச் சேமிப்புக் கிடங்கு இருந்தாலொழிய நல்ல முறையில் நல்ல விதைகளைச் சேகரித்து வைத்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஸாயில் டெஸ்டிங் யூனிட்டை நாம் வைத்திருக்கிறோம். ஸாயில் டெஸ்டிங் யூனிட் வைத்திருந்தாலும், எந்த விவசாயி அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளுகிறதோ, அந்த விவசாயி கொண்டுவருகிற மண் வளத்தைத்தான் நாம் பரிசோதனை செய்து கொடுக்கிறோமே தவிர, ஒரு பஞ்சாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அந்தப் பஞ்சாயத்து பூராவாக அங்குள்ள மண் வளத்தைப் பரிசோதனை செய்வதில்லை. எந்த எந்த இடங்களில் எந்த எந்த விதமான மண் இருக்கிறது, அந்த மண்ணுக்கு என்ன உரம் போட வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் நம்மிடம் கிடையாது. ஏதோ கிராமசேவக் வைத் திருக்கிறோம். விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி இருக்கிறார். அவர்களெல்லாம் ஏதோ அன்றாடம் வேலை செய்துகொண்டு, ஆபீசர் என்ன சொல்லுகிறாரோ, அதை வைத்துக்கொண்டு செயல்படுகிறார்களே தவிர, உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையில் எந்த வேலையும் செய்வதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆகையால், பஞ்சாயத்துப் பகுதியில் உள்ள மண் வளத்தைப் பரிசோதனை செய்து, “ஸாயில் மாப்” ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் வைத்து, எந்த எந்த மண் வளத்திற்கு எந்த எந்த விதமான உரம் போட வேண்டும் என்பதையும் நாம் அதில் குறித்து ஒவ்வொரு விவசாயினுடைய கையிலும் நாம் கொடுக்கவேண்டும். அம்மாதிரி கொடுத்தால்தான் உணவு உற்பத்தி பெருக முடியுமே தவிர, பல திட்டங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு போவதனால் மட்டும் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் ஏற்படாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பூச்சித் தொல்லை. இதைப்பற்றி அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். காலரா, ப்ளேக், அம்மை போல இது ஒரு தொத்து வியாதி. ஒரு வயலுக்கு வந்தால் அதோடு நின்றுவிடுவதில்லை. தொடர்ந்து எல்லா வயலையும் அடித்துக்கொண்டு போகிறது. பணம் உள்ளவர் தம் வயலுக்கு பூச்சி மருந்து வாங்கி அடிக்கிறார், இல்லாதவர்கள் அப்படியே விட்டுவிடுகிறார்கள். பொதுவாக இந்தப் பூச்சியினால் அந்தப் பகுதியில் வெள்ளாளம் குறைந்துவிடுகிறது. ஆகவே ஒரு பஞ்சாயத்துப் பகுதியில் பூச்சி விழுந்தது என்றால் உடனே அங்குள்ள கிராமசேவகைக் கொண்டு அல்லது மற்ற அதிகாரிகளைக் கொண்டோ, அந்தப் பகுதி பூராவும் மருந்து அடிக்கச் செய்ய வேண்டும். இதற்கு ஆகும் செலவை நிலவரியோடு கூடச் சேர்த்து வசூல் செய்துகொள்ளலாம். பூச்சி என்றால் ஒருவிதமான பூச்சியில்லை. பலதரப்பட்டவை. எந்தப் பூச்சிக்கு எந்த மருந்தை அடிக்க வேண்டும் என்று பார்த்து, பூச்சி விழும் காலத்தில் மருந்தை ஒட்டு

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்] [28th February 1966]

மொத்தமாக அடித்துவிட்டு, அந்தச் செலவை நிலவரியோடு வசூல் செய்து கொள்வதுதான் நல்லது. விளைச்சல் பெருக வசதியாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல கிராம சேவக்குகள் காலையில் எழுந்திருந்தால் எந்த எந்த வகையில் தங்கள் மேலதிகாரிகளைத் திருப்தி செய்யலாம் என்று பார்க்கிறார்களே தவிர, கிராம வேலைகளைக் கவனிப்பதில்லை. அவர்கள் திறமையை—பஞ்சாயத்துகளில் உற்பத்தி சென்ற ஆண்டு எவ்வளவு, இந்த ஆண்டு எவ்வளவு அதிகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்து—உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த தீவிரமாக வேலை செய்துள்ள கிராம சேவக்குகளுக்குப் பரிசு கூட அளிக்கலாம். அதுபோல பஞ்சாயத்து யூனியன்களை எடுத்துக்கொண்டு எந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிக உற்பத்தி செய்திருக்கிறதோ, அதன் விவசாய அதிகாரிகளுக்குப் பரிசு அளிக்கலாம். இது எல்லாம் ஊக்கத்தை அதிகப் படுத்தும். போட்டி மனப்பான்மை ஏற்படும். இதில் போட்டி மனப்பான்மை நல்லது.

மேலும் நான் முன்பு குறிப்பிட்டதுபோல பூச்சித் தொல்லை, பருவ மழைக் கோளாறு ஆகியவற்றின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு எதிர்பார்த்த பலன் கிடைப்பதில்லை. வாங்கிய கடனைக்கூடக் கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்கு நன்மை செய்யும் பொருட்டு பயிர் பாது காப்புத் திட்டத்தை நாம் எவ்வளவு சீக்கிரம் கொண்டு வருகிறோமோ, அவ்வளவுக்கு நல்லது. பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் தான் விவசாயிகளுக்குத் தெம்பு ஏற்படும். நவீன முறைகளைக் கையாள் அவர்களுக்குத் தெரியும் ஏற்படும். அதுபோலவே கால் நடைப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தையும் கொண்டு வந்தாகவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விலைக்கட்டுப்பாடு. ஒரு மூட்டைக்கு 23-94 ரூபாய், குவிண்டாலுக்கு 2 ரூபாய் போனஸ் சேர்த்துக்கொடுப்பது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். விலைக் கட்டுப்பாடு என்றால் நகரத்தில் உள்ள வர்களை மனதில் நினைத்து நெல்லுக்குத்தான் கட்டுப்பாடு என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டோம். பாக்கியுள்ள எல்லாப் பொருள்களுக்கும் கட்டுப்பாடு வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயிகள் தங்களுக்குத் தேவைப்படுகிற விவசாய சாதனங்கள், புளி, பருப்பு, மிளகாய், துணி போன்ற பலபொருள்களை வாங்கிக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். நெல் லுக்குத் தவிர மற்றவற்றுக்குக் கட்டுப்பாடு இல்லை என்றிராமல் எல்லா வற்றுக்கும் கட்டுப்பாடு கொண்டு வரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக விவசாய வருமான வரியைப் பொறுத்த வரையில் மலைத்தோட்டம் நீங்கலாக 50 லட்சம் ரூபாய் வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இது அதிகம் இல்லை. இதற்கென்று தனி அதிகாரிகளைப் போடாது, ரெவின்யூ ஆபீசர்களைக் கொண்டே இதை இனிமேல் வசூல் செய்ய ஏற்பாடாயிருக்கிறது. இதைப்பற்றி முதல் அமைச்சரவர்கள் சொல்லி வந்தபோது இதை எடுத்துவிடப்போவதாக அறிவிக்கப்போகிறார்கள் என்று நினைத்தேன். விவசாய வருமான வரியையே எடுத்துவிட்டு—தலைவர் திரு. காமராஜ் அடிக்கடி குறிப்பிடுவதுபோல—கிளட் ஆன் க்ராப் பாட்டுடன் கொண்டுவந்துவிட வேண்டும். பயிருக்குத் தகுந்த கிஸ்தி போடுவது நல்லது.

இந்த ஆண்டு தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் மழை கிடையாது. ஆற்றிலும் தண்ணீர் இல்லை. தாளடியைப் பொறுத்தவரையில் 75 சத வீதம் பயிர் போய் விட்டது, சம்பாவைப் பொறுத்த வரையில் 25 சத வீதம் கெட்டுவிட்டது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 18-ம் தேதி கும்பகோணத்திற்கு வந்திருந்தபோது நிலவரி வஜா அளிக்கவேண்டும் என்பதாக நாங்கள் எல்லாம் ரெப்ரசென்டேஷன் செய்தோம். வரி வஜா செய்தாகவேண்டும். அதோடு போன ஆண்டு குத்தகை அளக்க முடியவில்லை என்பதற்காக நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றம் செய்வதையும் தடுக்க வேண்டும். அடுத்து வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் இரண்டாயிரம் இறக்குவதாக இருக்கிறது. உடனடியாக அவற்றுக்கு மின்சாரமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்,

28th February 1966]

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி: கனம் சபைத்தலைவர் அவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரில் ஒரு சில கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்தது நீண்ட அறிக்கை, புது வரிகள் இல்லை. இதுதான் ஆளும் கட்சியினர் களுக்கு ஒரு தெம்பாக இருக்கிறது. ஏதோ மக்களிடம் தாராளமாக நடந்துகொண்டுவிட்டதைப்போல காட்டிவிட்டார்கள். இருக்கக்கூடிய வரிகள் ஒன்றிரண்டைக்கூடக் குறைப்பார்களோ என்று நான் நினைத்தேன். காரணம் அவர்களுடைய உள்நோக்கம் எல்லாம் வரக்கூடிய பொதுத் தேர்தல்தான். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் சாமார்த்தியமாகத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த அறிக்கையில் வேளாண்மைத்துறையில் அதிகக் கவனம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியாவது உணவு வகையின் தன்னிறைவு பெற வேண்டும். தன்னிறைவு பெற முடியாததற்குக் காரணம் மழை இன்மை, போதுமான உரம் கிடைக்கவில்லை. உரம் என்கிறபோது நாம் பெரும்பான்மையும் ரசாயன உரத்தை நம்பியிருந்த காரணத்தினால் தான் நமது நாட்டில் உணவு பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ரசாயன உரத்தை ஓரளவுக்குத்தான் உபயோகப்படுத்தலாம். ரசாயன உரம் வருவதற்கு முன்பே இயற்கை உரங்கள் மூலம் விளைச்சல் இரண்டு பங்கு இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

அப்பொழுது எல்லாம் அவர்கள் நம்பியிருந்தது இயற்கை உரம், ஆர்கானிக் மேன்யூர், நேச்சரல் மேன்யூர்தான். அவர்கள் அப்பொழுது பசும்தான் உரத்தை நம்பியிருந்த காரணத்தால்தான், நிலத்தின் பண்பு நல்ல வளர்ச்சியடைந்திருந்த நிலை இருந்தது. ஆனால் இன்று ரசாயன உரத்தை நம்பியிருப்பதால்தான் வளர்ச்சி குன்றி, பற்றாக்குறை இருக்கிறது. நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம், அதிகப்படியாக இயற்கை உரத்திற்கு ஆக்கம் கொடுக்கவேண்டும். பசுந்தான் உரத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும்.

இப்பொழுது இருக்கிற அரசாங்க கட்டாய நெல் கொள்முதலின் காரணமாக, குறிப்பாக எதுவுமதுரை மாவட்டத்தில், நிர்ணயித்த லெவி அளவுக்கு மேல் உழவர்களிடமிருந்து அதிகப்படியான நெல் வாங்கப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டுகள் என்னிடம் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஒரு ஏக்கருக்கு 4 மூட்டை என்று இருக்கும்பொழுது, ஏழைகளாக இருக்கின்ற பல சிறு உழவர்களிடம் அதிகப்படியாக நெல் மூட்டைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இதனாலே உழவர் பெருங்குடி மக்கள் பெரிதும் வேதனைப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் எல்லோரும் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் இந்த முறை ஏதோ தெரியாமல் நெல்லைப் பயிர் செய்துவிட்டோம், அடுத்த முறை, நெல்லுக்குப் பக்கத்திலேயே நாங்கள் போகமாட்டோம். நெல்லைப் பயிர் செய்ய மாட்டோம், மற்றவைகளைத்தான் பயிர் செய்ய வேண்டுமென்று முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். காரணம் என்னால் என்றால் முழுமையும் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு கழனியில் வேலை செய்கிறார்கள் தங்களுடைய குடும்பத்தினுடைய உணவிற்காக. ஆனால் வரக்கூடிய மகசூலைக் கட்டாயமாகக் கொள்முதல் செய்துவிடுவதால் அவர்கள் அப்படி நினைக்காமல் வேறு எப்படி நினைக்க முடியும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். பம்பு செட்டுகள் வைத்து ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் ஆகியும் கூட இன்னும் மின்சாரம் கிடைக்காத நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஆகவே உடனடியாக பம்பு செட்டுகளுக்கு எல்லாம் மின்சாரம் கிடைப்பதற்கு வழிவகைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நிதிநிலை அறிக்கையில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 120 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எண்ணிக்கைக்காக ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் ஆரம்பிப்பதில் பயனில்லை. ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பே அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாவற்றையும் செய்யவேண்டும். இட வசதி வேண்டும், மருந்துகள் வசதி வேண்டும், இன்னும் எல்லா வசதிகளும்

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

[28th February 1966]

இருந்தால்தான் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும். கணக்குக்காக இந்த ஆண்டு இத்தனை ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் ஆரம்பித்து விட்டோம் என்று சொல்வதில் பயன் இல்லை. சருக்கமாக இருந்தால்கூட, அவைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் பொருள் உள்ள தன்மையில் செயல்பட வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கிற சுகாதார நிலையங்களை எடுத்துக்கொண்டால் மருந்து இல்லை, மற்ற வசதிகளும் இல்லை, டாக்டர்கள் குடியிருக்க வீடும்கிடையாது. கிராமங்களிலே டாக்டர்கள் போய் தங்கி இருப்பதற்கு விரும்பவில்லை. அதனால்தான் டாக்டர்கள் பஞ்சம் என்று சொல்கிறார்கள். டாக்டருக்கு குடியிருப்பு வசதி, மருத்துவ நிலையத்திலே மருந்து வசதிகள், டாக்டருக்கு ஒத்துழைக்க கம்பவுண்டர், இன்னும் மற்ற ஊழியர்கள் அமைத்தல் இவைபோன்ற வசதிகளை யெல்லாம் செய்துகொடுத்தால், அவர்கள் தாராளமாகக் கிராமங்களுக்குப் போய் பணியாற்றத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவ்விதம் நடப்பது இல்லை, ஏதோ ஆரம்பித்து விட்டோம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையிலேதான் அவை விடப்பட்டிருக்கின்றன. உண்மையிலேயே அவற்றை மருத்துவ நிலையங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் இல்லை. டாக்டர்கள் ராணுவத்தினருக்கு உதவி செய்யப் போய்விட்டார்கள், அதனால் தான் டெரத் ஆஃப் மெடிகல்மென் (பஞ்சம்) இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ராணுவத்திற்குச் சென்றவர்கள் 72 பேர்கள்தான். மற்றவர்கள் என்ன ஆனார்கள்? அவர்களுக்கு ஒரு இன்சென்டிவ் கிடையாது. போதுமான கவர்ச்சி கிடையாது. ஊதியத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் கவர்ச்சி இல்லை. எனவே அவர்களுக்குக் கவர்ச்சிகரமான ஊதியம் கவர்ச்சிகரமான இடம், இன்னும் கவர்ச்சிகரமான மற்ற வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுத்தால் நிச்சயமாக மருத்துவர்கள் கிராமங்களுக்குப் போய் தங்கி பணியாற்றுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, எம்.பி.பி.எஸ். படித்த ஒரு டாக்டர் முதலில் ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தில் பணியாற்றுகிறார். அவர் அங்கே ஒன்றிரண்டு வருஷங்கள் பணியாற்றினாலும்கூட, அவருடைய உத்தியோகம் நிரந்தரமாக்கப்படுவதில்லை. தாற்காலிகமாகவே இருக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவர்களை நிரந்தரம் ஆக்குவதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? அவர்களை நிரந்தரம் ஆக்கினால்தான் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம், இன்கிரிமென்ட் இவையெல்லாம் கிடைக்கும். அவையெல்லாம் இல்லாத காரணத்தால் தான், கிராமங்களுக்குப் போய் அவர்கள் பணியாற்றத் தயங்குகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக இந்த அறிக்கையிலே வேளாண்மைக்கு அடுத்தபடியாக கைத்தறி நெசவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காது மட்டுமல்ல, கைத்தறியைப்பற்றி ஒரு வார்த்தைக்கூடக் கிடையாது. வேளாண்மைக்கு அடுத்த முக்கியத்துவத்தை கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்குத்தான் கொடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்து என்ன வென்றால், கைத்தறி நாளைதான் அழிந்து போகக்கூடியது என்பது. கைத்தறி அழிந்து போகக்கூடியது என்றால் கதரும் அழிந்து போகக்கூடியதுதானே. கதருடைய கதி என்ன ஆகும் என்பதையும் சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும். கதருக்குப் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள் எல்லாவற்றையும் கைத்தறிக்கும் கொடுக்கவேண்டும். இந்த மாநிலத்தில் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் 25 லட்சம் பேர்களுக்குக் குறையாமல் இருக்கிறார்கள். எல்லா மாவட்டங்களிலும் அவர்கள் பரவலாக இருக்கிறார்கள். ஏதோ நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மனது வைத்து, இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் கடன் உதவி பெறுகின்ற வகையில், மெட்ரஸ் ஸ்டேட் ஹாண்டிலும் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஒன்றை ஸ்தாபித்தார்கள். அதற்காகப் பங்குத் தொகைகள் வசூலிக்கப்பட்டன. ஒரு சில குறிப்பிட்ட மாவட்டங்களிலிருந்துதான் பங்குத்தொகைகள் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வடஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் அதிகமான பேர்கள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த இரண்டு மாவட்டங்களிலும் இதற்கான பங்குத் தொகைகள் வசூல் செய்யவில்லை. பங்குத் தொகை எடுத்துக்கொண்டால்தான் அந்தக் கார்ப்பரேஷனில் கடன் வாங்கமுடியும் என்ற ஒரு நிலை இருந்து வருகிறது. ஆகவே ஒரு சில மாவட்டங்களில் மட்டும் பங்குத் தொகைகள் வசூல் செய்யப்பட்டதால், மற்ற மாவட்டங்களில் உள்ளவர்களுக்குக் கடன் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. அவர்கள்

28th February 1966]

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

கடன் வாங்க முடியாமல் கஷ்டப் படுகிறார்கள். நெசவாளர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்தக் கார்ப்பரேஷனில் அவர்களுக்குப் பணவசதி கிடைப்பது இல்லை என்று சொன்னால் அந்தக் கார்ப்பரேஷனில் என்ன பயன் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களுக்குக் கடன் வசதி கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மீண்டும் ஒரு முறை பங்குத் தொகை வசூல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பங்குத் தொகை எடுத்து தால்தான், கடன் வாங்கமுடியும் என்ற நிலையும் இருக்கக் கூடாது என்பதையும் நான் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஏழை மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு வழங்குவதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு மாணவனுக்கு 10 காசு என்ற நிலை விலைவாசி ஏற்றமில்லாத காலத்தில் ஏற்பட்டது. இப்பொழுது நான்கு நாள் விலைவாசி ஏற்றம் இருக்கும்பொழுது 10 காசு போடாது. அதையும் உயர்த்தவேண்டும். அதற்கான வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த என். ஜி. ஒக்களுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுக்கவேண்டும். மத்திய அரசில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு எந்த நிலை இருக்கிறதோ, எந்த ஸ்டேட்டஸ் இருக்கிறதோ அதே நிலை, அதே ஸ்டேட்டஸ் இவர்களுக்கும் இருக்க வேண்டும். ஒரு வீட்டில் மேல் மாடியில் மத்திய அரசில் பணியாற்றுகின்றவர் இருக்கிறார். கீழ்ப் பகுதியில் மாநில அரசில் பணியாற்றுகின்றவர் இருக்கிறார். இரண்டு பேரும் ஒரே தகுதியுடையவர்களே. ஒரே ஊரில் பணியாற்றுகிறவர்கள்தான். மேலே இருக்கக்கூடியவருக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் இருக்கும் போது, கீழே இருக்கக்கூடியவருக்குக் குறைவான சம்பளம் இருக்குமானால் அவர்களுடைய மனம் என்ன பாடுபடுமோ? மத்திய அரசு அவர்களுடைய ஊழியர்களுடைய சம்பளத்தைக் கூட்டும்போது, அதற்கு மறுநாளே மாநில அரசாங்கமும் ஊழியர்களுடைய சம்பளத்தைக் கூட்ட வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***திரு. வை. சங்கரன் :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலே, குறிப்பாக இன்று நானே உணவுப் பற்றாக்குறையில் உள்ள நிலைமையில், வேளாண்மைத் துறைக்கு அதிகக் கவனமும், முக்கியத்துவமும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது உண்டையிலேயே வரவேற்கத்தக்க அம்சம். உணவுப் பொருளை உற்பத்தி செய்வதில் நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு உணவுப் பொருளைச் சேமித்து வைப்பதிலே சிறு கோளாறு இருக்கிறது. உதாரணமாக, எங்கள் பகுதியில் ஆட்டா மாவு விநியோகிக்கப்படுகிறது. அது ஒருசில மாதங்கள் தேக்கி வைப்பதற்கு உரியதாக இல்லை. மூன்று நான்கு மாதங்களுக்கு மேல் வைக்கப்பட்ட ஆட்டா மாவு வண்டிகள், புழுக்கள் நிறைந்தவையாக ஆகிவிட்டன. பதினைந்து நாள் அல்லது ஒரு மாதத்திற்கு மேல் அதை வைத்திருந்தால் கெட்டு விடும். இதைப் பற்றி நான் ஸ்தல அதிகாரிகளிடத்தில் எடுத்துச் சொன்னேன். அவர்கள் பூரணமாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மேலிடத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்த பிறகு அதை அவ்வாறு நீண்ட நாட்கள் சேமித்து வைக்காமல் வேறு இடத்திற்கு அனுப்பக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொருள்களைச் சேமித்து வைக்கும் போது எந்தக் கால அளவு வைக்கலாம், எப்போது விநியோகிக்க வேண்டும் என்பதையெல்லாம் நன்றாகத் தெரிந்து செய்யவேண்டும்.

லெவி சம்பந்தமாகச் சொன்னார்கள். ஒருசில தனிப்பட்ட கேஸ்களில் ஹார்ஷிப் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி ஸ்தல அதிகாரிகளுக்குத் தகுந்த முறையில் உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும். கிணற்று விவசாயமாக இருந்தால் அதிகமாகச் செலவிட வேண்டியிருக்கும். பருவ மழை தவறியிருப்பதால் விளைவு குறைந்திருக்கிறது. இந்த மாதிரி இன்டியிலுமல்ல கேலை நல்ல முறையில் பரிசீலிக்கவேண்டும்.

[திரு. வை. சங்கரன்]

[28th February 1966]

கிஸ்தி வசூல் சம்பந்தமாக திரு. வீரபாகு அவர்கள் சொல்லியது போல் என்னுடைய பகுதியிலும் சோழவந்தான், பெரியாறு போன்ற இடங்களில் நிலைமை இருக்கிறது. கிஸ்தியை பிப்ரவரி, மார்ச்சு, ஏப்ரல், மே என்று நான்கு தடவையாக வசூலிக்க வேண்டுமென்று பல தடவை சொல்லி இருக்கிறோம். ஏதோ காரணத்தால் பிப்ரவரி, மார்ச் ஆரம்பத் திற்கு முன்னாலேயே, உள்ளடக்கமாக உத்தரவு வந்திருக்கிறது என்று கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். பலவிதமான முறையில் விவசாயிகள் வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். இந்த ஆண்டு பொதுவாக பல இடங்களில் அறுப்புக் கூட ஆகவில்லை. பொதுவாக விவசாயிகள் அறுப்பான பிறகு, மகசூலை வைத்துக் கொண்டுதான் கிஸ்தியைக்கொடுக்க முடியும். ஆகவே, எப்போதும் போல் நான்கு பகுதிகளாகக் கிஸ்தியை வசூல் செய்யவேண்டுமென்று கண்டிப்பாக உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும். அதே போன்று காலாகாலத்தில் உரம் கிடைக்கவில்லை என்ற குறையும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதையும் நல்ல முறையில் சீர்த்திருத்த வேண்டும்.

உணவுப்பொருள்களின் விலை மட்டுமல்லாது எண்ணெய்களின் விலையும் ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. கடலை எண்ணெய் நல்லெண்ணெய் விலை விற்கிறது, நல்லெண்ணெய் தேங்காய் எண்ணெய் விலை விற்கிறது, தேங்காய் எண்ணெய், நெய் விலை விற்கிறது. அரைப்படி தேங்காய் எண்ணெய்யின் விலை ஐந்து ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது. இந்த விலைகளையும் கட்டுப்படுத்த சர்க்கார் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

டிராக்டர்களை லீவில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. பல டிராக்டர்கள் ரிப்பேராதி நல்ல சண்டிஷனில் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அதற்குத் தகுந்த ஓர்க்ஷாப்ஸ் வைப்பதோடு கூட, அதிகப்படியான டிராக்டர்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

சுட்டுறவு பாங்குகள், சங்கங்கள் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கும் வசதி பெருக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் அந்தக் கடன்கள் எளிதில் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். கடன்கள் எளிதில் கிடைக்காததன் காரணமாக, விவசாயிகள் அதிக வட்டி கொடுத்துத் தனி பட்டவர்களிடமிருந்து கடன் வாங்கி விடுகிறார்கள். ஆகவே, சலபமாக, கஷ்டம் இல்லாத வகையில் கடன் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் இந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம் பாப்டரி வேகமாக முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறது என்று சொல்லப் பட்டது. அது வேகமாக நடக்கவில்லை. காலதாமதம் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது என்ற செய்தி முன்பு வந்தது. எப்படியும் சீக்கிரத்தில் அது இயங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சென்ட்ரல் ஸ்பான்ஸர்ஷிப் ஸ்கீம்களில், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எஞ்சினியர்கள் ரிட்டுரென்ஞ்ச் செய்யப்படுகிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. இதைப் பற்றி நன்றாகக் கவனித்து அந்த மாதிரி எஞ்சினியர்கள் குறைக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

பொதுவாக, ராஜ்யத்தின் தெற்குப் பகுதியைப் பொறுத்தவரை கனரகத் தொழிற்சாலைகள் இல்லை. மதுரையில் மெஷின் டீல்ஸ் ஃபாக்டரி ஆரம்பிப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. தெற்குப் பகுதியில் கனரகத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட வழி செய்ய வேண்டும். அதுவும் பரவலாக ஏற்பட வேண்டும்.

கல்லூரிகளைக் கூடப் பரவலாக அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. எஞ்சினியரிங் கல்லூரி, மெடிகல் கல்லூரி ஆகியவையெல்லாம் ஒரே பகுதியில் அமையாமல், சென்னை நகரைச் சுற்றியே அமையாமல், பரவலாக இருந்தால்தான், ராஜ்யத்திலுள்ள மக்கள் எல்லோருக்கும், மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் வசதியாக இருக்கும்.

28th February 1966]

[திரு. வை. சங்கரன்]

‘நான்-டீச்சிங் ஸ்டாப்’ நிலைமை பற்றிப் பல முறை எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு சர்வீஸ் கண்டிஷனில் பிரிஸ்கிரைப் பண்ணை நிலைமையில், நினைத்தால் அவர்களை வீட்டுக்குப் போகச் சொல்லிவிடமுடியும். அவர்கள் எவ்வளவு ஆண்டுகள் சர்வீஸ் செய்தாலும் போதிய கல்வியோக்கியதாம்சம் இல்லாவிடில் 90 ரூபாய்க்குமேல் சம்பளம் கொடுப்பது கிடையாது. அவர்களுக்கு எந்த விதமான பிராஸ்பெக்டிவ் கிடையாது. அவர்களுக்கும் ஓரளவு சம்பளத்தை உயர்த்துவது அவசியம். ‘அப்பர் டிவிஷன் கிளார்க்’ ஸ்தானங்கள் வைப்பதற்காவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்திற்கு சீலிங் இருக்கிறது. 250 ரூபாய்க்கு மேல் அவர்களுக்குச் சம்பளம் போகக் கூடாது. 25 வயதில் ஆசிரியர் வேலைக்குப் போகிறவர்களுக்குப் பதினைந்து ஆண்டுகளில் சீலிங் வந்துவிடுகிறது. இப்போது 58 வயது வரை வேலை செய்யலாம் என்று செய்துவிட்ட பிறகு, அவர்கள் தங்களுடைய 40-வது வயதில் 250 ரூபாயை பெறும் நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு 18 வருஷங்களுக்கு அதே சம்பளத்தில் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு எந்தவிதமான இன்ஸென் டீவ்ஸும் இல்லை. அவர்களுக்கு வேலையிலே இன்டரஸ்ட் இல்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு 250 ரூபாய்க்கு மேல் ஸ்பெஷல் க்ரேடு போட்டுக்கொடுத்தால் தான், வேலையிலே அவர்களுக்கு இன்டரஸ்ட் ஏற்படும். அந்த வகையில் அதை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும்.

அதோடு சர்க்காரின் கீழ் வந்த பிறகு, ஆசிரியர்களுக்கு இருந்த பிரிவி லேஜ் லீவை எடுத்து விட்டார்கள். திடீரென்று வீட்டில் ஏதாவது அசந் தர்ப்போல அல்லது விசேஷமோ என்றால் லீவு கிடையாது. அவர்களுக்கு காஷுவல் லீவ் 15 நாட்கள், அதற்குப் பிறகு மெடிகல் லீவ்தான் இருக் கிறது. ஆகவே, அவர்கள் வீட்டிலே ஏற்பட்ட ஒரு சம்பவத்திற்காக லீவ் எடுக்க வேண்டுமென்றால் சம்பளத்தை இழந்து லீவ் எடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

ஸ்காலர்ஷிப்பைப் பொறுத்தமட்டில் ‘பர்வர்டி-கம்-மெரிட்’-க்குப் 15 சதவிகிதம் ஒதுக்கவேண்டும். குறிப்பிட்ட ஒரு வகுப்பைச் சேர்ந்த காரணத் தால் ஏழைமையாகப் பிறந்து அவனுக்கக் கிடைக்கக் கூடியவாய்ப்பு தடுத்து நிறுத்தப்பட்டால் அது ராஜ்யத்திற்கே நஷ்டமாகும். ஆகவே, 15 சத விகிதம் ‘பர்வர்டி-கம்-மெரிட்’ ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கவேண்டும். அந்தத் தத்துவ அடிப்படையை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது. நம்முடைய அரசாங்கம் அதை அமல் நடத்துவதில் சற்றுத் தயங்கி வருகிறது என்பதை இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தூத்துக்குடி-திருச்சி பால்கேஜ் சம்பந்தமாக அதை சீக்கிரத்தில் அமல் நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ‘if traffic justifies’ என்று மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பதில் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நெருக்கடி ஏற்பட்ட பிறகு போடு வதைவிட, நெருக்கடி ஏற்படுகிறது, ஏற்படும் என்று அறிந்து போட வேண்டும். தூத்துக்குடி, நெய்வேலி போன்ற இடங்களைப் பார்க்கும் போது நிச்சயமாக டிராபிக் ஜாம் ஏற்படத்தான் செய்யும். பாலம் கட்டிய பிறகு ரஸ்தா அமைப்பதுபோல் ரெயில் பாதை அமைப்பது என்றால் அதில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படும். ஆகவே இந்த ரயில் பாதையை இப் போதே அமைத்தால் நல்லது என்று கூறி அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்னர், இந்த ‘சுஸ்ட் கோஸ்ட் ரோட்’ பற்றி நாலேந்து வருடங்களுக்கு முன்பிலிருந்தே சொல்லப் பட்டு வருகிறது. ஏற்கனவே ரஸ்தாக்கள் இருக்கின்றன. நடுவில் லிங்க் ரோடுகள்தான் அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சென்னையில் இருந்து கீழ்க்கோடி வரையில் அந்த ரோடு இருக்கும் என்று சொல்லப் படுகிறது. அதையும் சீக்கிரத்தில் எடுத்து நிறைவேற்றித்தான் வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நகர்ப்புறங்களில் உள்ள வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீம் சம்பந்தமாக ஆக்க ரீதியில் பல உதவிகள் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. பொதுவாக நகர்ப்புறங்களை எடுத்துக்கொண்டால் மூன்று பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்கக் கட்டடங்கள் எல்லாம் இன்று வாடகைக் கட்டடங்களில் இருக்கின்றன. அதற்காக வாடகை மூலம் ஏராளமான பணம் விரயமாகிறது. அதை மாற்றி அரசாங்கக் கட்டடங்களில் அவற்றை

12-30
p.m.

[திரு. வை. சங்கரன்]

[28th February 1966]

அமைக்கவேண்டும். அதே போன்று கோர்ட்டுகளையும் அரசாங்க கட்டடங்களில் அமைத்து விட்டால் ஆண்டுதோறும் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் மீதமாகும்.

அடுத்தபடியாக, லெவல் கிராவ்லிங் சம்பந்தமாக நகர்ப்புறங்களில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவை மூடப்பட்டு விடுவதனால் வண்டிகள் எல்லாம் நிறுத்தப்பட்டு அதனால் பலவித நஷ்டங்களும், இடைஞ்சல்களும் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே நகர்ப்புறங்களில் முக்கியமாக மதுரை போன்ற இடங்களை எடுத்துக்கொண்டால், இவற்றினால் பலவித கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இவற்றிற்கும் சீக்கிரத்தில் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்னர், பி. டபிள்யூ.டி. வெள்கல் எஸ்டாப்ளிஷ்மென்ட் எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, போலீஸ் டிபார்ட்மென்ட்டில் உள்ள மீனியல்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, கோவாப்பேட்டில் டிபார்ட்மென்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி டெம்பரரிமாக வேலை பார்ப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 10, 12 ஆண்டுகளாக டெம்பரரியாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிரச்சினையையும் பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்னர், ஃபுட் அடல்ட்ரேஷன் ஆக்ட் இருக்கிறது. இந்த ஆக்ட்பிடி 'ஸப்-ஸ்டான்டேர்ட்' ஆக இருப்பதற்குக்கூட சிறை தண்டனை கொடுக்கப்படுகிறது. 0.05 கூடிவிட்டாலும் அதற்கும் சிறை தண்டனை என்று ஆக்டில் இருக்கிறது. இதை மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் எடுத்துச் சொல்லி அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்.ஜி.ஓ.க்கள் கிராக்கிப்படி சம்பந்தமாக தத்துவ அடிப்படையில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலனை செய்து அதற்கும் ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிற 1966-67-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதுள்ள விவாதத்தில் என் கருத்துக்களையும் சிலவற்றை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நம் அரசாங்கம் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 80 கோடியும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 186 கோடியும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 341 கோடியும் ஆக மொத்தம் 607 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து இப்போது கடைசி ஆண்டில் இருக்கிறோம். இன்னும் அடுத்த வருகிற நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் எத்தனை கோடியில் நிற்கப்போகிறதோ, தெரியவில்லை. எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவு செய்தாலும் நம் நாடு விவசாய நாடு. விவசாயத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிற நாடு நம் நாடு. வேறு எந்த வழியும் இல்லாத நாடு. நாம் அன்னிய நாடுகளிலிருந்து கடன் வாங்குகிற நிலையில்தான் இருக்கிறோம், மங்கள வார்த்தையில் சொல்ல விரும்புகிறேன். வேறு வார்த்தைகள் சொல்லி, பிச்சை என்று சொல்கிறார்கள், அதை சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. உணவுக் கடன் வாங்கும் நிலையில்தான் நாம் இருக்கிறோமே தவிர, சுய தலைவாழ்ந்தி அடையும் நிலையில் நாம் இல்லை. ஆகவே இதில் எங்கு ஓட்டை இருக்கிறது என்பதை இதுவரை பரிசீலனை செய்யாததற்குக் காரணம் என்ன என்பதுதான் என் கேள்வி. வேளாண்மைக்கு முதல் இடம் தந்திருக்கிறோம் என்று இந்த அறிக்கையில் முதல் பாராவிலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே உள்ள அத்தனை பேர்களும், இங்கிருப்பவர்களில் முக்காலே மூன்று பங்கு பேர்களும் விவசாயக் குடும்பங்களில் இருந்து வந்திருப்பவர்களாகத் தான் இருக்க முடியும். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி எங்களுக்குச் சொல்கிற பதில் எல்லாம், மந்திரத்தில் மாங்காய் காய்க்கிறது என்ற கருத்தைச் சொல்கிறார்கள் தவிர. நாம் எல்லாம் விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள் தான், விவசாயத்தை எப்படிச் செய்வது என்பதைத் தெரிந்தவர்கள்தான்—ஆனால் எங்களை எமாற்றுவதாகக் கருதி மந்திரத்தில் மாங்காய் காய்க்கிறது என்ற கருத்தை சொல்லுகிறார்கள். இதை எப்படி நம்புவது?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : நான் எப்போதும் மந்திரத்தில் மாங்காய் காய்க்கிறது என்று சொன்னதே கிடையாது. அங்கத்தினர் அவர்கள் வெறுமனே வேண்டுமென்று தம் மனதில் தோன்றிய எண்ணத்தைச்

28th February 1966] [திரு. பூ. கக்கன்]

சொல்கிறார்களே தவிர, மந்திரத்தில் மாங்காய் காய்க்கிறது என்ற அப் பேர்ப்பட்ட வார்த்தையை நான் என்றைக்குமே இந்த சபையில் சொன்ன தில்லை என்பதை அழுத்தந்திருத்தமாக சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : அமைச்சர் அவர்கள் எப்போதும் நான் பேசும்போது குறுக்கிடாமல் இருந்து பழக்கம் கிடையாது. மந்திரத்தில் மாங்காய் காய்க்கின்றது என்று சொன்னதில்லை என்று சொல்வதை ஓரளவு ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் விவசாய நாடாகிய நம் நாட்டில் விவசாயத்திற்காக இவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவு செய்தும், இந்த நாட்டில் ஏன் பஞ்சம் ஏற்பட்டது என்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல மறுக்கிறார்களே, காரணம் என்ன?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : முதல் அமைச்சர் அவர்களின் சொற்பொழிவில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பருவ மழை சரியாக இல்லை, போதுமான உரம் உபயோகம் எக்ச்சேஞ்ச் கிடைக்காததால் வரவில்லை. எவ்வளவு பிரயத்னங்கள் செய்யவேண்டுமோ, அவற்றை செய்து வருகிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் நன்றாகப் படித்துப் பாருங்கள்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி குறுக்கிடுவதற்கு மிக்க நன்றி. இருந்தாலும் இதற்கு வழி என்ன? பருவ மழை இல்லை, உரம் வாங்க பணம் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதுமா? இதற்கு என்ன வழி? மழை இல்லை, உரம் இல்லை, நிதி வசதி இல்லை என்று மட்டும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் அவை அதற்குச் சமாதானமாகும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா என்பதை என் கேள்வி. ஒரு முறைக்காக குறுக்கிடுகிறார்களே தவிர, இந்தக் கஷ்டம் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இல்லை. தயவு செய்து நாங்கள் சொல்வதைக் குறையாகக் கருதாதீர்கள். நம் உணவு நிலையை சீர்படுத்த வழியில்லையா என்பதுதான் என் கேள்வி. இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எங்கள் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பாராளுமன்ற மேல் அவையில் பொருள் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்களே, யாராவது அதைக் குறித்து சிந்தித்துப் பார்த்தீர்களா? உணவைப் பெருக்குவதற்குள்ள வழிகள் என்ன என்பது குறித்து நாங்கள் கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். யாராவது அதைப்பற்றி சிந்தித்தீர்களா? என்ன என்னவோ கமிட்டிகள் என்று சொல்கிறார்களே அவர்களுடையது அதைச்செய்யச் சொன்னார்களா என்று கேட்காமல் இருக்க முடியவில்லை. நிலச்சீர்திருத்த சட்டம் அமல் நடத்தப்படுகிற விதத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் குறைந்து விட்டது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதற்கு இப்போதுகூட அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ ஒரு பதிலைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொருள் இல்லாத பதில் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்போதே கிருஷ்ண, கோதாவரி தண்ணீரை செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு மாவட்டம், தென் ஆற்காடு மாவட்டம் இவற்றிற்குக் கொண்டு வருவது குறித்து எல்லா வேலைகளும் முடிந்தது எந்தக் காரணத்தினாலோ அவ்வேலை நின்றுவிட்டது. அதை உடனடியாகச் செய்தீர்களா? மூன்றாவதாக, நிலவரியைக் குறைக்க வேண்டும், என்பதும் நான்காவதாக, பயிர் பாதுகாப்பு இன்சூரன்ஸ் திட்டம், பாராளுமன்ற மேல் அவையில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியுள்ள இந்தக் கருத்துக்களைப் பற்றி யாராவது சிந்தித்தீர்களா? எதிர்க்கட்சியில் உளவர்கள் சொன்னார்கள் என்பதற்காக இதை மறந்து விட்டீர்கள். குறைகளைச் சொல்கிறீர்களே, ஏதாவது திட்டங்களைச் சொல்கிறீர்களா என்று இந்த மன்றத்தில் அனேக அங்கத்தினர்களால் அடிக்கடி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தயவுசெய்து இவற்றையாவது சிந்தித்துப் பாருங்கள். நாங்கள் குறையாக சொல்லவில்லை. உங்களுடைய கடமை பல பேர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைக் கேட்டு, அவற்றினால் பலன் இருக்குமா இருக்காதா என்று பரிசீலனை செய்யவாவது வாருங்களேன். இதை யாவது சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவுடன்

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [28th February 1966]

போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்க நில வளம், உர வளம், நீர் வளம், விவசாயிகளின் மன வளம் இவை வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இந்த நான்கும் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்று இருக்கிறது. மூன்று இல்லை. நில வளம் இருக்கிறது, நீர் வளம் இல்லை, விவசாயிகள் மன வளமும் இல்லை. உர வளம் இல்லை. இதற்குக்காரணம் என்ன? எதைச் செய்தால் இந்த நான்கு வளங்களும் வரும் என்பதுபற்றி சிந்தித்துப் பார்ப்பது யாருடைய கடமை? இதைத் தயவுசெய்து அமைச்சர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாங்கள் இப்படிச் சில குறைகளைச் சொல்லிக் கொண்டோம் இருப்போம். தீர்வு காண வேண்டியவர்கள், அதற்கானவற்றைச் செய்ய வேண்டியவர்கள் அமைச்சர் அவையில் உள்ளவர்கள். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு இட வேண்டியவர்கள் அமைச்சர்கள். ஆகவே தான் இந்த நான்கு வளங்களையும் பெருக்க வழி என்னவென்று இது வரைக்கும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை அரசாங்கத் தின்மேல் என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

இந்த நிலையிலே தான் இது வரைக்கும் நாம் பல திட்டங்களைத் தீட்டி, நீர்ப்பாசன வசதிகளையெல்லாம் செய்து என்னென்னவோ செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று பின்னாலே வருகிறது.

அடுத்தபடி, விலைவாசி உயர்வைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1966 பிப்ரவரியிலாவது விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று ஏற்றுக் கொள்கிறார்களே, அது வரைக்கும் சந்தோஷம். 1962-ல் விலைவாசி ஏறி விட்டது, அதைக் குறையுங்கள் என்று ஒரே வார்த்தை சொன்ன எனக்கு நான்கு மாத கடுங்காவல் தண்டனை கொடுத்தது இந்த சர்க்கார். குற்றம் செய்த பல பேர்களைச் சிறைக்கு அனுப்பிய என்னை கைவிடலுக்கு போட்டு இழுத்துச் சென்றது இந்த சர்க்கார். இப்போதாவது விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொல்லிய சர்க்காருக்கு என்ன நன்றி.

அடுத்ததாக, சம்பா போகம் கெட்டு விட்டது, நவரை போகத்தில் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது எப்படி என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கன்று இருக்கும்போதே கலப்பால் கறக் காத பசு கன்று போன பிறகு எப்படி கலப்பால் கறக்கும்? இதற்குத் தான் மந்திரத்தால் மாங்காய் வருவது என்று சொல்லுவார்கள். தாயோடு கன்று இருக்கும்போது கலப்பால் கறக்காது கன்று இறந்த பிறகு பால் சுத்தமாக வந்தித்தான் போகும். அப்போது எப்படிக் கறக்கும்? சம்பா போகத்தின்போது, விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் வந்து கொண்டே இருக்கும் நேரத்தில் முழுப் பலன் கிடைக்கவில்லை. தண்ணீர் இல்லாமல் காய்ந்து போயிருக்கும் நேரத்தில் முழு பலன் கிடைக்கும் என்று சொன்னால், எப்படிக் கிடைக்கும்? இதைத்தான் சொல்லுகிறேன். இதை தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்கத்திலே விதைப்பண்ணை என்று சொல்லுகிறார்கள். நேற்றுக் கூட இதைப்பற்றி ஒரு கேள்வி வந்தது. வானூரில் ஒரு விதைப் பண்ணை இருக்கிறது. நீண்ட நாளாக அது நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அனேக புகார்கள். அது சம்பந்தமாக விவசாயிகளுடைய அனுமதி இல்லாமலேயே பல ஏக்கர் நிலங்களைப் பண்ணைக்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள். அதற்குக் கூட ஹைக்கோர்ட்டிலே ஸ்டீடீ வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகளிடமிருந்து நிலத்தை வற்புறுத்தி வாங்கி, அதில் இப்படிப்பட்ட நஷ்டம் வரக் காரணம் என்ன என்றால், லாபத்தில் ஓடுகிறது என்று நேற்றுக் கூட பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பண்ணையில் விளைகிற நெல்லை எங்கு கொண்டோ விற்றிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், பண்டிக்குப் போவதாக சொல்லுகிறார்கள். எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் ஒருவர் கிராம சகாயகளுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதாகச் சொன்னார்கள். 1965-ல் எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருந்தபோது நான் கண்ட உண்மை. கிராம சகாயக் என்பது எட்டளவில் எழுதி வைத்து, தங்களுக்கு எப்படி எப்படி எந்தெந்த நேரத்தில் சரிக்கட்டிக்கொள்ள வேண்டுமோ அதற்காகச் செய்து வைத்திருக்கிறார்களே தவிர, கிராம சகாயக் திட்டமும்

28th February 1966] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

இல்லை, அதற்காகப் பணம் கொடுப்பதும் இல்லை. குப்பன் மகன் சுப்பனுக்கு இவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது என்று எழுதி வைத்திருப்பார்கள். உண்மையில் அவன் வாங்கியிருக்க மீட்டான். இது விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள அத்தனை அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியும். இதைத் தவிர்க்க வேண்டாமா?

அடுத்தபடியாக, விவசாயத் துறையிலே, அரசாங்க விதைப் பண்ணைகள் இந்த நிலையிலே போய்க் கொண்டிருக்கின்றனவே, நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றனவே, அதன் காரணம் என்ன என்று கேட்டால், விதைப் பண்ணைகள் நீர் வசதி இல்லாத இடத்தில் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். நீர் வசதி இல்லாத இடத்தில் ஏன் இவற்றை அமைத்தார்கள்? இதைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நல்ல முறையில் விதைகளை உற்பத்தி செய்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதுதான் எங்கள் கருத்தும். நடந்தது போனாலும் இனி யாவது ஒழுங்காகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புன்செய் தானியம் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். புன்செய் தானியம் ஏது? எங்கு இருக்கிறது? தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, திண்டிவனம் தாலுகாவில். குறிப்பாக என் பகுதியில் புன்செய் தானியம் ஏது? புன்செய் நிலம் பூராவும் சவுக்கு ஆகத்தானே காட்சி அளிக்கிறது? கம்பு விளைகிறதா? சோளம் விளைகிறதா? கேழ்வரகு விளைகிறதா? நஞ்சையில்லாத சவுக்குதானே விளைகிறது. வேறு மாவட்டத்தில் வேண்டுமானால் இருக்கலாம், எங்கள் பகுதியில் புன்செய் தானியம் சுத்தமாகக் கிடைப்பது. புன்செய் தானியத்தில், கம்புக்கு ஒரு பெயர், சோளத்திற்கு ஒரு பெயர், கேழ்வரகுக்கு ஒரு பெயர் இப்படிப் பெயர்களை மாற்றி மாற்றிச் சொல்லி ஏன் ஏமாற்றுகிறார்கள்? பெயர்களை மாற்றி வைத்தால் என்ன பிரயோசனம்? புன்செய் தானியங்கள் என்று சொல்லுவதிலே யார் யாருக்கோ பலன் கிடைக்கிறதே தவிர, ஏழை மக்களுக்கு நன்செய் பயிராகிய நெல்லை வாங்கிச் சாப்பிட முடியா விட்டாலும் புன்செய் தானியங்களை வாங்கிச் சாப்பிடலாம் என்றால் கிடைக்கிறதா? இந்த நிலையை யார் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்? சர்க்கார் தான். இதைப்பற்றி நான் சொன்னால், “ஏதாவது சொல்லிக்கொண்டு திரிவார்கள்” என்று சொன்னால் என்ன செய்வது?

சிறு பாசனத் திட்டத்தில், கிணறு, ஏரி, ஊற்றுக் குட்டை முதலியவை களைத் தூர் வாருவது, மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பது, இதற்கெல்லாம் ஒரு பக்கம் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். நான் இந்தச் சபைக்கு வந்த 1962-ம் ஆண்டிலிருந்து இதுவரைக்கும், “இதிலே என்னடா பேசுவது ஒன்றும் காணோமே” என்று பார்த்தால், 1962-ல் என்ன பேசினேனோ அதைத்தான் இன்றும் பேசவேண்டியிருக்கிறது. ஏதாவது மாற்றம் இருக்கிறதா? ஏதாவது செய்து விட்டோம் என்று சொல்ல முடியுமா? வருஷம் ஐந்து முடிந்து போயிற்று. அடுத்த தடவை நான் வருகிறேனோ, இல்லையோ அது வேறு விஷயம். தினம் 15 ரூபாய் டி.ஏ. கொடுத்து, மாதம் 250 ரூபாய் சம்பளம் தருகிறார்களே, அதற்கு ஏதாவது பிரயோசனம் இருக்க வேண்டாமா? பழைய பாட்டையேதான் பாடி வருகிறேன். இப்படிப்பாடிக்கொண்டிருந்தால் என்னதான் முடிவு? இதைத் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.....

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : சட்ட சபையிலே பேசத்தான் வேண்டுமே தவிர பாலுவதற்கு இது இடம் இல்லை. அது வேறு இடம்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொல்லுகிற கருத்துக்களை கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேனே தவிர வேறு கருத்துப்பட பேசவில்லை. ஆகவே, எனது பேச்சின் திசையைத் திருப்ப வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நடுத்தர பாசனத் திட்டத்தைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். வீடேர் டாமம் எதிர்பார்த்தோம். எங்கெங்கோ டாம், டாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் ஒரு டாமும் காணோம். வீடேர் டாம் ஆய்க் கட்டு குழப்பத்தைப் பற்றி ரெவின்யூ அமைச்சரிடம் பெரிய மிராசதார்கள்

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [28th February 1966]

மூலமாக மனுவைக் கொடுத்தோம். ஆயக்கட்டில் சேர்த்து விட்டார்களே தவிர, அன்று முதல் அமலுக்குக் கொண்டு வந்ததாகச் சொல்லி வரிக்களைப் போட்டு விட்டார்கள். இதனால் விவசாயிக்குப் பாதகம். அதனால் பலன் ஏதும் கிடைக்கவில்லை. அந்தப் பகுதியில் கலெக்டர் அவர்கள் காம்ப் போட்டிருந்தபோது அவரிடம் எடுத்துச் சொன்னோம். போர்ட் மெம்பர் கூட பார்த்தார்கள். எந்த முறையில் செய்தால் நலமாக இருக்குமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிருஷ்ண-கோதாவரி தண்ணீர் வருவதாகத் தெரியவில்லை. எந்தக் காலத்தில் வருமோ, அல்லது வராதோ, தெரியாது. அப்போது பார்த்துக்கொள்வோம்.

கூட்டுறவுபற்றி அருமையாக எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தாழ்மையான அப்பிராயம், இது வசதி உள்ளவர்களுக்குத் தேவை இல்லை. ஏழை விவசாயிகளுக்குத்தான் இது தேவை. விதை வாங்க, உரம் வாங்க, விவசாயம் செய்ய அவர்களுக்குத்தான் கடன் பணம் தேவைப் படுகிறது. இன்றைக்கு கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளில் தலைவராக யார் இருக்கிறார்கள்? அத்தனையும் பெரும் புள்ளிகள். கிராமத்தில் பணம் கேட்டால் 12 ரூபாய், 24 ரூபாய் வட்டி தருகிறாயா என்று கேட்டவர் இன்றைக்குத் தலைவராக இருக்கிறார். இதற்கு பழைய மாதிரியே விட்டு விடலாமே. இதற்கு சர்க்கார் பணத்தைக் கொடுத்து நிரவாகம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எனது பகுதியில் பெரும்பாக்கத்தில் ஒரு பல் நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் இருக்கிறது. ஆனால், அது இப்போது இயங்கவில்லை. ஏன் அது இரண்டு ஆண்டுகளாக இயங்கவில்லை என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டுப் பார்த்தேன். அமைச்சர் இடத்தில் கூட கேட்டுப் பார்த்தேன். இன்னும் தக்க பதில் கிடைக்கவில்லை. என்ன செய்யப் போகிறார்களோ தெரியவில்லை. ஒரு அரிஜன், ஆதி திராவிடன் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவராக வந்து விட்டதால், இரண்டு வருஷங்களாக அதை இயக்காமலா வைத்திருப்பது? நியாயமா? உறுதுறை அமைச்சர் அவர்கள் நான் பேசும்போது என்முதக்கையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் நான் எதையும் வேகமாகப் பேசுவதற்கு முடியவில்லை. நான் பேசுவதில் நியாயம் இருக்கிறதா, உண்மை இருக்கிறதா என்பதை தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள். நான் ஏதாவது தவறுக் சொல்லியிருந்தால் கண்டியுங்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் உறுப்பினர் பேசும்போது நான் அவர்கள் முகத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர் பேசும்போது வேண்டுமானால் நான் வேறு பக்கம் திரும்பிக் கொள்கிறேன்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : எங்கள் பகுதியில் தொழில் வளர்ச்சி ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. பூத்துறை, கடப்பேரிரூப்பம் பகுதியில் சுண்ணாம்புக்கல் 34 லட்சம் டன் கிடைக்கிறது என்று கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி கூட அசெம்பளியில் கேள்வி கேட்டிருக்கிறேன். அங்கே கிடைக்கும் சுண்ணாம்புக்கல்லைக் கொண்டு ஒரு சிமெண்டுத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதாகச் சொன்னார்கள். அதுபற்றி ஒன்றும் தெரியலே இல்லை. மேலும், எங்கள் பகுதியில் வெள்ளைக் களிமண் 4 மில்லியன் டன் கிடைக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை எடுத்து ஏதாவது பயன்படுத்தக் கூடாதா? அதனால் வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். அதுபற்றியும் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. ஒன்றும் செய்யப்படவும் இல்லை. நாங்கள் இப்படி மக்கள் மத்தியிலும், உங்கள் மத்தியிலும், இருந்து கொண்டு ஒன்றும் சொல்ல முடியாமல் தவிக்கிறோம். ஏதாவது அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். சுண்ணாம்புக் கல்லை வைத்துக்கொண்டு சிமெண்டு தொழிற்சாலையாவது ஏற்படுத்த வேண்டும். வெள்ளைக் களிமண்ணைக் கொண்டு பிங்கான் சாமான்களைச் செய்யலாம். இதுபற்றி எத்தனையோ தடவை சொல்லி யிருக்கிறேன். தயவுசெய்து அமைச்சர் அவர்கள் இதை கவனத்தில் கொண்டு ஏதாவது தக்க வழி செய்து ஒரு தொழிற்சாலை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

28th February 1966] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

சென்னையிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரைக்கும் கடலோரமாக ரோடு போட வேண்டும் என்று ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு சொன்னார்கள். இந்த அறிக்கையில் அதுபற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்றும் காணும். இது மத்திய சர்க்கார் வேலையாக இருந்தாலும்கூட, தயவுசெய்து மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரியப்படுத்தி, இந்த ரோடைய அவசியமாக காலதாமதம் இல்லாமல் போட்டுக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த ரோடு ஏற்பட்டு விட்டால், அதன்மூலம், மின்வார்களுக்கு ரொம்ப வசதி, ரொம்ப ஆளகரியம் ஏற்படும். இதில் எத்தனையோ பிரச்னைகள் அடிபட்டுவிடும். ஆகவே, மத்திய சர்க்காரிடம் இதுபற்றி எடுத்துக் கூறி, சீக்கிரம் இந்த ரோடையோடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். . . (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்கிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலும் சரி, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலும் சரி, செலவு செய்த தொகையைவிட ஏறக்குறைய ரூ. 81 கோடி அதிகமாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் செலவிட்டு பெருமைப்படக் கூடிய அளவுக்கு நிதிநிலை அறிக்கையை கடைசி ஆண்டில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அடுத்த ஆண்டிலும் பற்றாக்குறை ஏற்படாத ஒரு பட்ஜெட்டை இங்கே கொடுத்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்தது. புதியதாக வரி வருமோ என்று எத்தனையோ பேர்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்றாலும், அவர்களெல்லாம் ஏமாறுகின்ற அளவுக்கு புதிய வரி விதிப்பு இல்லாத அளவுக்கு நிதிநிலை அறிக்கை இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வருமானம் கணிசமான அளவுக்குப் பெருக்கக்கூடிய சில இலாகாக்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு நல்ல பணி செய்திருக்கின்றன. குறிப்பாக, வர்த்தக வரி இலாகாவில் பல கோடி ரூபாய் அதிக வருமானம் வரக்கூடிய அளவுக்கு நல்ல முயற்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. அது மிகவும் பாராட்டத் தகுந்தது.

நாம் எல்லோருக்கும் இருக்கிற குறை விவசாயத்தைப் பொறுத்த மட்டில் திட்ட இலக்கை நிறைவேற்ற முடியாத ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. அதற்கு இரண்டு முக்கியமான காரணங்களை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையிலே தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாம் நீர்ப்பாடிருக்கிற திட்டங்கள், அணைத் திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது நீர்ப்பாசன திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அவற்றின் முழுப் பலனையும், ஏக காலத்தில், செலவு செய்த அந்த நேரத்திலோ அல்லது சமீப காலத்திற்குள்ளோ அனுபவிக்க முடியாத அளவுக்கு, அவைகளைல்லாம் பூரண பலன் அளிப்பதற்குத் தாமதம் ஏற்பட்டிருப்பது ஒரு காரணம். மற்றொரு காரணம், எதிர்பாராத அளவுக்கு இயற்கையால் ஏற்படக்கூடிய கோளாறு இந்தச் சிரமத்தை யெல்லாம் ஏற்படுத்துகிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். சிறிய அளவுக்கு இயற்கை பொய்த்து விட்டாலும், 10 லட்சம் டன் அளவுக்கு உணவுப் பொருள் உற்பத்திக்குறைவு ஏற்படும் என்று கணித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கஷ்டமான நிலை யில்தான் உணவு உற்பத்தி இலக்கை நாம் பூரணமாக நிறைவேற்ற முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. உணவுப் பற்றாக்குறை என்பது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்ல, தேசம் பூராவிற்கும் அது பொதுவானது. அது மட்டுமல்ல. உலக நாடுகளிலும் கூட உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. சந்திரனை எட்டிப் பிடிக்கக்கூடிய விஞ்ஞான வலிமை பெற்றிருக்கக்கூடிய ரஷ்ய நாட்டில் கூட 12 கோடி டன் வருஷா வருஷம் உற்பத்தியாகும் என்றால், அதில் 3 கோடி டன் பள்ளம் விழுந்திருக்கிறது என்பதை விவரம் அறிந்தவர்கள் தெரிந்திருப்பார்கள். உணவுப் பற்றாக்குறை ஒரு தேசத்தில் மட்டுமல்ல, ஒரு ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்ல, என்றாலும் கூட நாம் உணவு உற்பத்தி சம்பந்தமாக நம்முடைய இலக்கை எட்ட முடியவில்லை என்பதை மிகவும் பெருமைப்படக்கூடிய அளவுக்கு நாம் எடுத்துக்கொள்ள

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

[28th February 1966]

முடியாது. இன்னும் நாம் செய்ய வேண்டிய விஷயங்கள் உண்டு. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையிலே சில நுணுக்கமான விஷயங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். விவசாயத்தைப் பொறுத்த மட்டில், தஞ்சாவூர், செங்கற்பட்டு, தென் ஆற்காடு போன்ற பகுதிகளில் நவீன விதைகள் உபயோகப்படுத்தினால், பாசன நிலைமைகளில் சில மாறுதல்களை ஏற்படுத்தினால், சராசரி உற்பத்தி அதிகரிக்கக் கூடும், அதற்கான தீவிர முயற்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்லியிருப்பது ஆறுதல் அளிக்கிறது. நாம் எவ்வளவு நவீனமான விதைகளை, புதிய ரக விதைகளை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உதவுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு அதிகமாக உரம் தேவை. எந்த அளவுக்குக் கிராமங்களில் கிடைக்கும் உரத்தையெல்லாம் நாம் பயன்படுத்தினாலும் கூட, வெளியிலிருந்து உரம் நமக்கு ஏராளமாகத் தேவை. அடுத்த ஆண்டில் கூட 2 லட்சம் டன் அதிகமாக உர உற்பத்திக்கு எல்லாவிதமான ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதுபோன்று உர பற்றாக்குறை ஏற்படாத அளவுக்கு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திற்குள்ளாக வாங்கு, மிகவும் ஜக்கிரதையாக முன்னேறக் கடைப்பிடிக்கிறோம். ஜனங்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய வளர்ச்சிக்குக் குறைவில்லை. நல்ல விதைகளைப் போட்டு சிறந்த முறையில் சாகுபடி செய்ய வேண்டும், உரங்களை உபயோகப்படுத்த வேண்டும், உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திற்கு ஜனங்களிடையே பஞ்சம் இல்லை. அரசாங்கத் துறையில் இது சம்பந்தமாக இன்னும் தீவிர கவனம் தேவை. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உதவிகள் காலாகாலத்தில் கிடைக்கும்படி செய்தால்தான் நல்ல பலன் கிடைக்கும், விவசாயிகள் தலை நிமிர்ந்து நிற்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களை அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்வதற்குத் தீவிர ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். கொள்முதல் திட்டம் நல்ல திட்டம் தான். அதனால் ஓரளவுக்கு முறையான விலையும் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கிறது. சாதாரண காலத்தில் ஜில்லாவுக்குள் தலைச் சமையாகவோ அல்லது சைக்கிள்களிலோ சாப்பாட்டிற்காகக் கொண்டு போகக் கூடிய நெல், அரிசியைத் தடை செய்வதில்லை என்றாலும், கொள்முதல் காலத்தில் அத்தகைய கெடுபிடிகள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையை மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். தலைச் சமையாகவோ அல்லது சைக்கிள்களிலோ சாப்பாட்டிற்காகக் கொண்டு போகக்கூடிய அரிசியை அல்லது நெல்லை ஓர் அளவு வரை மட்டுமாவது கொண்டுபோவதற்கு அனுமதிக்கவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தி, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குத் தகுந்த தாக்கீது கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு இதனால் எந்த விதத்திலும் சிரமம் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது தலையாய பொறுமை என்பது என்னுடைய கோரிக்கை. திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப் பொறுத்த மட்டில், சென்ற வருஷம் வரையில் பஞ்ச நிலைமைதான். சென்ற வருஷம் பெரும்பாலும் பயிர்கள் தீய்ந்துபோய்விட்டன. இந்த வருஷம் ஏதோ ஓரளவுக்கு உற்பத்தி நல்லவிதமாக இருக்கிறது. திரு. எ. பி. லி. வீரபாகு அவர்கள் கூறியதுபோல், நிலவரிசைய வசூல் செய்வதற்குக் காலதாமதம் செய்வது மாதிரமல்ல, சென்ற வருஷம் ஒத்திவைத்த கடன் தொகைப் பணத்தை வசூலிப்பதற்கான கெடுபிடிகள் சில பகுதிகளில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன, மே மாதம் 12-ம் தேதி கடைசியில் இதை வசூல் செய்க்கூடிய அளவுக்கு அவர்களுக்கு அவகாசம் கொடுக்கவேண்டும், சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல, பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு மணிமுத்தாறு தேக்கம் கட்டினார்கள், அதற்குரிய சட்டமும் செய்யப்பட்டது. அந்தத் தீர்வையை இந்த ஆண்டு வசூல் செய்வதற்கு பல பகுதிகளில் தீவிரமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 25 சத விதிகள் சர்சார்ஜ் விதித்து, அதையே ஒரு கணைபோல சுமந்துகொண்டு விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த நிலையில் 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு நிர்ணயித்த ஒன்றை இந்த ஆண்டில் வசூல் செய்ய வேண்டியது அவசியம்தானா என்பது

28th February 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

தீவிரமான யோசனைக்குரியது. அந்த வரி வசூலைக் காலதாமதப்படுத்தி வசூல் செய்யலாமா என்பது பற்றி யோசிப்பது அவசியம். அல்லது முற்றிலும் அதை விட்டுவிடலாமா என்பது பற்றியும் யோசிக்கலாம். வருஷத்திற்கு ரூ. 5 லட்சம் வீதம், பத்து வருஷங்களில் ரூ. 50 லட்சம் வசூலாகும். சுமார் 6 கோடி செலவழித்து நிறைவேற்றியிருக்கக் கூடிய மணிமுத்தாறு தேக்கம் சம்பந்தமாக, 10 வருஷங்களில் ரூ. 50 லட்சம் வசூல் செய்துவிட்டால், நமது கஷ்டம் தீர்ந்துவிடுமா என்பது சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய விஷயம். ஒருக்கால் அந்த வரியை முழுவதுமே விட்டுக் கொடுக்க முடியுமா, தாட்சண்யம் காட்டி அதை வசூல் செய்யாமலே இருப்பதற்கு முடியுமா என்பதை அரசாங்கம் தீவிரமாக யோசிக்கலாம். எப்படியும் வசூல் செய்வது என்று இருந்தால், குறைந்தது ஐந்து வருஷத்திற்காவது தள்ளிப்போட்டு, சாவகாசமாகச் செய்யலாம்.

திருநெல்வேலியில் ஒரு விசேஷ அமைப்பு இருக்கிறது. ஏறக்குறைய 20,000 ஏக்கரா ஒரு போகத்திலே இரு போகம் பயிர் செய்வதும், புஞ்சையில் நஞ்சை பயிர் செய்வதும் அதற்கு தண்ணீர் தண்டத் தீர்வை போடுவதும் இருந்து வருகிறது. காலம் காலமாக அமைச்சர்கள் வந்து பார்க்கிறார்கள். இப்பொழுது பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் அமைச்சராக இருக்கும் அமைச்சரும் வந்து பார்க்கும் அதற்கு வேண்டிய பரிகாரங்கள் செய்து வருகிறார்கள். முக்கியமானது, இருந்த 20 ரேட் என்பதை மாற்றி தண்டத் தீர்வை இரண்டு ரேட்டாக மாற்றியமைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு ரேட் தண்ணீர் ரேட் அட்வான்ஸ் கார் பயிருக்கும், புஞ்சையிலே நஞ்சை பயிருக்கு ஒரு ரேட்டும் போடவேண்டும் என்று தாக்கீது விடுத்திருக்கிறார்கள். அதே சலுகை இன்றையதினம் தண்ணீர் அதிகமாக இருந்தி, கடலுக்கு லைக்கப்போகும் அந்தக் காலத்தில், அந்த பிசான் பயிருக்கும் ஒரு போகத்திலே இருபோகம் விளைக்கும் பகுதிக்கும் தண்டத் தீர்வை போட வேண்டுமா என்று பார்க்க வேண்டும். உடனடியாகத் தண்டத் தீர்வைக்கே இடம் இல்லாத அத்தகைய வழிவகைகளைச் செய்யலாம். அரசாங்கம் விவசாயிகளுடைய சிரமங்களைப் பார்த்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

தாம்பிரபரணி பாசனத்தில் முக்கியமாக 9 கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் புனரமைப்புச் செய்து நல்ல முறையில் அமைக்க வேண்டும் என்று கிட்டத்தட்ட 15 லட்சம் ரூபாய் அளவில் திட்டம் போடப்பட்டது. கன்னடியன் கால்வாய் உள்பட சென்ற வறட்சிக் காலத்திலேயே பூர்த்தி செய்யக் கோரினோம். சர்க்கார் அனுமதிக்காததால் அது காலாகாலத்தில் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதனால், சிரமங்கள் நீடித்து இருக்கின்றன. அந்தக் கால்வாய்களைப் புனரமைப்புச் செய்து கொடுத்தால், அந்த 20,000 ஏக்கராவிற்கும் நிலத்தீர்வையை ரேஷனலைஸ் செய்துகொடுக்க வசதியாக இருக்கும். அதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்றாலும், இனி யாவது அந்த வேலையைக் காலாகாலத்தில், இந்த வறண்ட காலத்தில் முடித்து, சாங்ஷன் செய்து கொடுத்தால், விவசாயிகளுக்குச் சிரமம் இல்லாமல் இருக்கும். அந்த நிலங்களை லோக்கலைஸ் செய்து தண்டத் தீர்வைக்கு இடம் இல்லாமல் செய்யலாம். முறையான தீர்வையை ஏற்படுத்தலாம்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே மூன்றாவது திட்டக் காலத்திலேயே ஒரு எஞ்சினீயரிங் கல்லூரி ஏற்படுத்த தனியார் முன் வந்தும், அதை நிறைவேற்றவில்லை. இந்த நாள்காவது திட்டத்திலும் அதை அமைக்கும் பிரஸ்தாபமே இல்லை. ஆனால் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் வகையில், தஞ்சையிலும், திருநெல்வேலியிலும் அப்படிப்பட்ட கல்லூரிகள் அமையும் என்று சொன்னார்கள். எங்களுடைய விருப்பம், கோரிக்கை கூட, திருநெல்வேலியில் கிராமச் சூழ்நிலையில் நாசரேத் பக்கத்திலே, 5 லட்ச ரூபாயும், நிலமும், கட்டடமும், பணமும் கொடுத்து பாலிடெக்னிக் அமைக்க முயற்சிகள் நடந்தன. அந்த இடத்தை இப்பொழுது கிறிஸ்துவ மிஷனரி ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இலவசமாக சர்க்காருக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். 50 ஏக்கரா மட்டுமின்றி, இன்னும் எவ்வளவு நிலம் வேண்டும் என்றாலும் அவ்வளவும் அந்தப் பக்கத்திலே கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. நிலம் இருக்கிறது, கட்டடம் இருக்கிறது,

1.00
p.m.

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

[28th February 1966]

தண்ணீர் கிடைக்கிறது. ஆகவே அந்த இடத்தில் கிராமாந்தரச் சூழ்நிலையில் திருநெல்வேலிக்கு ஒரு எஞ்ஜினியரிங் கல்லூரியைக் கொடுத்து காலாகாலத்தில் அதை ஏற்படுத்த, நாசரேத்துக்குப் பக்கத்திலே உள்ள வசதிகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

அதேபோல தூத்துக்குடிக்கு அருகிலே ஒரு மெரைன் கல்லூரியை அமைக்க, தனியார் ஒருவர் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை நன்கொடையாகக் கொடுக்க இருக்கிறார் என்கிற தகவல் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தூத்துக்குடி வளர்ச்சியிலேயே மிக்க அக்கறை கொண்டுள்ள சர்க்கார் இந்த மெரைன் கல்லூரி அமைப்பதிலும் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம். அதே போன்று, திருச்சிக்கு அப்பால் தெற்கே ஹெவி எஞ்ஜினியரிங் தொழிற்சாலைகள் அமைக்க வசதி குறைவாக இருப்பது, அங்கே பிராட்கேஜ் பாதை இல்லாததுதான். மாநில அரசாங்கம் நல்ல முறையில் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து தொழிற்சாலைகளைத் தென் பகுதிக்குக் கொண்டுவரும்போது, பிராட்கேஜ் பாதை இல்லாததால் அவற்றை விஸ்தரிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி வரை பிராட்கேஜ் பாதையைத் திருத்தி அமைக்க தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

பூமிக்கு அடியிலே உள்ள நீரைப் பயன்படுத்தும் முயற்சியில், தூத்துக்குடி, ஆத்தூர், திருச்செந்தூர் பகுதிகளில் 82' கீழே தண்ணீர் இருப்பதாக போரிங்கு போட்டு இருக்கிறவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக தீர்க்கமாகப் பரிசீலனைசெய்ய அதிகாரிகளைப் போட்டு ஆவன செய்யவேண்டும். தூத்துக்குடியை ஒட்டியிருக்கும் பகுதிகளெல்லாம் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் வளம் பெறாமல் இருப்பதைத் திருத்தி அமைக்க இது நல்ல வழிவகை செய்ததாக இருக்கும். அது பற்றித் தீர்க்கமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

திருச்செந்தூர் பகுதியில் 12,000 ஏக்கரா குதிரை மொழி தேரி என்று ரிசர்வ் பரஸ்டாக இருக்கிறது. வருடத்திற்கு 12 ஆயிரம் ரூபாய்தான் வரவு. சிலவு ஏராளம். மண் மேடு. அங்கே மழை காலத்திலே, பெய்யும் மழைத் தண்ணீர் வீணாகி மண்ணை அரித்துக்கொண்டு போய் பன்னிரண்டு ஏரிகளுக்கெல்லாம் தாய் ஏரியாக இருக்கும். கடம்பாக்குளம் என்பது சில்டாக படிந்து, மண் மேடிட்டுப் போகிறது. அது வீணாகிக்கொண்டு இருக்கிறது. அத்தேரியிலே தண்ணீர் வீணாகாமல் தடுப்புச் சுவர்கள் கட்டி தண்ணீரைத் தேக்கவேண்டும். சுற்றிலுமுள்ள நீர் ஊற்றுக்களுக்கு உபயோகமாயிருக்கும். அதுபற்றி 10 வருஷ காலமாக நான் இந்தச் சபையிலே சொல்லிக்கொண்டிருந்தும், அதிலே கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. எஸ்டிமேட்டு கூட தயாரித்தார்கள். ஆனால் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிலே தீவிரக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் எவ்வளவு கேட்டும் நடக்கவில்லை. திருநெல்வேலி கடலோரப் பகுதியாகிய குலசேகரப் பட்டணம் சிறு போர்ட்டாக அபிவிருத்தி செய்யப்படவேண்டும் என்கிற அபிலாஷை இருந்தும், நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. அங்கே வருகிற தோணிகளுக்கு ஒரு கமிட்டி நிறுவி பல ஆண்டுகளாக சுங்கம் கூட வசூல் செய்தார்கள். ஆனால் மேற்கொண்டு அதைச் செய்து முடிக்கவில்லை. புனேன்க்காயிலே ஓர் மீன்பிடித் துறைமுகமாக அபிவிருத்தி செய்ய இருந்த திட்டம் என்னுயிற்று? காலாகாலத்தில் அப் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

இப்பொழுது உப்புத் தொழிலுக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குத் தேசத்தில் உற்பத்தியாகும் அளவில் நான்கில் ஒன்று அல்லது ஐந்தில் ஒன்று இந்த ராஜ்யத்திலே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. செளராஷ்ட்ரா, குஜராத் முதலிய பகுதிகளிலிருந்து 1,800 மைலுக்கு மேல் சுற்றி வந்து ஜப்பான், இந்தோனேஷியா முதலிய இடங்களுக்குப் போகும் கப்பலுக்கும், தூத்துக்குடியிலிருந்து போகும் கப்பலுக்கும் ஒரே கட்டணமாக இருப்பதால் நமது ராஜ்யத்திலே உற்பத்தியாகும் உப்பு

28th February 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

ஏற்றுமதிக்குப் பெருத்த தொல்லை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்து இந்த ராச்சியத்திலே எந்த அளவுக்கு நம் தொழிலைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும் என்று ராச்சிய சர்க்காரும் பார்த்து தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

இன்றைக்கு நெல் கொள்முதல் செய்வதில் சர்க்காரும் பணம் கொடுக்கிறார்கள். நாம் செலவிடும் தொகைகள் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பெற்றுத்தான் வேறு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முடியும். அந்த வகையில் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து தொகைகளைப் பெற என்ன ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கிண்டியிலே இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பரேட்டிவ் பாங்குக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு நிதி பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சி அடைய தக்க வசதி செய்கிறது. அப்படிப்பட்ட பாங்குக்கு பணம் பற்றாக்குறை என்றால் அவர்கள் கொடுக்கும் உதவியிலும் தடை ஏற்படுகிறது. சொற்ப வட்டியிலே அடங்கிக் கிடக்கும் தேவஸ்தானங்களின் நிதிகள் கல்வி ஸ்தாபனங்களின் எண்டோமெண்டுகளின் பணத்தை இது போன்ற பாங்குகளுக்குக் கொடுக்கப் பொது சிட்டுமலமாகக் கொடுத்து உதவி செய்ய முடியுமா என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் தீவிரக் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இந்தப் பாங்குக்கு டெவலப்மெண்ட் பாங்குகளில் ரீ பைனான்ஸிங் வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். அரசாங்கம் நேரடியாகப் பங்காகவும், கடனாகவும் உதவி செய்யலாம்.

சென்ற ஆண்டு நான் பேசும்போது தெரிவித்த ஒரு கருத்தை மறுபடியும் கூறவிரும்புகிறேன். கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் தொழிலாளர்கள் பங்கு பெறுவது பற்றிச் சொல்லும்போது, திருச்செந்தூர் பக்கத்திலே நாசரேத் கூட்டுறவு மில்லிலே தொழிலாளர் பங்கு கொண்டு இருக்கும் நல்ல செய்தி பரவி வருவதிலே சந்தோஷம். திருநெல்வேலியில் சந்தோஷத்திற்குரியது என்னவென்றால், கணபதி மில் என்கிற ஒரு தனியார் ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்யக் கூடிய 600 தொழிலாளர்களும் அந்த மில் நிர்வாகத்திலே பங்கு பெற வசதி வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வசதியை மேலும் விஸ்தரிப்பதற்கு முடியும். அது போன்ற நல்ல நிலையை இந்த ராஜ்யம் முழுவதிலும் உள்ள கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று நான் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

புதிதாக ஏற்படுத்திய கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் ஒன்பது இருக்கின்றன. அவற்றை விஸ்தரிப்பதற்கான வழிவகைகளுக்கு 20 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மற்றொரு நூற்பு ஆலையைத் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஏற்படுத்தி, இலங்கை, பர்மா ஆகிய நாடுகளிலிருந்து வரக்கூடிய தமிழர்களுக்கு வேலை கொடுத்து வாழ்வு அளிப்பதற்கும் சேர்த்துத் தற்போது அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கும் 20 லட்ச ரூபாய் மிகவும் குறைவாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மீன் பிடித் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு வேண்டிய கட்டுமரத்திற்கு வேண்டிய அல்பீசியா என்கிற மரம் இலங்கையிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்தது. இப்பொழுது அது தடைப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மரம் நம் ராஜ்யத்தில் அவ்வளவாகக் கிடையாது. குற்றாலம் மலையில் உற்பத்தி செய்வதற்கான முயற்சி இருந்தது. அந்த முயற்சி எந்த அளவில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. கட்டுமரத்திற்குத் தேவையான இந்த மரம் இந்த ராஜ்யத்தில் கிடைப்பதற்கு வழி உண்டா, அல்லது அதற்கு மாற்று வசதிகள் என்ன என்ன என்று இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் தீவிரமாக யோசிக்க வேண்டும். மீனவர்களுக்கு வேண்டிய வலைகளுக்கு நைலான் நூலுக்கு உள்ள ஸ்ப்லிவு ஓரளவுக்குத் தொடர்ந்து இருந்தாலும், நைலான் நூலின் விலையிலும் தரத்திலும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனித்து மீனவர்கள் துயரைக் களைய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

திருநெல்வேலியில் ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் படித்து விட்டு, வேலை இல்லாமல் வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தில் பதிவு செய்து எங்கிக்கொண்டிருக்கும் நிலை இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் திட்டத்தில்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

[28th February 1966]

ஏற்படும் கோளாறு, மேற்கொண்டு பாடசாலைகளை அதிகரித்துக் கொடுக்க முடியுமா, பாடசாலைகளில் அதிக ஆசிரியர்கள் நியமிப்பது பரிகாரமாகுமா என்று அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும்.

என்.ஜி.ஒக்களுக்கும் இதர சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும், விலைவாசி ஏற்றத்தைச் சமாளிப்பதற்கு மாற்று யோசனைகள் என்ன என்பது யோசிக்கவேண்டும். பணமாகக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக விளை பொருள்களையும், இதர தேவைப் பொருட்களையும் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கும் ஏற்பாடு நல்லதுதான். அது எவ்விதம் சாத்தியம் என்று தீவிரமாகப் பரிசீலித்துத் துரித முடிவு செய்யவேண்டும்.

இந்த அரசாங்கம் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றிய பெருமையோடு, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை உறுதியோடு நிறைவேற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கையை நாட்டு மக்களிடையே ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அத்தகைய நம்பிக்கையை நாட்டு மக்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய நல்ல திட்டமாக இந்த பட்ஜெட் அமையும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து, இந்த பட்ஜெட்டை நான் வரவேற்கிறேன்.

1-10 *திரு. தா. சின்னசாமி: கனம் தலைவரவர்களே, இந்த 1966-67-ஆம்
p.m. ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையைக் குறித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைத் தெரிவிக்கலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் முடிந்து நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் துவக்கும் நிலையில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை இந்த அமைச்சரவை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. இந்த நிலையில் எங்களுடைய மாவட்டத்தில் உள்ள சில குறைபாடுகளைச் சொன்னாலும், ஜனநாயகக் குடியரசு ஆட்சியிலே பேச்சரிமை காரணமாகச் சில கருத்துக்களைச் சொன்னாலும், தெரிந்தோ தெரியாமலோ, புரிந்தோ புரியாமலோ நாங்கள் சொன்னாலும், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டுப் பேசுவார்களானால் கருத்துக்கள் தடைப்பட்டுவிடும் என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையைத் துவக்குகின்றேன்.

தென்றாற்காடு ஜில்லாவில், எங்களுடைய வட்டத்தில் 1,360,080 ஏக்கர் விவசாயத்திற்கு லாயக்காக உள்ள நிலமாக இருக்கிறது. அதே இடத்தில் விவசாயம் செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவர்கள், நல்ல திறமை உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். 10 கெஜம், 12 கெஜம், 20 கெஜம் ஆகும் தோண்டி தண்ணீர் எடுத்து, பத்து ஏக்கர், பதினைந்து ஏக்கர் நிலத்தில் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து, உணவுப் பொருள்களைப் பெருக்குவதில் அக்கறையுள்ள விவசாயிகள் அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கண்காடாகப் பார்த்திருப்பார்கள். கோமுக நதி அணைக்கட்டுத் திட்டம் எங்கள் கள்ளக்குரிச்சி வட்டத்திற்கு உபயோகப்படாமல் சில கிராமங்களுக்குப் பயன்படுகிறது. கோமுக நதி அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி, கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவு செய்து, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது, கள்ளக்குரிச்சி, சின்னசேலம், குகையர் வரைக்கும் தண்ணீரைத் திருப்பினால் இரண்டு லட்சம் ஏக்கரா நிலத்திற்குப் பாசன வசதி ஏற்பட்டு, உணவு உற்பத்தி அதிகமாக முடியும் என்று கனம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர் செய்வார் என்றும் நம்புகிறேன். அந்தப் பகுதியில், 770,000 ஏக்கர் நிலம் மேட்டு நிலங்களாக இருக்கின்றன. அங்கே கேணி வெட்டி விவசாயம் செய்யக்கூடிய நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த இடங்களுக்காவது கனம் அமைச்சர் அவர்கள்—குறிப்பாக விவசாய, அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள்—பாசன வசதி செய்துகொடுப்பதற்குக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நாடெங்கும் வாழ்ந்தால் கேடொன்றும் இல்லை என்ற முறையில், ஏழைக் குடியானவர்களுக்கும், ஏழை அரிசனங்களுக்கும் பாசன வசதியைச் செய்து கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், கேணி வெட்டிக்கொடுப்பதற்காவது உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கேணி வெட்டுகிறோம் என்று எட்டிலே எழுதி வைத்துவிடுவதால் பிரயோசனம் இல்லை. கேணி வெட்ட உதவி வேண்டும் என்று கேட்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஐந்து

28th February 1966] [திரு. தா. சின்னசாமி]

வருஷம், ஆறு வருஷம் ஆகியும், இதுவரை கேணி வெட்ட உதவி கிடைக்கவில்லை. இதுபற்றி பஞ்சாயத்து யூனியனிலே நடக்கக் கூடிய பல குறைகளை நான் சொன்னால் அமைச்சர்கள் தடை சொல்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகையால், நம்முடைய அரசாங்கம் உண்மையிலேயே ஜனநாயக அரசாங்கமாக இருந்தால், ஏழைகளுக்கு உபகாரம் செய்யக்கூடிய ஆட்சியாக இருந்தால், ஏழைக்கு உபகாரம் செய்கிறோம் என்று மேடையிலே பேசுகிறதெல்லாம் உண்மையாக இருந்தால், அரிசனங்களுக்கு உதவி செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் நம்முடைய சர்க்கார், இந்த ஏழைகளுக்கு, 3 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் நிலம்—மேட்டுப் புறத்திலே இருந்தாலும்—அவர்களுக்கு இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுத்து, பம்பு செட் வாங்கிக் கொடுத்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவி செய்யவேண்டும் என்று நம்முடைய அமைச்சரவையை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய சர்க்கார் அரிசனங்களுக்குச் சலுகை செய்வதாகச் சொல்லுகிறது. பழைய காலத்தில், துரியோதனத்தியர் ஆட்சியிலே அவர்களுக்கு உறுதுணையாக சகுனி என்ற ஒருவர் இருந்ததாகச் சொல்வார்கள். பாண்டவர்களைப் போரில் ஜெயிக்க முடியாது என்று சில காரியங்களைச் செய்ததாகச் சொல்லுவார்கள். நான் மற்ற வார்த்தையில் சொல்ல முன்வரவில்லை—கதர் சட்டையைத்தான் நான் சொன்னேனே தவிர, அரிசனங்களுக்கு அமைச்சர் ஏதோ செய்ததை அவர் வாங்கிக்கொண்டார் என்று சொல்லவில்லை. “கதர் சட்டையைப் போட்டுக்கொண்டு ஆபீசர்களை மிரட்டுகிறார்கள்” என்று சொன்னேன். அதைக் கனம் அங்கத்தினர் அருமை நண்பர் திரு. ஆனந்தன் அவர்கள் தவறாக எடுத்துக்கொண்டார். என்னிடம் என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? எங்களுக்கு எதிர்த்தரப்பில் இருக்கிறவர்கள்தான் எங்கே கறுப்பு சிவப்பு இருக்கிறது என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே. நாங்கள் என்ன செய்துவிட்ட முடியும்? எங்களிடம் என்ன இருக்கிறது? “கதர் சட்டை போட்டுக்கொண்டு அரசாங்கத்தில் உள்ள பணியாளர்களை மிரட்டுகிறார்கள்” என்று நான் சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல. அதனுடைய காரணம் என்னக் கேட்டால் நான் நன்றாகச் சொல்வேன். ராயப்பூர் எல்லையில் 125 ஏக்கர் நிலம் ஆதிவாசிகளுக்குப் பட்டா போட்டு, அதே நிலத்தை சேலம் ஜில்லா வாசிக்கு அடைமரணம் செய்திருந்ததை, அரிசன மக்களும் பொது மக்களும் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையின் பேரில், அந்த நிலத்தை ரத்துசெய்துவிட்டு, ஆதிவாசிகளுக்கு அந்த நிலத்தைக் கொடுக்காமல், தற்போது விதைப் பண்ணைக்காக எடுத்துக்கொள்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப் பல காங்கிரஸ்காரர்கள் வெளியே கதர்ச் சட்டை போட்டுக்கொண்டு எத்தேரோ செய்கிறார்கள் என்று சொன்னேனே தவிர, வேறொன்றும் அல்ல. நம்முடைய இந்த ஜனநாயக நாட்டில், 18 ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியில், தமிழ்நாட்டில் உள்ள 13 ஜில்லாக்களில் எத்தனை அரிசனங்களுக்குப் பஸ் ரூட் வாங்கிக்கொடுத்தார்கள்? சொல்லட்டும். தாம்பரத்தில் திரிபுரத்த சென்னை வரையில், 20, 22 மைலுக்குள்ளே எத்தனை கட்டடங்களை ஆதிவாசி மக்கள் வாங்கியிருப்பார்கள் என்று சொல்லட்டும். எத்தனை ஆதிவாசி மக்கள் பஸ் முதலாளிகளாகியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லட்டும். எந்த மாவட்டத்தில் எத்தனை ஆதிவாசிகள் ஆலை அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள் என்றாவது சொல்லட்டும். எந்த மாவட்டத்திலாவது இப்படி ஆதிவாசி மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நண்பர் ஆனந்தன் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லட்டும். நண்பர் ஆனந்தன் அவர்கள் தன்னுடைய கட்சியைக் குறைவுப்படுத்துவதாக நீனைக் வேண்டாம். என்னைப் பற்றி அவர்கள் உண்மை சொல்லவேண்டும். மூன்று ஏக்கர், மூன்றரை ஏக்கர் நிலம் நூறண்டு காலமாக 47,200,208, ஏக்கர் 37-சர்வே நம்பரில் ஜில்லா கலெக்டர் 1916-ல் எங்கள் முப்பாட்டனுக்குக் கொடுத்த நிலத்தை நாங்கள் நான்கு பேர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படியிருக்க நண்பர் ஆனந்தன் அவர்கள், நான் ஏதோ அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியதாகச் சொன்னது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்த மாவட்டத்தில் தீண்டாமை ஒழிக்கப் பட்டிருக்கிறது? மேடையில் வேண்டுமானால் தீண்டாமையை ஒழித்து விட்டதுபோலப் பேசுகிறார்களே தவிர அவரவர்கள் வீட்டுக்குள்

[திரு. தா. சின்னசாமி]

[28th February 1966]

போனால் ஒருவிதமாகத்தான் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். எத்தனை மாவட்டத்தில் ஹரிஜனங்கள் ஆலை முதலாளிகளாக வந்திருக்கிறார்கள்? எந்தச் சேரியில் அவர்கள் பில்லிங் கட்டியிருக்கிறார்கள்? ஓடையோரத்திலும், ஆற்றோரத்திலும் தலித்துக்கொண்டிருக்கிற அவர்களுக்கு மனை வழங்கும் திட்டம்கூட இன்னும் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதைத்தான் நான் சொன்னேன்.

எங்களிடையே தொகுதி மக்கள், ஹரிஜனங்கள் சார்பாகவும், ஏழைக் குடியானவர்கள் சார்பாகவும் சொல்கிறேன், மின்சாரம் வேண்டும் என்று கேட்டால் தங்கப் பத்திரத்திற்கு 100 ரூபாய் கடன் தரவேண்டும் என்றார்கள். கடனோடு கடன் என்று 100 ரூபாய் கொடுத்தும் மின்சாரம் வந்த பாடில்லீ. ஐந்து வருஷம், மூன்று வருஷம் என்று ஆகிறது. கம்பம் நட்டும் இன்னமும் மின்சாரத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்களே என்று நினைக்கப்படாது. ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் செய்துகொடுக்க வேண்டிய கடமை இருக்கிறது. எல்லா மனிதர்களும் அவர்களுடைய ஆட்சிக்கு அடங்கித்தான் இருக்கிறார்கள். செய்வன திருந்தச்செய் என்பதாக சர்க்கார் செய்கிற காரியங்களை ஒழுங்காகச் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் செவ்வனே செய்தால் காங்கிரஸ் ஆட்சிதான் நீடிக்கும். அவர்கள் ஆட்சி குடியரசு ஆட்சிதான். நாங்கள் வந்தாலும் ஜனநாயக ஆட்சி தான். நாங்கள் சொல்வது சர்வாதிகார ஆட்சியை அல்ல. அமைச்சர் அவையில் உள்ளவர்கள் நாங்கள் சொல்கிற கருத்துகளுக்கு மதிப்புக்கொடுக்கவேண்டும்.

இன்றைக்கு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் படிக்கிறவர்களுக்கு இன்னமும் ஸ்டைபென்ட் கொடுக்கப்படவில்லை என்கிற புகார் இருக்கிறது. வடலூர், கடலூர், விழுப்புரம், சின்னசேலம் போன்ற இடங்களில் உள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் படிக்கும் ஹரிஜனங்கள் வந்து சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றியும் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

அடுத்து எங்கள் பகுதியில் ஆடுகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் சர்க்கார் தரிசு நிலங்களில் மேத்துத்துண்டு, பண்ணிரத்துண்டு என்று வைத்திருப்பார்கள். ஒரு துண்டு என்றால் ஆயிரம் ஆடுகள். இப்போது ஏரிகளில் ஃபாரஸ்ட் லாண்டு என்று அடைத்து முள் செடியை வளர்த்துவிடுவதனால் ஆடுகளேவிட முடியவில்லை. ஆடுகளுக்கு நிற்க இடமில்லை. சர்க்கார் தரிசு நிலத்தில் பக்கத்திற்கு 50 ஏக்கர் என்பதாக ஒதுக்கவேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது கல்விக்கு முக்கியமாக இடமளித்து எல்லா ஹரிஜனப்பிள்ளைகளும் படிக்க வசதி செய்யவேண்டும். தீண்டாமை ஒழிப்புக்குக் கல்விதான் முக்கியமானது. இன்றைக்குக் காங்கிரஸ்காரர்களையே எடுத்துக்கொண்டால் 1942-ல் அவர்கள் தீண்டாமை ஒழிப்பில் எவ்வளவு தீவிரமாக இருந்தார்கள் என்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஓடி ஓடி நூல் இழுத்து உள்ளகங்கள் நூல் இழுக்கும் போதிலும், பாலியான பூனை வந்து பாலினில் குதித்தது, இழுத்தது, முறிந்தது, இழை அறுந்து போனது என்பதாக காரியம் போய்விட்டதே தவிர தீண்டாமை ஒழிப்பு என்பது கல்வி மூலமாகத்தான் முடியும், ஆகவே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஹரிஜனங்களின் கல்விக்கு அதிக முக்கியத்துவம் காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1-25
p.m.

MR. CHAIRMAN (SRI M. DHANDAYUTHAPANI): The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.